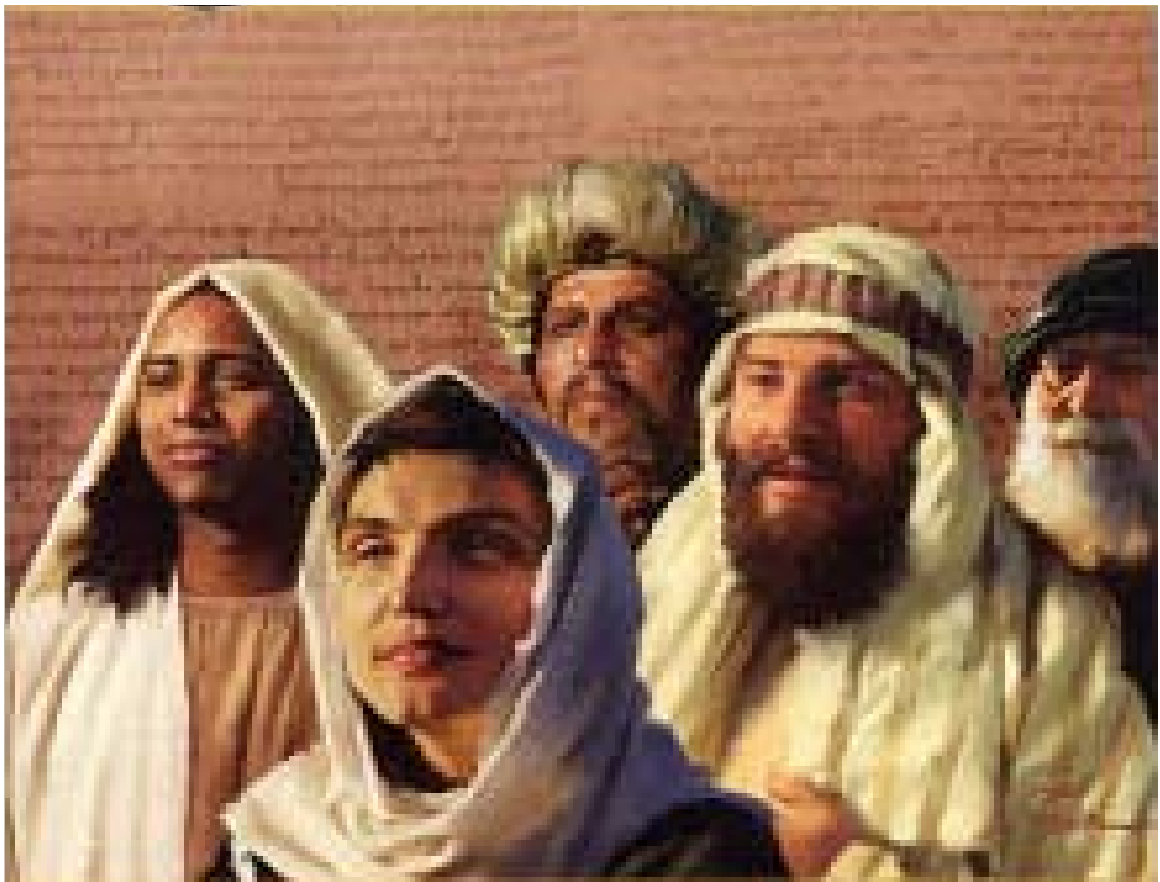

EGW Notities
bij de Studiegids voor de Volwassen
Sabbatschool
juli – augustus - september 2008

*Boodschappers van Hoop:
Gods Grote Zendelingen*

Inhoud

Inleiding	3
Literatuurlijst –Afkortingen	5
1. Voor een tijd als deze: De Apostel Paulus	6
2. Alles in allen: Paulus predikt voor de wereld	9
3. Johannes de Doper: De wegbereider van Jezus	13
4. De Zoon van God bij ons	16
5. Matteüs 10: Jezus en Zijn discipelen	20
6. De medelijdende Heiland	23
7. De Apostel Johannes	27
8. Van onbezonnenheid naar geloof: De Apostel Petrus	30
9. Pilaar der Zending: De Apostel Petrus	34
10. Vrouwen met een Missie	37
11. Zending in een heidens land: Daniël en zijn vrienden	41
12. Een gave voor dienstwerk: Filippus	44
13. “Hier ben ik; zend mij!": De Profeet Jesaja	48

Een van de beste aanvullingen bij de Volwassen Sabbat Schoollessen.
Toepasselijke aanhalingen uit de Geest der Profetie, als hulp bij uw dagelijkse Bijbelstudie.
Nederlandse vertaling en vrije verspreiding met toestemming van de Amerikaanse uitgevers.

© Jun. 2008

Verantwoordelijk voor vertaling en redactie: Ingrid Wijngaarde, Johann Faberlaan 33, 9744DE Groningen,
iwijngaarde@hotmail.com

U mag dit document verspreiden - ook digitaal - en kopiëren, met de uitdrukkelijke voorwaarde dat u er niet meer voor vraagt dan de kopieerkosten.

Literatuurlijst – Afkortingen

1888	The Ellen G. White 1888 Materials
AA	Acts of the Apostles
AG	Amazing Grace
AUCR	Australasian Union Conference Record
BC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary
BEcho	Bible Echo
bSG	Spiritual Gifts vol.~b
BTS	Bible Training School
Canvasser	The Atlantic Canvasser
CC	Conflict and Courage
CG	Child Guidance
CH	Counsels on Health
ChS	Christian Service
COL	Christ's Object Lessons
CW	Counsels to Writers and Editors
DA	The Desire of Ages
Ed	Education
Ev	Evangelism
EW	Early Writings
FE	Fundamentals of Christian Education
FLB	The Faith I Live By
GC	The Great Controversy (1911)
GCB	General Conference Bulletin
GH	The Gospel Herald
GW	Gospel Workers (1915)
HM	The Home Missionary
HP	In Heavenly Places
HR	The Health Reformer
HS	Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists
KC	Kress Collection
LHU	Lift Him Up
LP	Sketches from the Life of Paul
LUH	Lake Union Herald
Mar	Maranatha
MB	Thoughts From the Mount of Blessing
MH	The Ministry of Healing
ML	My Life Today
MR	Manuscript Releases
NPU	North Pacific Union Gleaner
OHC	Our High Calling
PK	Prophets and Kings
PM	The Publishing Ministry
PUR	Pacific Union Recorder
RC	Reflecting Christ
Red	Redemption: The Miracles of Christ, The Mighty One
RH	Review and Herald
SC	Steps to Christ
SJ	The Story of Jesus
SL	The Sanctified Life
SM	Selected Messages
SP	Spirit of Prophecy
SpTEd	Special Testimonies on Education
SSW	Sabbath School Worker
ST	Signs of the Times
SW	Southern Watchman
T	Testimonies for the Church
TDG	This Day With God
Te	Temperance
TM	Testimonies to Ministers
TMK	That I May Know Him
UL	Upward Look
WM	Welfare Ministry
YI	Youth's Instructor

Inleiding

Zij die vertrouwen op hun eigen gerechtigheid in plaats van te vertrouwen op de gerechtigheid van Christus, zullen de prijs mislopen. Zij zullen gewogen worden in de weegschaal en te licht bevonden worden. Laat iedereen die streeft naar de kostbare prijs van het eeuwige leven zijn eigen krachten wantrouwen en onder veel gebed zijn hulpeloze ziel werpen op Christus. Er wordt te weinig gestudeerd in het woord van God om de richting van het leven te bepalen ...Misleid uzelf niet met het idee dat uw eigen gerechtigheid u in harmonie met God zal brengen. Stop niet om uzelf als een zondaar te zien in het aangezicht van God. Stop niet om op Jezus te zien, die voor u aan het kruis verhoogd is, en als u kijkt, geloof en leef! Want door het geloof in het verzoenend offer, mag u zich gerechtvaardigd weten door de verlossing in Jezus Christus. Geloof dat u vergeven bent, dat u gerechtvaardigd bent, niet in overtreding en ongehoorzaamheid, maar in onderwerping aan de wil van God. Als u door geloof beslag legt op de gerechtigheid van Christus, let dan goed op uw gedachten, uw woorden, uw werken. Studeer veel en bid dat zoals Christus u de weg gewezen heeft, Hij u ook op de juiste weg zal houden in Zijn genade. Want we worden “in de kracht Gods bewaard door het geloof tot de zaligheid” [1 Petrus 1:5] en zelfs dat geloof is niet van onszelf, maar ook een gave van God. -ST Dec 1, 1890, al.1

Om te kunnen groeien in genade en kennis van Christus, is het nodig dat u veel mediteert over de grote thema's van verlossing. U moet uzelf afvragen waarom Christus mens geworden is; waarom Hij geleden heeft op het kruis; waarom Hij de zonden van de mensen gedragen heeft; waarom Hij tot zonde en gerechtigheid gemaakt is voor ons. U moet studeren om te kunnen begrijpen waarom Hij als mens opgestegen is naar de hemel en wat Zijn huidig werk ten behoeve van ons inhoudt. -ST Dec 1, 1890, al.2

In de onderwijzing van Zijn discipelen, had Christus het vaak over de grote gave van de Geest, en legde Hij hun uit dat niets te groot was om te verwachten als gevolg van de uitstorting van de Heilige Geest. Hij verlangde ernaar om hun begrip te verkwikken en te vermeerderen door met hen te spreken over Zijn eigen volledige aanvaarding van Gods liefde. Hij wilde hen laten begrijpen hoe groot de waarde was van Gods gave aller gaven, samen met het geven van Zijn geliefde Zoon, - de gave van de Heilige Geest. Aan een ieder die God liefheeft en Hem dient, wordt deze gave geschonken. Christus heeft voorzorgen getroffen dat een ieder Zijn Geest zou ontvangen, want Hij verlangt ernaar dat de mens bevrijd wordt van de slavernij der zonde en, door de kracht welke God geeft, vernieuwd, hersteld en opgericht wordt tot een heilige omgang met de engelen.

Aan de vrouw bij de bron zei Christus: "Indien gij wist van de gave Gods en wie het is, die tot u zegt: Geef Mij te drinken, gij zoudt het Hem gevraagd hebben en Hij zou u levend water hebben gegeven.... maar wie gedronken heeft van het water, dat Ik hem zal geven, zal geen dorst krijgen in eeuwigheid, maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven." (Joh. 4:10,14)

Ja, met het geven van de Heilige Geest was het onmogelijk voor God om nog meer te geven. Aan deze gave kon niets toegevoegd worden. Door deze gave worden in alle noden voorzien. De Heilige Geest is de aanwezigheid van God en als het wordt aanvaard zal het lofprijzing en dankzegging doen uitspruiten en zal het een fontein van water zijn, dat springt ten eeuwigen leven. Het herstel dat de Geest teweeg brengt is het verbond van genade. Waarom toch wordt deze gave door zo weinigen gewaardeerd? Het is zo kostbaar en toch gratis voor een ieder die het wil aanvaarden. Wanneer geloof beslag legt op de zegen, komt er een rijke geestelijke gave uit voort. Maar al te vaak wordt de gave niet gewaardeerd. We moeten een beter begrip hebben, om de waarde ervan te begrijpen.

O wat een wonderlijke liefde en vernedering! De Heer Jezus moedigt Zijn gelovige volgelingen aan om te vragen om de Heilige Geest. Door op de ouderlijke tederheid van God te wijzen, wil Hij geloof aanmoedigen in het ontvangen van de gave. De hemelse Ouder is meer gewillig om de Heilige Geest te geven dan aardse ouders goede gaven aan hun kinderen. [Luk 11:13]

Welke grotere gave kan aan ons worden beloofd? Wat is er nog meer nodig om een antwoord aan de oproep te bewerken in iedere ziel, om ons te inspireren met een verlangen naar de grote gave? Zal ons halfslachtig hart niet met smekingen, intense pleitgebeden van verlangen uiten voor deze grote zegen?

We vragen niet genoeg om de goede dingen die God ons heeft beloofd. Als we hoger zouden reiken en meer zouden verwachten, zouden onze smeekebeden de verkwikkende invloed ervaren, die iedere ziel ontvangt, die vraagt in de volle verwachting te worden gehoord en verhoord. De Here wordt niet geëerd door tamme smekingen, die laten merken dat er niets wordt verwacht. Hij verlangt dat iedereen, die gelooft, de troon der genade nadert met oprechtheid en zekerheid. Beseffen we wel de volle reikwijdte van het werk waarin we verwickeld zijn? Als we dat zouden doen, dan zouden we ernstiger zijn in onze gebeden. Onze smekingen zouden opstijgen voor God met overtuigende oprechtheid. We zouden smeken om kracht zoals hongerige kinderen smeken om brood. Als we de grootheid van de gave zouden beseffen; als we er echt naar zouden verlangen om de zegeningen te verkrijgen, dan zouden onze gebeden opstijgen met oprechtheid, vrijmoedigheid en urgentie. Het zou zijn als of we aan de poorten van de hemel zouden staan, smekend om binnengelaten te mogen worden.

Ik begrijp de tamheid niet van de verzoeken die aan de Heer gedaan worden. We moeten ons opdringen aan de aanwezigheid van God, in de Heilige Plaats van de Allerhoogste. We moeten pleiten voor dat wat we het hardst nodig hebben, het brood des levens, het blad van de boom des levens. Net als Jacob, die worstelde met de engel, moeten we zeggen: "Ik laat u niet gaan tenzij gij mij zegent." (Gen. 32:26) Zo moeten we worstelen in gebed totdat we overwinnen. We moeten vragen met de urgentie van een, die zich niet laat wegsturen, die verwacht, met een vrijmoedigheid van een zekerheid tegen alle vrees in, dat God Zijn zegen zal schenken ...

"Zo zegt de HERE, de Heilige Israëls, en zijn Formeerder: Vraagt Mij naar de toekomstige dingen, vertrouwt Mij mijn zonen en het werk mijner handen toe. Ik ben het, die de aarde gemaakt en de mens daarop geschapen heb; mijn handen hebben de hemelen uitgespannen en aan al hun heer heb Ik mijn bevelen gegeven." (Jesaja 45:11,12) Dit is het woord van de Heer, welke is Ja en Amen. Laten uw gebeden dan krachtiger zijn, meer bezwaard met vertrouwen en hoop. Laat de intensiteit van uw verlangen in overeenstemming zijn met de waarde van wat u wenst te ontvangen.

De grootheid van de gave en onze nood ervoor zouden ons moeten vervullen met een hongerend verlangen.

Hebben we redenen om te geloven dat een oprecht verzoek aan de Bron van alle kracht voor een diepe vervulling van de Heilige Geest, in de harten bekroond zal worden met succes? Zeker. Maar voordat we anderen hierover aanspreken, laten we eerst zelf met God spreken. Pleit met Hem als of uw leven afhangt van de gave die u verlangt. Bedenk dat de zegen onvoorwaardelijk beloofd is, absoluut en zeker. Als u vraagt in geloof, onder aanroepen van de naam Van de Zoon van God als uw borg, zal uw gebed gehoord en verhoord worden. Gods goedheid maakt deze belofte onveranderbaar. De onfeilbaarheid van de belofte moet ons inspireren tot geloof in de Ene die tot ons zegt: "Vraag en u zal gegeven worden."

We moeten vragen met een oprechtheid die niet afgewezen zal worden. De Heer heeft een intens verlangen dat iedereen vooruitgang boekt in absolute zekerheid in vertrouwen op God. Hij is het licht en het leven van iedereen die naar Hem zoekt. De mate waarin wij de invloed van de Heilige Geest ontvangen is in verhouding met de mate waarin wij verlangen te ontvangen, de mate van vasthoudendheid van ons geloof, en de mate van onze mogelijkheid om vreugde te hebben in de grote goedheid van de zegen, en deze te delen met anderen.

- Mrs. E. G. White, ST Aug 7, 1901

====Les 1: Juni 28 – Juli 4: “Voor een tijd als deze: De apostel Paulus”

De last die wij dragen uit liefde voor Christus, de bereidheid van onze dienst, de totale overgave, dit is de omvang van onze liefde en het succes in onze dienst voor Hem.

Sabbat 28/6 (Ware soldaten van Jezus - Romeinen 15:17)

Het is de plicht van een ieder die de waarheid omarmt om volledig en in waarheid bekeerd te zijn. Hetzij hij geroepen is als predikant of als colporteur, of om het even in welke branche hij te werk wordt gesteld, hij moet het gevoel hebben dat hij alle verve, ernst en enthousiasme waarover hij beschikt in het werk moet inbrengen. Het is uw plicht om te laten zien dat u ware soldaten van Jezus Christus bent, zodat u onder de banier van prins Emmanuel vele trouwe soldaten bijeen kunt brengen, die tot eer zullen zijn voor de zaak.

Ik hoop dat een ieder van ons zal voelen dat wij ervoor verantwoordelijk zijn om al onze intellectuele krachten in dienst van de Meester te stellen, zodat het evangelie van Jezus Christus verheven zal worden. Wij hebben de grootste waarheid en hoop die ooit aan de wereld is gegeven, en het grootste geloof; en wij willen dit in zijn verheven karakter aan de wereld tonen.

Wij willen niet de houding aannemen dat wij excuus aan de wereld moeten vragen omdat wij het hebben aangedurfd te geloven in deze kostbare en heilige waarheid, maar wij willen nederig met God wandelen en ons gedragen als kinderen van de almachtige God. En hoewel we zwakke instrumenten zijn, hebben wij heel belangrijke en interessante onderwerpen te behandelen, hoger en meer verheven dan enige tijdelijke, wereldlijk thema.

Indien Jezus in het hart woont, zouden wij met betraande ogen en trillende lippen van Hem spreken.

Wij moeten de kracht van de Almachtige bij ons hebben, laten zien dat wij een band met God hebben. Diegenen die een poging doen om de geschriften te openbaren aan anderen, moeten goed gebruik maken van hun door God gegeven talenten. Ze zouden continu moeten groeien in genade en in de kennis van onze Here en Heiland Jezus Christus. Ze zouden serieus moeten zijn en streven naar vooruitgang in al hun werk.

Als u eenmaal zou begrijpen dat u het licht van de wereld bent, zou u voelen dat er een grote verantwoordelijkheid op u rust. Iedere jota en tittel van dit licht in de wereld is een weerspiegeling van de hemel; en ik vraag van degenen die een rol te vervullen hebben in het werk van God, niet tevreden te zijn voordat u alle macht die God u heeft toevertrouwd in het werk hebt gestopt. U zou gevoelens van ontmoediging kunnen hebben en vertwijfeld zijn, maar dat zou er niet toe moeten leiden tot u Gods werk veronachtzaamd. Het is aan u om elk moment te zeggen: de Here leeft en omdat Hij leeft zal ook ik leven.

-RH July 26, 1887, al. 7-8,10; ST 9-28-91

Zondag 29/6 (Achtergrond - Hand 22:3-5, 23-29; Rom 11: 1; Fil 3:5)

Met het geloof en de ervaring van de Galileese discipelen, die Jezus hebben vergezeld, verenigde de vurige energie en intellectuele kracht van een rabbi uit Jeruzalem zich met het werk van het evangelie. Een Romeinse staatsburger, geboren in een niet-joodse stad; een jood, niet alleen door afstamming, maar door een levenslange training, patriottische toewijding en religieuze geloof; in Jeruzalem opgeleid door de meest eminente van de rabbijnen en geïnstrueerd in alle wetten en tradities van de voorvaderen. Saul van Tarsus was het toonbeeld van de trots en vooroordelen van zijn volk. Terwijl hij nog een jonge man was, werd hij een onderscheiden lid van het Sanhedrin. Hij werd beschouwd veel potentie te hebben, een vurige verdediger van het oude geloof...

De rabbijnen verheerlijkten zich in hun superioriteit, niet alleen tegenover andere volkeren, maar ook bij hun eigen volk. Met hun felle haat voor hun Romeinse onderdrukker, koesterden zij hun vastbeslotenheid om desnoods gewapend hun nationale superioriteit te herwinnen. Ze haten en hebben de volgelingen van Jezus, wier boodschap van vrede zo in tegenstelling was met hun ambitieuze plannen, vermoord. In deze vervolging was Saul een van de meest verbitterde en meedogenloze deelnemers. Het visioen van de gekruisigde bij de poort van Damascus, veranderde de hele koers van zijn leven. De vervolger werd een volgeling, de leraar een student.

De dagen van duisternis en afzondering in Damascus doorgebracht, leken wel jaren in zijn ervaring. De heilige geschriften van het Oude Testament die in zijn geheugen waren opgeslagen, waren zijn studiemateriaal en Christus zijn leraar. Voor hem werd de afzondering in de natuur ook een leerschool. Hij ging naar de Arabische woestijn om de heilige geschriften te bestuderen en om over God te leren. Hij ontdeed zijn ziel van vooroordelen en tradities die zijn leven hadden gevormd en ontving instructies van de Bron van waarheid. Als de grootste aardse onderwijzer, accepteerde Paulus zowel de meest bescheiden, als de gewichtigste taak. Hij erkende de noodzaak van arbeid voor zowel handen als geest en hij werkte als ambachtsman voor zijn eigen onderhoud. Hij oefende zijn beroep van tentenmaker uit, terwijl hij dagelijks het evangelie verkondigde in de grote steden.

Hoewel hij grote intellectuele gaven bezat, onthulde het leven van Paulus de kracht van een zeldzamer wijsheid. Principes van het grootste belang, principes welke de grootste geesten onzer tijd ontwetend over zijn, zijn in zijn onderricht blootgelegd en geïllustreerd in zijn leven. Hij had de grootse wijsheid, die een scherpe inzichtelijkheid geeft en diepe sympathie, welke de mens in contact brengt met de mensen en hem in staat stelt om hun betere ik naar boven te laten komen en hen tot een verheven leven te inspireren.

-Ed 64-70

Maandag 30/6 (Paulus: Zijn bekering en roeping - Hand 9:1-9)

Het tafereel was een van grote verwarring. De metgezellen van Saulus waren doodsbang, en bijna verblind door de felheid van het licht. Zij hoorden de stem, maar zagen niemand en voor hen was alles onbegrijpelijk en mysterieus. Maar Saulus, uitgestrekt op de grond, begreep de woorden die gesproken werden, en zag duidelijk voor zich de Zoon van God.

Een blik op dat wonderbare Wezen, drukte zijn beeltenis voor altijd af op de ziel van de beproefde jood. De woorden sloegen in als een bom in zijn hart. Een zee van licht stroomde zijn donkere gedachten binnen, en onthulde zijn onwetendheid en dwaling ...

Wat een openbaring voor de vervolger van de gelovigen! Licht, helder maar verschrikkelijk, had zijn ziel doorboord. Christus werd aan hem geopenbaard als zijnde naar de aarde gekomen om zijn missie te volbrengen, verworpen, beschimpt, veroordeeld en gekruisigd door degenen die Hij kwam redden en uit dood verreezen en naar de hemel opgevoerd. Op dat verschrikkelijk moment herinnerde hij zich dat de heilige Stefanus was geofferd, met zijn toestemming en dat door zijn tussenkomst vele waardige heiligen hun dood hebben gevonden in wrede vervolging ...

Nu heeft Christus Saulus met zijn eigen stem aangesproken: Saulus, Saulus waarom vervolgt gij mij? En de vraag, "Wie zijt gij, Here?" werd door dezelfde stem beantwoord met: "Ik ben Jezus, wie gij vervolgt." Hier heeft Christus zich vereenzelvigd met zijn lijdende volk. Saulus had, door de volgelingen van Jezus te vervolgen, de Meester van de hemel direct aangevallen.

Jezus verklaart dat Saulus, door zijn broeders hier op aarde te kwellen, hun Hoofd en Vertegenwoordiger in de hemel had aangevallen.

Maar Jezus, wiens naam hij van allen het meest haatte en verachtte, had zich aan Saulus geopenbaard, met de bedoeling hem te stoppen in zijn dwaze vaart, en om van deze minst belovende een instrument te maken, die het evangelie naar de heidenen zou brengen. Saulus was overweldigd door deze openbaring en beseftte dat door zich tegen Jezus van Nazareth te verzetten, hij zich tegen de Verlosser van de wereld had opgesteld.

Overmand door schuldgevoel, schreeuwde hij uit: "Here wat wilt u dat ik doe." Jezus heeft hem op dat moment niet ingelicht over het werk dat hij hem had toebedeeld, maar stuurde hem voor instructies naar dezelfde discipelen, die hij zo verbeterd had vervolgd.

– LP 22-28; ST 2-3-04, 6-1-88; RH 4-24-83, 3-6-00, 3-16-11, 3-23-11; AA 117-122; EW 200-202; 3T 429-434

Dinsdag 1/7 (Paulus: een man met dezelfde hartstochten - Hand 15:17-39; Rom 7:19-25; 1 Kor 9:27; 2 Kor 12:7)

Het kruis is het onweerlegbare argument voor de onveranderlijkheid van de wet. Kijkend naar Calvarie, kunnen we zien hoe vruchteloos de inspanningen van de mens zijn als ze de verdienste van Christus missen, die hun inspanningen doelmatig laat zijn. De grote gave aan een onbekeerlijke wereld is het kruis van Calvarie. Paulus verheerlijkte het kruis en daarin deed hij wel, want daarin heeft hij zichzelf vernederd omdat hij verhoogd mocht worden tot ware grootheid. De prijs die betaald is voor zijn verlossing heeft hem de waarde van zijn ziel doen inzien. De Zoon van God moest sterven voor de zonden die Paulus had gedaan; het bloed dat op het kruis gevloeid is, was voor hem, om hem te redden van eeuwige vernietiging. Het kostbare bloed van Christus was van zulk een waarde dat volledige verzoening voor de zondige ziel is bewerkt en dit was waarin Paulus roemde ...

Paulus beseftte zijn zwakheid en hij wantrouwde zijn eigen kracht. Wijzend naar de wet zegt hij: "Het gebod dat ten leven moest leiden, bleek voor mij juist ten dode te zijn." (Rom 7:10) Hij had vertrouwd op de daden van de wet. Hij zegt over zijn eigen leven, dat uiterlijk gezien, hij naar de letter van de wet volmaakt was. En hij stelde zijn vertrouwen in zijn eigen gerechtigheid. Maar toen hem de spiegel der wet werd voorgehouden, en hij zichzelf zag zoals God hem zag, vol verkeerdheden, bevlekt met zonde, riep hij uit: "Ik, ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?" (vs 24)

Paulus zag het Lam van God dat de zonden der wereld wegneemt. Hij hoorde de stem van Christus zeggen: "Ik ben de weg, de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij." Hij besloot om zichzelf over te geven aan de verdiensten van de reddende genade, om dood te worden voor overtreding en zonden, om zijn schuld weg te wassen in het bloed van Christus, om bekleed te worden met de gerechtigheid van Christus, om een tak te worden aan de Levende Wijnstok. Hij wandelde met Christus en Jezus werd voor hem, niet slechts een deel van verlossing, terwijl zijn eigen goede werken het andere deel waren, maar zijn alles in alles, de eerste en de laatste en het beste in alles. Hij had het geloof dat leven ontving van Christus, dat hem in staat stelde om zijn leven te richten naar het goddelijke voorbeeld.

... De geheimenissen van verlossing, het samengaan van het goddelijke met het menselijke in Christus, zijn vleeswording, offer, bemiddeling, zal voldoende zijn om verstand, harten, tongen en pennen stof tot nadenken te geven en die tot uitdrukking te brengen, in alle tijden. En tijd zal niet genoeg zijn om de wonderen van verlossing te doorgronden, maar door de eeuwigheden zal Christus het onderwerp en het lied zijn van de verlostte ziel.

–ST Nov 24, 1890, al. 5-8; ST 1-20-04, 12-1-90; SC 17-21; MH 83-85; LHU 40

Woensdag 2/7 (Leven en Verlossing door Christus – 1 Kor 2:2-14; Gal 6:14)

We hebben een boodschap voor de wereld. "Wij nu hebben niet de geest der wereld ontvangen, maar de Geest uit God, opdat wij zouden weten wat ons door God in genade geschonken is. Hiervan spreken wij dan ook met woorden, die niet door menselijke wijsheid, maar door de Geest geleerd zijn, zodat wij het geestelijke met het geestelijke vergelijken. Doch een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is." (1 Kor 2:12-14)

Het is belangrijk voor iedereen om deze grote les te kennen. We moeten ijverig werken met de plechtige gebeurtenis van de wederkomst van de Heer Jezus Christus in het vooruitzicht. En terwijl we wachten, waken en werken, moeten we de waarheid spreken onder hen, die, net als wij, wachten en waken. Er is werk te doen. De hopen vuilnis die zich hebben opgestapeld, moeten verwijderd worden. Hoe? "Laten wij ons reinigen van alle bezoedeling des vlezes en des geestes, en zo onze heiligheid volmaken in de vreze Gods" (2 Kor 7:1). Beoefent u in persoonlijke vroomheid. God wil dat wij vragen: "Want wie kent de zin des Heren?" opdat Hij ons zou voorlichten en wij in staat zijn te zeggen: "Wij hebben de zin van Christus." (1 Kor 2:16) Dan zal alle vuiligheid van valse leer verwijderd worden ...

De gemeente is het onderwerp van de intense belangstelling van Christus en Hij heeft een niet aflatende zorg voor haar. De gemeente is betrokken bij de verzekering van de kennis van God en van Jezus Christus, welke eeuwig leven brengt aan allen die haar ontvangen. In elke ziel zoekt God naar vaste principes, die geopenbaard worden in woord en daad. Dan zullen zij uit de voorraadschuren woorden voortbrengen die bezwaard zijn met de principes van de eeuwige waarheid. We hebben geen tijd om de duivel te aanbidden, noch om uiting te geven aan kritiek. We moeten tonen dat de genade van Christus in ons hart woont. In welk gezelschap wij ons ook mogen bevinden, haar invloed zal geopenbaard worden in woorden van diepe belangrijkheid, met gevolgen die reiken tot in de eeuwigheid...

Hoe weinigen zijn bereid schade en schande te lijden om Christus wil. Zijn woord is ons getuigenis. We moeten de waarheid om Christus wil geloven en liefhebben. We moeten steeds hoger reiken naar reinheid en kennis. Wij zijn getuigen van Christus. Laat ons daarom niet spreken over moeilijkheden of te lang stilstaan bij beproevingen, maar dichter bij de Heer Jezus Christus komen staan, die de Leidsman en Voleinder is van ons geloof. Door op Hem te zien, te studeren en te spreken over Hem, worden we veranderd naar Zijn beeld.

-GH Sept 1, 1900, al. 2-3,7; GCB 12-1-95; RH 7-18-99; 6BC 1083-1084; LHU 246; CC 341

Donderdag 3/7 (Onderwerpen van Hoop - Rom 5:16; 6:23; Efez 2:8; 4:20-32)

Christus kwam naar onze wereld om elk mens voor wie Hij gestorven is Zijn deugden te leren toepassen in zijn dagelijks leven. "Ik," zegt Jezus, "heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in waarheid" (Joh 17:19). Christus was verheven boven Zijn tijdgenoten, omdat Hij gerechtigheid liefhad en ongerechtigheid haatte. De Heer Jezus was in Zijn leven zonder zonde; in alles deed Hij dat wat recht was en goed. We moeten doen zoals Hij deed

Het oog van God is overal. Hij kent al onze beproevingen en Hij verwacht dat wij ze het hoofd bieden, zoals Hij de duivel heeft weerstaan. We moeten vaste principes hebben, rein, verheven en verheffend. Deze kunnen we meenemen naar de eeuwige wereld. Jezus is voor ons gestorven als een goddelijke Redder, opdat wij Zijn leven van reinheid, waarheid en gerechtigheid mogen leven. Hij leert ons hoe te leven. Onze gebeden, moeten zijn: "Schep mij een rein hart, O God en vernieuw in mijn binnenste een vaste geest." (Ps 51: 12)

Een rein en heilige God kan op geen enkele manier een compromis met de zonde aanvaarden. Een bekering is niet echt als het geen radicale verandering van hart en karakter in elke aspect van handelen teweeg brengt. "Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping." (2 Kor 5:17). De gave van de Heer Jezus is een nieuw karakter, een nieuwe schepping in Christus Jezus. Geen moment moet besteed worden aan een lappendeken van geloof. We moeten schijnen als lichten in de wereld. Moge de Heer u en uw gezin zegenen, opdat u Christus mag openbaren in een leven van geloof, reinheid, ware godsvrucht en heiligheid. Zo moet het zijn met een ieder die burger van de hemel is....

We moeten individueel trouw en loyaal zijn aan hogere wetten. Onze Verlosser, die Zijn leven gegeven heeft als losprijs voor ons, heeft gezegd: "Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren." (Joh 14:15) De wereld om ons heeft haar eigen standaarden, gewoonten en mode om de verlangens van onbevredigbare harten te vervullen. Maar dit zijn niet de regels van hen die Jezus Christus liefhebben. Christus heeft ons uit de wereld gekozen en heeft ons Zijn eigen leven gegeven als standaard en voorbeeld. Iedereen die van God houdt, zal zeggen: Ik moet in de wereld leven, maar niet van de wereld zijn. Ik moet zijn als Christus heeft bedoeld dat ik ben. Hij zegt: "Gij zijt het licht der wereld ... Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken." (Mat 5:14,16) Houd de ramen van de ziel open naar de hemel en laat de reine, heilige atmosfeer van de hemel binnenstromen in de kamers van uw verstand en in de zielentempel. Dan zullen de ramen die naar de wereld toe geopend zijn vanzelf sluiten.

-18MR 276-278; ST 4-15-86, 8-7-01; RH 12-20-81; 21MR 21-23; 7MR 198-204; 18MR 3-7, 276-280; OHC 237; 1SM 216-220

Vrijdag 4/7 (De enige grote waarheid – 1 Kor 2:2)

Vandaag aan de dag tiert ongerechtigheid, niet alleen in de wereld, het verontreinigend als in de dagen van Noach, maar het tiert ook in de gemeente. Als een tegenkracht, moet het kruis van Calvarie opgeheven worden, het verzoenend offer moet de mensen voorgehouden worden, opdat zij de zonde in haar ware, hatelijke aard zullen aanschouwen en beslag zullen leggen op de gerechtigheid van Christus, die alleen de zonde kan onderwerpen en het morele beeld van God in de mens kan herstellen ...

De hele wereld ligt in duisternis. Duisternis bedekt de aarde en diepe duisternis de mensen en de Heer roept de leden van de gemeente op om samen met Hem te werken om de wereld wakker te schudden, opdat ware het mogelijk zij aan de vernietiging kunnen ontkomen. We kunnen dit werk niet alleen doen. We moeten onze doelmatigheid van Christus ontvangen. Jezus zegt: "Als Ik van de aarde verhoogd ben, zal Ik allen tot Mij trekken." (Joh 12:32) Hierin ligt geheime kracht, effectiviteit, want hoewel menselijke instrumenten worden gebruikt in het werk van verlossing, is het alleen het licht dat schijnt van het opgeheven kruis dat harten hemelwaarts kan trekken. We moeten de waarheid presenteren zoals het is in Jezus. Het licht en de kracht van een inwonende Heiland moet de onze zijn, anders zullen we anderen niet tot Hem kunnen trekken. We moeten vervuld zijn van de geest der waarheid, de geest van Christus. Er is geen kracht in de mens om de mens tot Christus te trekken. We zijn als ijzer dat niets kan aantrekken als het niet gemagnetiseerd is. We moeten geheiligd zijn door de waarheid als we een heiligende invloed op anderen willen hebben

Ik wil iedereen doordringen van de nood om zelf de Schriften te onderzoeken opdat zij de waarheid mogen kennen en zij het medelijden en de liefde van God helder mogen zien. Maar de Bijbel moet met behoedzaamheid en onder ernstig gebed bestudeerd worden, opdat niemand in de val trapt van verkeerd begrijpen van haar leer. Er is één grote centrale thema dat voor ogen gehouden moet worden bij het onderzoeken van de Schriften – Christus en die gekruisigd. Elke andere waarheid staat in relatie tot de invloed en de kracht van dit thema. Het is slechts in het licht van het kruis dat we het verheven karakter van de wet van God mogen gewaarworden.... De liefde van Christus dringt mensen om zich te verenigen met Hem in Zijn werk en offer. De openbaring van de goddelijke liefde doet in hen een besef van hun verzaakte plichten om lichtdragers in de wereld te zijn, ontwaken en inspireert hen met een zendingsgeest. Het zal ongeloof uitbannen en geloof opwekken. Het is de ene grote waarheid dat de mensen voortdurend voor ogen gehouden moet worden.

-1888 805-806; ST 5-8-93

Citaten uit de les: 1SM 214; RH 7-18-99; 6BC 1084
Verdere studie: AA 112-122

====Les 2: 5-11 juli : Alles aan allen: Paulus predikt voor de wereld

Alle grote waarheden van de Schriften hebben Christus als middelpunt en op de juiste manier verstaan, leiden zij tot Hem. Christus dient gepresenteerd te worden als de Alfa en Omega, het begin en het einde, van het grote verlossingsplan. -RH nov 25, 1890 al. 5

Sabbat 5/7 (De wijsheid van Paulus - 1 Kor. 9:22)

Zij die werken in woord en leer hebben een belangrijk werk voor zich liggen door de misleidingen in de gedachten van hen voor wie zij werken te verwijderen en voor hen het belang van het reiken naar het doel van Gods grote maatstaf van gerechtigheid te benadrukken. Deze werkers moeten ernstig bidden om hemelse verlichting en om wijsheid om de waarheid te presenteren zoals die in Jezus is. Sympathie, tederheid en liefde verweven in hun handelingen en zichtbaar in hun leven, zullen tegenstanders ontwapenen, vooroordelen afzwakken en de weg openen naar vele harten.

Christus kwam om de juk op de nek van de onderdrukten te verbreken, om de treurenden te troosten, om degenen die gevangen zijn te bevrijden en om gebroken harten te verbinden. Zijn dienstknechten dienen het werk op te nemen dat Hij heeft achtergelaten en het voort te zetten in Zijn naam...

Onze werkers hebben meer van de wijsheid van Paulus nodig. Toen hij ging werken onder de Joden, stelde hij niet de geboorte, verloochening, kruisiging of opstanding van Christus voorop, hoewel deze de belangrijke waarheden in die tijd waren. Hij bracht hen eerst stap voor stap naar de gegeven beloften van een komende Verlosser en naar de profetieën die op Hem wezen. Dit onderwerp werd behandeld totdat de details in de gedachten van allen waren gegrond. Toen pas begon hij te verklaren dat deze Verlosser al gekomen was en elk detail van de profetie had vervuld...

Broeders en zusters, als u uw werk doet onder hen die gevangen zijn in vooroordeel en onwetendheid, zult u dezelfde goddelijke wijsheid die Paulus manifesteerde, moeten toepassen. En, als u in een plaats werkt, en ziet dat de schellen van de ogen van de mensen afvallen, dat zij mensen beginnen te zien als lopende bomen, wees dan voorzichtig om de waarheid zodanig te presenteren dat vooroordeel toeneemt en de deuren van het hart zich sluiten voor verder licht. Stem met mensen in op elk punt waar u dat kunt. Laat hen merken dat u hun zielen liefheeft en met hen in harmonie wil zijn voor zover als mogelijk.

-RH June 13, 1912, al. 1-4; RH 6-13-12, 11-25-90; PUR 6-22-05; Canvasser 12-11-90, 12-18-90; SW 75-78; GW 117-120, 255-257

Zondag 6/7 (Paulus aangemoedigd tot zendingswerk; Handelingen 11:19-30)

Gods zaak op aarde vandaag heeft behoefte aan levende vertegenwoordigers van de Bijbelse waarheid. De ingezegende predikanten zijn alleen niet voldoende om de taak der waarschuwing in de grote steden uit te voeren. God roept niet alleen predikanten, maar ook doktoren, verpleegkundigen, colporteurs, bijbelwerkers en andere toegewijde leken met verscheidene talenten op om aandacht te hebben voor de behoeften van de niet-gewaarschuwde steden. Zij, die kennis hebben van het woord van God en die de kracht van Zijn genade kennen. De tijd gaat snel voorbij en er is veel te doen. Alles moet in het werk gesteld worden, zodat men op een wijze manier gebruik kan maken van de gelegenheden die zich zullen voordoen.

Het werk van Paulus in Antiochië, in samenwerking met Barnabas, versterkte hem in de overtuiging dat de Here hem geroepen had om een speciaal werk te doen in de heidense wereld. Ten tijde van Paulus' bekering had de Here verklaard dat hij moest preken aan de heidenen (Hand. 26:18). De engel die aan Ananias verscheen zij over Paulus: "...deze is Mij een uitverkoren werktuig om mijn naam te brengen voor heidenen en koningen en [de] kinderen Israëls" (Hand. 9:15). Toen Paulus zelf, verder in zijn christenervaring, aan het bidden was in de tempel te Jeruzalem, werd hij bezocht door een engel uit de hemel, die hem opdroeg: "Ga heen, want Ik zal u uitzenden, ver weg, naar de heidenen" (Hand. 22:21).

Zo gaf de Here aan Paulus de opdracht om het brede zendingsveld van de heidenen te betreden. Om hem voor te bereiden op dit grote en moeilijke werk, bracht God hem dichter tot Zich en opende voor zijn beperkte zicht een uitzicht op de schoonheid en glorie van de hemel. Aan hem werd de bediening kenbaar gemaakt van 'het geheimenis', dat "eeuwenlang verzwegen is" (Rom. 16:25), "het geheimenis van Zijn wil" (Efez. 1:9), "...aan mij verreweg de geringste van alle heiligen, is deze genade te beurt gevallen, dat ik de onnaspeurlijke rijkdommen van Christus zou verkondigen aan de heidenen." (Efez 3:5-11).

God heeft het werk van Paulus en Barnabas enorm gezegend gedurende het jaar dat zij bij de gelovigen te Antiochië verbleven. Maar geen van beiden was officieel ingezegend voor het verkondigen van het evangelie. Zij hadden nu een punt in hun christelijke ervaring bereikt waar God van plan was de voortzetting van deze moeilijke zendingsmissie aan hen toe te vertrouwen, waarbij zij elk te behalen voordeel uit de gemeente nodig zouden hebben.

-AA 158-160; RH 5-11-11, 4-20-11; YI 11-15-00; AA 156-162

Maandag 7/7 (Alles aan allen; 1 Kor. 9:22, Hand. 13-16-42, 14: 8-18)

Christus trok de harten van Zijn toehoorders naar Zich door het tonen van Zijn liefde en toen, beetje bij beetje, voorzover zij het konden verdragen, ontvouwde Hij aan hen de grote waarheden van het Koninkrijk. We moeten leren ons werk aan te passen aan de situatie van de mensen, om mensen tegemoet te komen op hun niveau. Hoewel de ernst van de wet van God aan de wereld gepresenteerd dient te worden, moeten wij nooit vergeten dat liefde, de liefde van Christus, de enige kracht is die het hart kan verzachten en kan leiden tot gehoorzaamheid. Alle grote waarheden van de Schriften hebben Christus als middelpunt; en op de juiste manier verstaan, leiden zij tot Hem. Christus dient gepresenteerd te worden als de Alfa en Omega, het begin en het einde, van het grote verlossingsplan. Als u dit soort onderwerpen aan de mensen presenteert, zal het hun vertrouwen in God en Zijn Woord versterken en hen ertoe leiden zelf de onderwijzingen te onderzoeken. En als zij voortgaan, stap voor stap, in het bestuderen van de Bijbel, zullen zij beter voorbereid zijn om de schoonheid en harmonie van de kostbare waarheden te waarderen.

Gods werkers moeten een soepel karakter hebben. Het moeten geen mensen zijn van één idee, stereotiep voor hun manier van werken. Zij moeten in staat zijn hun pogingen te variëren, tegemoet te kunnen komen aan de behoeften van de mensen in verschillende omstandigheden en situaties. God wil dat zijn dienaren, jong en oud, zich voortdurend verbeteren, beter leren hoe zij de behoeften van allen kunnen bedienen. Zij moeten niet tevreden achterover leunend denken dat hun manier altijd volmaakt is en dat anderen moeten werken net als zij...

Er is veel verloren gegaan door onze mensen die zo'n smal plan volgden, waardoor de meest intelligente, beter onderwezen klassen niet bereikt zijn. Te vaak is het werk zo gedaan dat het op ongelovigen overkwam als van zeer weinig belang, waardoor sommigen, door het godsdienstig enthousiasme van de werkers, volledig aan de opmerkzaamheid ontsnapten. Er is veel verloren gegaan door het willen gebruikmaken van wijze methoden. Elk ondernomen poging moet er op gericht zijn om karakter en waardigheid aan het werk te geven. Het vereist veel wijsheid om predikanten van andere kerkgenootschappen en invloedrijke mensen te bereiken. Waarom zouden wij hen negeren zoals dat zo vaak gedaan is door onze mensen? Deze mensen zijn verantwoording schuldig aan God voor de aan hen toevertrouwde talenten. Waar veel is gegeven, wordt veel gevraagd. Zou er niet een diepgaande studie en veel gebed moeten zijn om wijsheid, zodat wij weten hoe wij die groepen mensen moeten bereiken? Zouden wijsheid en tact niet gebruikt kunnen worden om deze zielen te winnen, die, indien zij echt bekeerd zijn, glanzende instrumenten in de hand van God zijn om anderen te bereiken?

-RH Nov 25, 1890, al. 5-6,8; PUR 6-22-05; GW 117-120, 255-257

Dinsdag 8/7 (Een getuige voor de filosofen; Hand. 17:18-34)

Het zijn de nederigen van hart die de verlichting van de hemel ontvangen, die waardevoller is dan de vermeende wijsheid van de wereld. Door geloof in de Zoon van God vindt er een verandering plaats in het karakter. Het kind des toorns wordt nu een kind van God. Hij gaat over van de dood in het leven. Het oneindig offer van de Zoon van God is een vredeoffer voor de overtredingen van de berouwvolle zondaar. Hij raakt geestelijk ingesteld en zoekt naar de geestelijke dingen. De wijsheid van God verlicht zijn gedachten en hij neemt de wonderbaarlijke dingen van Gods wet waar. Deze redding, die de overtreder vergiffenis aanbiedt, toont hem de rechtvaardigheid van de Alwetende, geeft de overwinning over de vijand van God en mensen, voorziet in het eeuwige leven en is het onderwerp van vreugde voor hen die het horen en aanvaarden.

Het is de volledigheid van de redding die de boodschap groot maakt. Geen mens kan het op grond van wereldse wijsheid bevatten of begrijpen. Het kan vergeleken worden met de meest diepgaande studie, maar de geest raakt de weg kwijt in de onnaspeurbare majesteit van zijn Auteur. En toch zal de ziel, die verenigd met God door meditatie van zijn niet te omvatten rijkdommen, groeien, en steeds meer in staat zijn om de grote diepten en hoogten, de heerlijkheid van het verlossingsplan te begrijpen. Als het hart zich bekeert tot de waarheid, gaat het werk van de verandering door. Van dag tot dag neemt het begrip van de christen toe. Door een mens te worden die gehoorzaam is aan het woord en de wil van God, zullen zijn mogelijkheden zich verder ontwikkelen en het verstand versterkt worden, en zal hij met toenemende vaardigheden en wijsheid voldoen aan de eisen van God. De geest die zich zonder reserves toewijdt aan God, zal onder de leiding van de Heilige Geest zich geleidelijk en harmonieus ontwikkelen...

Continue toewijding en nederigheid bevestigen zulk een hechte relatie tussen Jezus en zijn discipel, dat de christen steeds meer op Hem gaat lijken in geest en karakter. Na verenigd te zijn met de Zoon van God, zal de nederige volgeling van Christus een persoon zijn van eerlijke principes, heldere visie en betrouwbaar oordeel...

Mensen met de hoogste opleiding en posities hebben de meest waardevolle lessen geleerd door voorschrift en voorbeeld van de nederige volgeling van Christus op te volgen, die door de wereld als "ongeletterd" bestempeld wordt. Maar als men met dieper inzicht kon kijken, dan zou men zien dat deze nederige mensen een opleiding genoten hebben in de hoogste van alle scholen, in de school van de goddelijke Leraar, die sprak zoals geen mens ooit sprak.

-RH Apr 17, 1888, al. 10-12; RH 7-19-87; AA 234-242

Woensdag 9/7 (De boodschap op de heuvel van Mars; Handelingen 17:18-34)

Van mensen kan niet meteen verwacht worden dat zij het voordeel gaan inzien van de waarheid tegenover het nadeel van de misstap die zij koesterden. De beste manier om een misstap te ontmaskeren is hen de waarheid voor te houden. Dit is de grootste berisping die aan onwaarheid gegeven kan worden. Verjaag de donkere wolk die rust op de gedachten door het helder licht van de Zon der gerechtigheid te weerkaatsen.

Misschien krijgt u de gelegenheid te spreken in andere kerken. Bij het benutten van deze mogelijkheden, moet u denken aan de woorden van de Heiland: "Weest dan voorzichtig als slangen en argeloos als duiven". Houd geen beschuldigende betogen. Vlijmscherpe boodschappen dienen gegeven te worden, maar zonder harde uitdrukkingen. Er zijn vele zielen die gered dienen te worden. Wees dus in woord en daad wijs, en vertegenwoordig Christus aan allen met wie u in contact komen. Laat allen zien dat uw voeten geschoeid zijn met de voorbereiding van het evangelie van vrede, voor de mensen een welbehagen. We zullen geweldige resultaten zien als wij bij het doen van het werk doordrongen zijn van de Geest van Christus. Als we het werk voortzetten in gerechtigheid, genade en liefde zullen we hulp vinden als het nodig is. De waarheid zal overwinning voortbrengen.

De waarheid dient met goddelijke tact gepresenteerd te worden, teder en zacht. Het dient te komen uit een hart dat zacht en sympathiek gemaakt is. We moeten in nauw contact staan met God, het eigen ik mag niet prevaleren zoals bij Jehu, en als wij een stroom van woorden uitgieten die ongeschikt zijn, die niet als dauw noch als motregen zijn, om de verflauwde planten op te richten. Laten onze woorden zacht zijn als wij zielen willen winnen. God zal wijsheid zijn voor diegene die wijsheid zoekt uit een goddelijke bron. Wij moeten naar kansen zoeken. Wij moeten waken en bidden en gereed zijn om antwoorden te geven aan hen die vragen naar de reden van de hoop die in ons is. De Heilige Geest zal de waarheid geven als die met zielsliefde uitgesproken wordt. De waarheid zal verkwikkende kracht hebben als die uitgesproken wordt onder de invloed van de genade van Christus.

Als een volk zouden wij goedheid en hoffelijkheid moeten ontwikkelen in de ontmoetingen met anderen. Laten wij elke abrupte manier vermijden en ernaar streven om de waarheid altijd op een makkelijke manier te presenteren. Deze waarheid betekent leven, eeuwig leven voor de ontvanger. Daarom moet u studeren, zodat u makkelijk en hoffelijk kan schakelen van onderwerpen van tijdelijke aard naar geestelijke en eeuwige. Een meest hoffelijke manier karakteriseert het werk van de Heiland. Probeer een zachte manier te vinden om uw missie te introduceren. Terwijl u langs de weg loopt of langs de weg zit, kunt u misschien een zaad van waarheid in iemands hart doen belanden.

- PM 306-307; RH 4-19-92, 10-7-02, 4-17-88; PM 306-308

Donderdag 10/7 (Paulus' manier van gemeentestichten; Rom. 15:18-33)

De laatste boodschap van genade dient gegeven te worden aan de wereld door het verkondigen van de waarheid van het evangelie. Waarheid, Bijbelse waarheid, dat is wat de mensen nodig hebben. Op onze knieën dienen wij de beloften van God te eisen, vragen dat wij een pure, ongeschonden waarheid mogen ontvangen en dat wij ons het belang van het doorgeven van deze waarheid aan anderen mogen realiseren. Dan zullen mannen en vrouwen zich bekeren. De hand van God zal herkend worden in het oprichten van nieuwe gemeenten. De Here zal velen met de apostolische geest dopen die het zendingswerk voortzetten op plekken waar de mensen de waarheid niet kennen.

Ware zendingswerk zal de gemeenten met een vaste fundering bekleden, een fundering met het volgende zegel "De Here kent de zijnen". Dan zal God verheerlijkt worden in deze mensen. Christelijke zending zal gebouwd zijn op Jezus Christus. Onder de supervisie van God zal het werk voortgaan, en zullen ontelbare bewijzen gegeven worden van de juistheid van dit werk. De werkers zijn er niet op uit zichzelf te verhogen, maar zullen God eren als de ontwerper en organisator van elk heilig en nobel werk. Zij zullen niet alleen beweren dat zij gelovig zijn, zij zijn gelovig. Zij zijn geheiligd door de waarheid; want waarheid dat zowel in woord als daad getoond wordt, heeft een reinigende invloed op het karakter...

God verlangt ernaar dat Zijn volk levende voorbeelden zijn van de reinigende invloed van de waarheid. Hij verlangt ernaar dat zij de kracht hiervan in hun leven laten zien ter verheffing en veredeling. Op die manier illustreren zij de volmaaktheid van de waarheid, en verheffen zij de christelijke norm van hoffelijkheid, tederheid en liefde. Met een intens pogen dienen zij hen te redden die verloren gaan. Laat het hart zich buigen naar hen die de waarheid niet kennen. Laat gelovigen hun gedachten niet richten op zichzelf. Laat hen erop uitgaan om voor anderen te werken, zichzelf vergetende in het liefdevolle verlangen om de mensen om hen heen te helpen. Laat hen denken, plannen en werken voor hen die God niet kennen. Het zijn niet alleen de geleerden, de getalenteerden die voor anderen moeten werken. Allen die beweren in Jezus te geloven zouden dit moeten doen. Dat is christelijke bruikbaarheid. En laten wij in dit werk een heilige afhankelijkheid van God tentoonspreiden. Afhankelijkheid van God, heiligmaking van het doel, serieus in dienstbaarheid – dat onderscheidt hen die God dienen van hen die Hem niet dienen. Wij die geloven dienen in ons leven het volmaakte christelijke leven te illustreren. Gemeentelieden dienen op te staan en te schijnen te midden van een moreel verduisterde wereld. Als wij verbonden zijn met het Licht van deze wereld, zullen wij dit naar anderen weerkaatsen.

-ST Aug 21, 1901, al. 1,2,5; ST 5-8-93; AA 255-257; ML 122

Vrijdag 11/7 (Koester de indruk van het Goddelijke; Jesaja 55:8)

Zij die aangewezen zijn om het werk te starten in nieuwe velden zullen voorzichtig moeten zijn, opdat hun tekortkomingen niet tot deugden verheven worden en het werk van God vertraagd wordt. Het zijn beproefde waarheden die wij brengen aan mensen, en bij elke poging moeten deze waarheden, in al hun morele schoonheid, omhoog gehouden worden ten overstaan van hen, voor wie wij werken. De werker moet niet de eigenaardigheden van zijn eigen karakter en manieren laten prevaleren op de waarheid. Laat niet uw eigen manieren verweven worden in Gods werk als zijnde Gods manieren. Houd het eigen ik op de achtergrond. Het werk van God mag niet gewoon worden, maar het dient zijn heilige karakter te behouden. Laat het zijn als van God zelf. Het moet geen menselijke indruk dragen, maar de goddelijke indruk. Het eigen-ik moet verdwijnen in Jezus. Maak ruime berekeningen. In al uw plannen moet het werk van God op de eerste plaats staan in belangrijkheid.

Er is veel verloren gegaan door toedoen van onze mensen en hun bekrompen plannen, waardoor de hogere klassen niet bereikt zijn. De indruk die het werk heeft achtergelaten in de gedachten van de niet-gelovigen is dat het een religieuze theorie van weinig betekenis betrof, hun aandacht niet waardig. Er is ook veel verloren gegaan vanwege het gebrek aan wijze werkmethoden. Elke poging moet waardigheid en karakter aan het werk geven. Speciale inspanning zou moeten worden geleverd om de welwillendheid van mensen in verantwoordelijke posities veilig te stellen; en dit kan, door geen enkele principe van de waarheid of oprechtheid op te offeren, maar simpelweg door onze eigen manier om de mensen te benaderen op te geven, en Gods manier te volgen...

En wees niet ontmoedigd als u na vele serieuze pogingen om de waarheid te brengen, en zij, aan wie God grote verantwoordelijkheden heeft toevertrouwd, het afwijzen. De waarheid werd in de dagen van Christus ook afgewezen. Behoud de waardigheid van het werk door goed geordende plannen en een goddelijke conversatie. Wees nooit bang dat u de lat te hoog legt. De gezinnen die betrokken zijn in dit zendingswerk, dienen dichter tot elkaar te komen. De geest van Jezus moet het hart van de werkers doordringen, want het zijn de plezierige, sympathieke woorden, het tonen van liefde voor de ongeïnteresseerde zielen, dat barrières van trots en zelfzuchtigheid afbreekt. Laat aan ongelovigen zien dat wij de liefde van Christus hebben en de waarheid zal een weg vinden naar hun harten. Dit is ons werk en het vervullen van Gods plannen. Alle grofheid en ruwheid moeten van ons worden verwijderd. Hoffelijkheid, verfijning en christelijke beleefdheid moeten gekoesterd worden.

-Canvasser 12-18-90, al. 1,2,5; RH 11-25-90; GW 119-200, 300-303

Citaten uit de les: AA 237, 241; RH 11-25-90; GW 119; LP 162

Verdere studie: GW 118.

Zijn onzelfzuchtige vreugde in het dienen van Christus openbaart de hoogste vorm van adeldom, ooit in een mens gezien. -DA 219.

Sabbat 12/7 (Ware Grootheid - Mat 11: 11)

"Voorwaar, Ik zeg u, onder hen, die uit vrouwen geboren zijn, is er niemand opgestaan, groter dan Johannes de Doper." In de aankondiging aan Zacharia, voor de geboorte van Johannes, verkondigde de engel: "Want hij zal groot zijn voor de Here." Lukas 1:15. Wat is datgene dat grootheid uitmaakt in de hemelse beoordeling? Niet dat wat de wereld grootheid noemt; niet rijkdom of stand, of een adellijke afstamming, of intellectuele gaven, op zichzelf beschouwt. Als intellectuele grootheid, los van hoge waardering, eer waard is, dan is onze hulde te danken aan satan, wiens intellectuele macht door geen mens geëvenaard kan worden. Maar wanneer het misbruikt wordt tot het dienen van zichzelf, dan geldt: hoe groter de gave, hoe groter de vloek. Het is zedelijke waarde dat God waardeert. Liefde en reinheid zijn de eigenschappen die Hij het meest naar waarde schat. Johannes was groot in de ogen van de Heer, toen hij voor de boodschappers van het Sanhedrin stond en voor het volk en voor zijn eigen discipelen, zich ervan weerhield om eer voor zichzelf te zoeken, maar alleen wees op Jezus, de Beloofde. Zijn onzelfzuchtige vreugde in de dienst van Christus openbaart de hoogste vorm van adeldom, ooit in een mens gezien.

Het getuigenis dat na zijn dood van hem gegeven werd, door hen die zijn getuigenis over Jezus hadden gehoord, was: "Johannes deed wel geen teken, maar al wat Johannes van Deze zei, was waar." Johannes 10:41. Johannes deed geen vuur uit de hemel nederdalen en wekte geen doden op, zoals Elia gedaan had, noch zwaaide hij in Gods naam met de staf van Mozes. Hij was gezonden om de komst van de Heiland aan te kondigen en de mensen op te roepen zich gereed te maken voor Zijn komst. Hij deed zijn werk zo getrouw, dat de mensen, als ze het later over hem hadden, moesten zeggen: "Al wat Johannes van deze Mens heeft gezegd, was waar." Iedere discipel van de Meester moet op deze wijze van Jezus getuigen...

De profeet Johannes was de schakel tussen de beide bedieningen. Als Gods vertegenwoordiger trad hij op om aan het christelijk tijdperk het verband te laten zien tussen wet en profeten. Hij was het mindere licht dat door een groter licht gevolgd zou worden. Het verstand van Johannes werd verlicht door de Heilige Geest, zodat hij zijn volk zou kunnen verlichten. Er is echter geen licht zo helder geweest, waardoor de zondige mens is verlicht, als wat afstraalde van de leer en het leven van Jezus.

-DA 219-220; RH 10-18-92, 3-4-73; CC 276; ML 329

Zondag 13/7 (Een Speciale Roeping - Lukas 1)

Christus verklaarde van Johannes de Doper: "Ik zeg u, onder hen, die uit vrouwen geboren zijn, is niemand groter." De profeet werd door de Geest van God in de woestijn geleid, weg van de vervuilende invloeden van de stad, om een opvoeding te verkrijgen dat hem geschikt zou maken om instructies van God te ontvangen in plaats van de geleerde schriftgeleerden. Hij moest zichzelf niet verbinden aan de rabbi's; hoe minder hij bekend werd met hun onderwijzingen, hun lijfspreuken en tradities, des te makkelijker kon de Heer zijn hart en verstand beïnvloeden en hem het zuivere waarheidsmodel geven, dat gegeven moest worden aan het volk om de weg van de Heer voor te bereiden.... De enige hoop van dit volk was om hun hart en verstand te openen voor het licht vanuit de hemel gezonden door deze profeet, de voorloper van Christus.

Deze lessen zijn voor ons. Zij die beweren de waarheid te kennen en het grote werk dat voor deze tijd gedaan moet worden, begrijpen, moeten zichzelf met ziel, lichaam en geest aan God wijden. In hun hart, in hun taal, in ieder opzicht moeten zij zichzelf scheiden van de gebruiken en gewoonten van de wereld. Ze moeten een bijzonder en heilig volk zijn...

Als een volk moeten we de weg van de Heer voorbereiden. Ieder greintje aan mogelijkheden die God ons heeft gegeven, moet aangewend worden om de mensen naar Gods stijl voor te bereiden, naar Zijn geestelijk model, om te staan in deze grote dag van Gods voorbereiding; en de ernstige vraag mag aangewakkerd worden in de wereldgezinde harten: "Wat betekent de eeuwigheid voor ons? Hoe zal mijn zaak staan in het onderzoekend oordeel? Wat zal mijn lot en plaats zijn?" Velen die veronderstellen dat zij naar de hemel gaan, worden door de wereld verblind. Hun ideeën van wat godsdienstige opvoeding en godsdienstige discipline omvat, zijn onduidelijk, slechts gebaseerd op waarschijnlijkheden; er zijn velen die geen verstandelijke hoop hebben en die groot risico lopen in het praktiseren van juist die dingen waarvan Jezus geleerd heeft dat ze die niet moeten doen, in eten, drinken en kleden, zichzelf in een verscheidenheid aan manieren binden aan de wereld. Ze moeten nog de ernstige lessen, die zo essentieel zijn voor geestelijke groei, leren, om uit de wereld te komen en apart te zijn. Het hart is verdeeld, het vleeselijke verstand hunkert naar inschikkelijkheid, gelijkvormigheid aan de wereld op zo vele wijzen dat het verschillend zijn van de wereld met moeite te onderscheiden is. Geld, Gods geld, wordt besteed om een uiterlijkheid naar wereldse maatstaven te maken. De godsdienstige ervaring is vervuild met wereldgezindheid, en het bewijs van discipelschap - lijken op Christus in zelfverloochening en het dragen van het kruis - is niet waar te nemen. Niet door de wereld en niet door het universum van de hemel.

-SpTEd 84-85; HR 2-1-80; YI 8-17-93; ST 2-17-98; FE 444-448; 4T 108-110; DA 99-104

Maandag 14/7 (De Voorbereider voorbereiden - Lukas 1:80)

Het leven van Johannes, hoewel doorgebracht in de woestijn, was niet passief. Zijn scheiding van de gemeenschap maakte hem niet zwaarmoedig en nors, hij was verzoend met zijn eenzaam leven van ontbering en gebrek. Het was zijn keuze om afgezonderd te zijn van de gemakken van het leven en van de ontaarde maatschappij. Trots, nijd, jaloezie en verdorven begeerten schenen de harten van de mensen te beheersen. Maar Johannes was afgescheiden van de invloeden van deze dingen en met scherpzinnige ogen en een wonderbaarlijk onderscheidingsvermogen, kon hij de karakters van mensen lezen. Hij leefde in de rustige afzondering van de woestijn en nu en dan begaf hij zich tussen de mensen, maar wilde niet lang verblijven waar de morele atmosfeer vervuild scheen te zijn. Hij vreesde dat het zicht van zijn ogen en het gehoor van zijn oren zijn verstand zo zou bederven, dat hij het besef van de zondigheid van de zonde zou kwijtraken. Een groot werk lag voor hem en het was noodzakelijk dat hij een karakter zou ontwikkelen, dat onbevooroordeeld zou zijn door enige omringende invloed. Het was noodzakelijk dat zijn lichamelijke, geestelijke en morele toestand, van zo een hoog en nobel type zou zijn, dat het hem geschikt zou maken voor een werk dat standvastigheid en integriteit vereiste, dat wanneer hij onder de mensen zou verschijnen, hij ze zou verlichten en een instrument zou zijn in het geven van een nieuwe richting aan hun gedachten, en hen de noodzaak tot het vormen van rechtvaardige karakters zou doen inzien

Johannes voelde zich niet sterk genoeg om de grote druk van verzoeking te doorstaan, die hij zou ondervinden in de gemeenschap van de mensen. Hij vreesde dat zijn karakter zou worden gevormd naar de heersende gewoonten van de Joden en hij verkoos de woestijn als zijn school, waar zijn verstand op de juiste wijze onderwezen en gedisciplineerd kon worden vanuit Gods grote natuurboek. In de woestijn kon Johannes gemakkelijker zichzelf verloochenen en zijn eetlust onder bedwang brengen en zich kleden volgens natuurlijke eenvoud. En er was niets in de woestijn dat zijn aandacht zou afhouden van meditatie en gebed.

Het boek van de natuur, met haar onuitputtelijke opslagplaats van verscheidene instructies, lag open voor Johannes. Hij zocht de gunst van God en de Heilige Geest ruste op hem en wakkerde in zijn hart een vurige ijver aan om het grote werk te doen, van het oproepen van de mensen tot bekering en tot een hoger en heiliger leven. Johannes was zichzelf geschikt aan het maken, door de beperkingen en ontberingen van zijn afgezonderd leven, om zodanig al zijn lichamelijke en geestelijke krachten in bedwang te kunnen houden, opdat hij onder de mensen, onwankelbaar voor de omringende omstandigheden kon staan. Net zo standvastig als de rotsen en bergen van de woestijn die hem dertig jaren hadden omringd.

-RH Jan 7, 1873, al. 14-16; YI 11-3-86, 1-7-97; RH 4-3-94; ST 4-16-96; 2SP 45-54

Dinsdag 15/7 (De Geest van Elia - Lukas 1:17; Openb 14:6-12)

In deze eeuw, vlak voor de tweede komst van Christus op de wolken des hemels, roept God mensen die een volk willen voorbereiden om te staan op de grote dag des Heren. Precies zo'n werk als wat Johannes deed, moet in deze laatste dagen gedaan worden. De Heer geeft boodschappen aan zijn volk, door de instrumenten die Hij gekozen heeft en Hij wil dat allen acht slaan op de vermaningen en waarschuwingen die Hij zendt. De boodschap voorafgaand aan het openbare dienstwerk van Christus was: Bekeert u, tollenaars en zondaren; bekeert u, Farizeeën en Sadduceeën; "want het koninkrijk des hemels is nabij." Onze boodschap is niet een van vrede en veiligheid. Als een volk dat gelooft in het spoedige wederkomst van Christus, hebben we een duidelijke boodschap uit te dragen: "Bereid u voor om uw God te ontmoeten."

Onze boodschap moet even direct zijn als die van Johannes. Hij berispte koningen voor hun onrechtvaardigheid. Ondanks het gevaar voor zijn eigen leven, stond hij nooit toe dat de waarheid op zijn lippen verzwakte. Ons werk in deze eeuw moet even getrouw gedaan worden.

Kijk naar het beeld dat de wereld vandaag tentoonspreidt. Oneerlijkheid, fraude, geweld en bloedvergieten zijn overal te zien. De weduwen en de wezen worden vaak van alles beroofd. De bioscoop en de renbaan en twijfelachtige vermaken van ieder soort houden de aandacht van menigten vast. In vele kerken zijn zonden een modeverschijnsel geworden. Ze worden verdoezeld en verontschuldigd. De rechterhand van gemeenschap wordt aan de man gegeven die valse theorieën en gevoelens binnen brengt. De juiste principes worden niet langer gekoesterd. Het geweten is ongevoelig geworden voor de adviezen en vermaningen die werden gegeven. Er wordt geen acht geslagen op boodschappen die oproepen tot bekering.

In deze tijd van steeds verder gaande universele godslastering, roept God Zijn boodschappers op om Zijn wet te verkondigen in de geest en de kracht van Elia. Zoals Johannes de Doper, in het voorbereiden van een volk voor de eerste komst van Christus, hun aandacht vestigde op de Tien Geboden, zo moeten wij met een zuivere klank de boodschap geven: "Vreest God en geef Hem eer, want de ure van Zijn oordeel is gekomen." Met een ernst, die de boodschap van Elia, de profeet en Johannes de Doper karakteriseerde, moeten wij ernaar streven om de weg van de tweede komst van Christus voor te bereiden. Vastberadenheid, zelfverloochening en toegewijde inspanning worden vereist van iedere arbeider. Waakzaamheid en toegewijde ijver moet de plaats innemen van lusteloze onverschilligheid. De gebedsvolle, ernstige smeekbeden die komen vanuit een hart vervuld van de geest van Elia, zullen innerlijke overtuiging brengen aan de oprechten van hart.

-SW Mar 21, 1905, al. 11-14; YI 5-17-00; 3T 61-64, 279-287; CH 72-74; 4BC 1184; Mar 118, 173; CC 205; FLB 290

Woensdag 16/7 (Veranderd Gedrag; Lukas 3: 10-15; Jakobus 2: 14-26)

Het werk van het snoeien en reinigen van het volk van God voor de hemel is een groot werk en het zal niet volbracht worden zonder lijden aan de kant van de dienstknechten van God, omdat het hen iets zal kosten om hun wil in harmonie te brengen met de wil van Christus. We moeten door de oven gaan, totdat de vlammen het waardeloos materiaal hebben verteerd en we zo gereinigd zijn dat we het goddelijke beeld reflecteren. Zij die hun neigingen volgen en oordelen naar wat zij zien, kunnen niet goed beoordelen wat God doet. Ze zijn vervuld van ontevredenheid. Ze zien falen, waar er overwinning is, een groot verlies waar er alleen winst is; en wanneer ze verzocht worden zijn ze net als Jakob geneigd te verklaren: "Al deze dingen zijn tegen mij!" terwijl in feite, juist die dingen waar ze over klagen, ten goede voor hen werkten...

Christus vraagt alles. Zijn offer was te groot, te kostbaar, om het mogelijk te maken dat wij minder dan alles geven en toch aanvaard worden. Onze heilige geloof roept uit: Afzondering. We moeten niet gelijk worden aan de wereld of aan dode, harteloze belijders. De Schriften zeggen: "Wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken." (Rom 12:2) De weg van de hemel is een zelfverloochenende weg....

Terwijl we op aarde zijn, zal er geen ontkomen zijn aan conflicten en verzoeken, maar in iedere storm zullen we een zekere toevlucht hebben. Jezus heeft ons verteld: "In de wereld leidt gij verzoeking, maar houd goede moed, Ik heb de wereld overwonnen." (Mat 14:27) De krachten van satan zijn tegen ons opgesteld en we hebben een ijverige vijand tegenover ons. Maar als we acht slaan op de vermaningen van Christus, zullen we veilig zijn. "Waakt en bidt, dat gij niet in verzoeking komt." (Mat 26:41) Tegenstanders zijn er om te weerstaan en te overwinnen, maar Jezus staan ons nabij, gereed om ons te versterken bij iedere aanval. "Dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft: ons geloof." (1Joh 5:4) Geloof ziet Jezus, die als onze Middelaar staat aan de rechterhand van God. Geloof aanschouwt de huizen die Jezus is gaan voorbereiden voor hen die Hem liefhebben. Geloof ziet het kleed en de kroon, allemaal bereid voor de overwinnaar. Geloof hoort de liederen van de verlost en brengt de eeuwige heerlijkheid nabij. We moeten dichtbij Jezus komen in liefhebbende gehoorzaamheid als we de Koning in zijn schoonheid willen zien. Er is vrede in geloven en vreugde in de Heilige Geest. Geloof! Geloof! Mijn ziel, schreeuw het uit: Geloof! Rust in God. Hij is in staat datgene wat u aan Hem heeft toevertrouwd, te behouden en u als meer dan overwinnaar te voorschijn te laten komen, door Hem die u heeft liefgehad.

-RH Apr 17, 1894, al. 4,8,11; RH 4-3-94, 4-10-94, 4-17-94, 4-22-09, 8-15-99, 7-30-08; YI 5-17-00; Central Advance 4-8-03; 8T 9-12; 1SM 410-413

Donderdag 17/7 (Een zeer belangrijke les van Johannes; Kol 2: 8; Mat 15: 3; Mark 7: 13)

De Verlosser der wereld kwam vanuit Zijn koninklijke hoven, stapte af van Zijn koninklijke troon, heeft Zijn heiligheid met menselijkheid bekleed en is omwille van ons arm geworden, zodat wij door zijn armoede rijk mochten worden. In het aanvaarden van Christus hadden de zondige natiën, die op het punt stonden vernietigd te worden, de rijkdommen van de hemel kunnen aanvaarden en een eeuwig gewicht van heerlijkheid kunnen hebben verkregen. Moest Zijn offer tevergeefs zijn? In Zijn missie op aarde onder de mensen, heeft Hij dezelfde kracht tentoongesteld, die Hij tentoonstelde in de bevrijding van de natie uit de Egyptische slavernij, in het openen van een pad door de Rode Zee, en het vernietigen van het leger van Farao. Hij heeft genoeg van Zijn heiligheid geopenbaard om hen te tonen dat Hij de Zoon van God was en dat Hij in staat was ze te bevrijden van het Romeinse juk, als het Hem zo uitkwam en om hen een aardse overwinning te geven. Maar het was het feit dat Hij Zijn macht niet uitoefende in het brengen van tijdelijke voordelen op de wijze die zij wensten, en dat bracht de schriftgeleerden ertoe om de Verlosser van de wereld te verstoten. Hij bracht een boodschap die alle gruwelen in het land afkeurde. Hij ontmaskerde hun huichelarij en openbaarde het feit dat hun vroomheid slechts een mantel was voor ongerechtigheid.

De smetteloze reinheid van Zijn leven, het foutloze karakter van Zijn woorden en werken, was een bitter verwijt voor de hooghartige en onreine, voorgewende godsdienst. Hij berispte hun praktijk van het verweven van menselijke tradities en uiterlijkheden met de wetten van God, zodat de mensen misleid werden met betrekking tot de wetten van Gods regering en ertoe geleid werden om Zijn wetten te overtreden door het volgen van menselijke uitvindingen. Hij zei aan hen: "Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is verre van Mij. Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn." (Mark 7:6,7)

De Joden haten Christus omdat Hij een smetteloos karakter had. Hij kon slechts een ding haten en dat was de zonde. Deze haat van zonde van Zijn kant prikkelde in hen een bittere vijandschap. Als Hij hun toestemming had gegeven voor hun trots, hun ambities had aangemoedigd en niet aan hun kwade begeerten voorbij was gegaan, hun ongerechtigheid, hun fraude, hun beroven van de armen, zouden ze Jezus geapplaudisseerd hebben. Zij zouden zich niet geërgerd hebben aan het feit dat Hij de zieken genas, dat Hij medelijden had met de lijdenden, dat Hij de doden opwekte. Maar ze waren geïrriteerd, omdat Hij hun boze werken veroordeelde en hen openlijk te schande zette door hun kwade motieven bloot te leggen.

-ST Feb 27, 1896, al. 7-9; RH 8-29-99, 8-3-92; ST 1-3-00

Vrijdag 18/7 (Een levend offer - Romeinen 12:1,2)

Jaren lang reeds roept de Heer de aandacht van Zijn volk tot gezondheidshervorming. Dit is een van de grote onderdelen van het voorbereidingswerk voor de komst van de Zoon des mensen. Johannes de Doper ging voort in de geest en de kracht van Elia om de weg des Heren voor te bereiden en het volk terug te brengen tot de wijsheid van de rechtvaardigen. Hij was een beeld van hen die leven in de laatste dagen, aan wie de Here heilige waarheden heeft toevertrouwd om aan het volk te presenteren om de weg voor de tweede komst van Christus voor te bereiden. Johannes was een hervormer. De engel Gabriël, gaf direct vanuit de hemel de instructie over gezondheidshervorming aan de vader en de moeder van Johannes. Hij zei dat hij geen wijn of sterke drank mocht drinken, dat Hij vervuld zou worden met de Heilige Geest van zijn geboorte af.

Johannes zonderde zichzelf af van vrienden en van de weelde van het leven. De eenvoud van zijn kleding, een kleed geweven van kamelenhaar, was een vaststaande berisping voor de verkwisting en het uiterlijk vertoon van de Joodse priesters en van het volk in het algemeen. Zijn dieet van groente, sprinkhanen en wilde honing, was een berisping voor de mateloze vraatzucht en de gulzigheid die overal de overhand had. De profeet Maleachi verkondigt: "Zie, Ik zend u de profeet Elia, voordat de grote en geduchte dag des HEREN komt. Hij zal het hart der vaderen terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaderen, opdat Ik niet kome en het land treffe met de ban." Mal 4:5,6. Hier beschrijft de profeet het karakter van het werk. Zij die de weg moeten voorbereiden voor de tweede komst van Christus worden voorgesteld als de getrouwe Elia, daar Johannes in de geest van Elia kwam om de weg van de eerste komst van Christus voor te bereiden. Het grote thema van hervorming moet het volk wakker schudden en hun verstand beroeren. Matigheid in alles, moet in verband gebracht worden met de boodschap, om het volk van God af te keren van hun afgoderij, hun gulzigheid, en hun verkwisting in kleding en andere dingen.

De zelfverloochening, nederigheid, en matigheid die vereist wordt van de rechtvaardigen, die door God op speciale wijze geleid en gezegend worden, moet het volk voorgehouden worden in tegenstelling tot de verkwisting, gezondheidvernietigende gewoonten van hen die in deze verloederde eeuw leven. God heeft aangetoond dat de gezondheidshervorming even nauw verbonden is met de boodschap van de derde engel als de hand verbonden is met het lichaam. Er is geen grotere oorzaak voor fysieke en morele verloedering te vinden, dan het veronachtzamen van dit belangrijk onderwerp. -3T 61-62

Citaten uit de les: 4BC 1184; RH 4-1-90; CC 276; DA 150; GW 55
Verdere studie: DA 97-108, "De stem in de woestijn"

==== Les 4: 19-25 juli – De Zoon van God bij ons

Het is door in het geloof op Christus te zien, dat wij worden veranderd naar Zijn beeld. Terwijl we de volmaaktheid van Zijn karakter overpeinzen, zullen we ernaar verlangen om volledig veranderd en vernieuwd te worden naar het beeld van Zijn reinheid. -HM Nov 1, 1890, al.12

Sabbat 19/7 (God zal verheerlijkt worden – 1 Johannes 1:1; Maleachi 3:16)

Het is niet voldoende om de heerlijkheid van Christus te overdenken. We moeten spreken van Zijn voortreffelijkheid. Jesaja heeft niet alleen Zijn heerlijkheid gezien, maar ook over Hem gesproken. Terwijl David muziek maakte, brandde een vuur binnen in hem en daardoor sprak hij met zijn tong. Terwijl hij nadacht over de wonderbare liefde van God, kon hij niet anders dan spreken van wat hij zag en voelde. Wie kan in geloof het wondere plan van verlossing zien, een heerlijkheid als van de enige Zoon van God en er niet over spreken? Wie kan de onbegrijpelijke liefde in de dood van Christus op het kruis van Calvarie zien, die aan een ieder toont dat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven hebbe, maar toch geen woorden hebben om de heerlijkheid van de Heiland te verkondigen? We kunnen niet deelhebben aan Zijn liefde en toch geen uiting geven aan onze eerbied en aanbidding. Als gelovigen op Christus zien, zullen ze ertoe geleid worden om samen te komen en tegen elkaar woorden te spreken die aan hun liefde uiting geven. Ze zullen zeggen: Hij is "uitblinkend boven tienduizend ... en alles aan hem bekoorlijkheid.. in zijn paleis zegt ieder: Ere!" Hooglied 5:10,16; Psalm 29:9. De grootste zanger van Israël prees Hem op de harp, zingende: "Ik zal van de heerlijke luister uwer majesteit en van uw wonderdaden gewagen. Zij zullen spreken van de macht uwer geduchte daden, en uw grootheid wil ik vertellen. Zij zullen de roem uwer grote goedheid verkondigen, en jubelen over uw gerechtigheid. ... zij zullen van de heerlijkheid van uw koningschap spreken en van uw mogendheid gewagen, om de mensenkinderen zijn machtige daden te verkondigen en de luisterrijke heerlijkheid van zijn koningschap." Psalm 145:5-7, 11,12. Dit zal het karakter van de gesprekken zijn van hen die de Here vrezen en aan Zijn naam denken. God wordt voorgesteld als luisterend naar hun woorden en ze opschrijvend in een boek. Johannes, de geliefde discipel, heeft een levendige getuigenis afgelegd, zeggende: "Hetgeen was van den beginne, hetgeen wij gehoord hebben, hetgeen wij gezien hebben met onze (eigen) ogen, hetgeen wij aanschouwd hebben en onze handen getast hebben van het Woord des levens – het leven toch is geopenbaard en wij hebben gezien en getuigen en verkondigen u het eeuwige leven, dat bij de Vader was en aan ons geopenbaard is – hetgeen wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij ook u." Johannes 1:1-3

-BEcho Apr 23, 1894, al. 2-4; RH 9-24-95, 7-13-05; ST 2-7-95, 1-11-99, 5-23-95, 3-8-05; GH 8-1-06; HM 11-1-90; AG 252

Zondag 20/7 (Wie was Jezus? Deel 1 – Mark 9:12; Luk 24:7; Rom 5:15-21; Heb 2:9)

Christus kwam naar de wereld en stond voor de mensen met de kostbare liefde van de eeuwigheid. De hele oceaan van goddelijke liefde stroomde vanuit Hem. De Vader, de Zoon en de Heilige Geest stonden in dienst van de mens. Elke kracht in het hemels universum is in het werk gesteld om het plan der verlossing uit te voeren. Het kruis van Calvarie is opgericht en terwijl we nog zondaren waren, is Christus voor ons gestorven. De rechtvaardige heeft geleden voor de onrechtvaardigen, opdat Hij gerechtigheid zou worden voor een ieder die in Hem gelooft. Hij nam de menselijke natuur op zich, opdat hij deel kon hebben aan al onze verzoeken. Hij bekleedde Zijn goddelijkheid met menselijkheid, opdat door het ondergaan van de verschrikkingen van het kruis, hij Zijn leven kon aanbieden als offer voor de zonde.

Christus stierf om een zelfzuchtige wereld te redden van de zekere gevolgen van zelfzucht. Hij heeft Zijn hart geopend in liefde en medelijden en sympathie voor de hele wereld. Hij nodigt gevallen wezens uit om naar Hem te komen en volledige en vrije vergeving te ontvangen. Zijn karakter staat in het hemels universum vrij van gebrek of zelfzucht. Hij heeft een volledig offer gebracht om mannen en vrouwen de goedgunstigheid, die in Zijn eigen hart aanwezig is, aan te bieden. Hij heeft de Heilige Geest gestuurd om verstand en hart aan te raken en om mensen ertoe te bewegen hun medemens lief te hebben zoals Christus van hen houdt...

God wil hen die de waarheid accepteren en zichzelf identificeren met Zijn uitverkoren en kostbaar volk, verenigen met Christus in Zijn werk van het trekken van mannen, vrouwen en kinderen naar het kruis van Calvarie. Zie de Man die gezegd heeft: "Ik ben de goede herder; de goede herder zet zijn leven in voor zijn schapen." Joh 10:11. Hij rees op uit de dood en over het gehuurde graf van Jozef heeft hij verklaard: "Ik ben de opstanding en het leven. Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheden." Open 1:18.

Het kruis leert ons de les van zelfopoffering. Als mensen in het geloof zien op de Lijdende, komt de overtuiging tot hen dat het zekere resultaat van de zonde de dood is. Laat de gelovende ziel naast het kruis van Calvarie gaan staan en met een hart vol van dankbare liefde uitroepen: "Zie het Lam Gods, die de zonden der wereld wegneemt!" Zie Hem! Zeg het met hart en ziel en stem. Dring er bij de zondaar op aan om te kijken. Wanneer zijn blik gevangen is, verbaasd over zulk een wonderbare neerbuiging, zal hij naderbij komen en van de Heiland de les leren die allen moeten leren: de les van zachtmoedigheid en nederigheid.

-RH Jan 7, 1902, al. 7-8,10-11; YI 7-21-98, 12-20-00; BEcho 10-15-93; SW 10-22-07; ST 9-24-02; 18MR 335-337; SJ 157-160

Maandag 21/7 (Wie was Jezus? Deel 2 –Joh 1:1-14)

Toen Christus de woorden sprak: "Ik ben de weg, de waarheid en het leven, uitte Hij een waarheid van wonderbare betekenis. De overtreding van de mens had de aarde gescheiden van de hemel en sterfelijke mens van de onsterfelijke God. Zoals een eiland gescheiden is van het vaste land, zo was de aarde losgesneden van de hemel en er lag een wijde kloof tussen de mens en God. Jezus heeft die kloof overbrugd en heeft de weg vrij gemaakt voor de mens om tot God te komen. Hij die geen geestelijk licht heeft, ziet geen weg, heeft geen hoop en mensen hebben theorieën bedacht over de weg ten leven ... Maar de enige naam die aan de mens gegeven is om gered te worden, is Jezus. Over de kloof heen, die door de zonde is ontstaan, spreekt Hij de woorden uit: "Ik ben de weg, de waarheid en het leven." Er is geen andere middelaar tussen God en mensen. In de hemel is deze grote waarheid bekend gemaakt. Een stem van de troon werd gehoord, zeggende: "Slachtoffer en offergave hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt Mij een lichaam bereid" Heb 10:5. Jesaja, keek in het profetisch visioen vooruit en schreef: "Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven ... (Jesaja 9:5-6). En uit de woestijn kwam de stem van de wegbereider: "Zie, het Lam Gods, dat de zonde van de wereld wegneemt." Joh 1:29. De geliefde discipel heeft over hem verklaard: "In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God." Joh 1:1-5, 14 ev.

Christus is de enige weg, de waarheid en het leven en de mens kan alleen door de toerekening van de gerechtigheid van Christus gerechtvaardigd worden. De mens wordt vrijelijk gerechtvaardigd door Gods genade door het geloof en niet door werken, opdat niemand roeme. Verlossing is een gave van God, door Jezus Christus onze Here. Velen hebben hun hopeloze situatie beseft en in verwarring uitgeroepen: "Hoe kunnen we in staan zijn de stad van God te betreden?" Wij wijzen u naar Christus, de weg, de waarheid en het leven – de geheime ladder tussen hemel en aarde.

In het aannemen van de menselijkheid, heeft Christus de ladder stevig op de aarde geplant. De ladder reikt tot in de hoogste hemelen en Gods heerlijkheid schijnt van haar top en verlicht haar hele lengte, terwijl engelen af en aan gaan met de boodschappen van God aan de mensen en met de verzoeken en lofprijzingen van de mensen aan God. Door de goddelijke natuur, was Christus een met de Vader en door de menselijke natuur aan te nemen, heeft Hij zichzelf geïdentificeerd met de mens. Hij was "in de gestalte Gods zijnde.." (Fil 2:6-7). In het visioen van Jacob werd de vereniging van het menselijke en het goddelijke in Christus gesymboliseerd.

-RH Nov 11, 1890, al. 5,6,8; RH 8-6-95, 8-2-06; ST 8-29-95, 5-16-95; 8T 206-209

Dinsdag 22/7 (Jezus tussen zondaars en tollenaars – Math 11:19; Mark 2:15,16; Luk 15:1,2)

De Schriftgeleerden en Farizeeën hadden een muur opgericht tussen hun natie en elk ander volk. Zij gingen voorbij aan tollenaars en zondaars alsof communicatie met hen hun moreel zou verontreinigen. Stelt u zich hun verontwaardiging voor toen Christus wel omging met tollenaars en zondaars en zelfs met hen at. De Heer verlangde ernaar om de scheidingsmuur af te breken, want Hij hield van zielen die nooit een andere weg gekend hadden. Hij maakte geen onderscheid tussen mensen en wilde niet de dood van enige zondaar, maar dat alle mensen tot Hem zouden komen en leven ...

De tollenaars en zondaars, zo veracht door de Farizeeën, werden tot Jezus aangetrokken en hun harten werden opgewekt om te vragen: "Wat is de waarheid?" De Farizeeën sloten hun ogen en hun oren, opdat ze niet zouden zien en horen en zich bekeren van hun verkeerde wegen en gered werden. Hemelbewoners sloegen in verwondering en eerbied de strijd gade. Als zij die verloren waren en gebonden door de satan, vochten om de banden die hen gevangen hielden van zich af te schudden, konden ze naar Christus toe vluchten, de eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid. De zondige, belijdende ziel krijgt nieuwe hoop, volgt Jezus en vangt de woorden op van Zijn lippen. De hemel kijkt in vreugde toe op het tafereel, maar de Schriftgeleerden en Farizeeën keken met gefronste wenkbrauwen en uitten snerende en vijandige woorden.

Wat een contrast tussen de houding van de Farizeeën en de engelen! De engelen kijken op Jezus als de Opperbevelhebber van de hemel, de Zoon van de Allerhoogste en zien Hem in strijd verwickeld met de prins der duisternis. De prijs waarvoor zij vechten is de ziel van de mens, waarvoor Christus is komen sterven, opdat Hij de verlorenen zou kunnen verlossen. Het is goed om die goddelijke neerbuigendheid te overdenken, het offer, de zelfopoffering, de vernedering, de tegenstand die de Zoon van God ondervond in het doen van Zijn werk voor de gevallen mens. Uit het overdenken van Zijn lijden, komen we te voorschijn met de uitroep: Wat een verbazingwekkende neerbuigendheid! Engelen verwonderen zich als zij met interesse de Zoon van God aanschouwen, die stap voor stap het pad van vernedering gaat. Het is het geheimenis van goddelijkheid. Het is de heerlijkheid van God om zichzelf en Zijn wegen te verhullen, niet om de mensen onwetend te houden over hemelse licht en kennis, maar om een uiterste mogelijkheid voor de mens te scheppen om Hem te leren kennen. Menselijkheid kan dit slechts ten dele begrijpen, maar dat is ook alles wat de mens hoeft te begrijpen. De liefde van Christus staat boven alle kennis.

-ST Jan 1, 1894, al. 2,6-7; RH 4-9-89, 2-20-00; ST 9-19-92, 2-10-98, 12-15-98; YI 12-3-96; COL 225-226; DA 594-596

Woensdag 23/7 (Ontmaskeren van hypocrieten – Matt 23:13)

Deze mannen, die door Jezus zo ongenadig ontmaskerd werden, zouden een waarschuwing moeten zijn voor hen die het licht van de waarheid weigeren. Omdat ze de bewijzen dat Jezus de Messias was, hadden verworpen, waren ze geleidelijk de duisternis binnengegaan, totdat de bedekking van hun verstand zo compleet was dat zij gerechtigheid zonde noemden en zonde gerechtigheid. Zij toonden dezelfde kwaadwilligheid die satan ertoe gebracht heeft om in de hemel tegen Christus in opstand te komen en voor dezelfde rede, namelijk vanwege de superieure goedheid van de Zoon van God. Zij waren inderdaad kinderen van de satan. Zij veroordeelden de handelingen van hun voorvaders, die de profeten hadden vervolgd en dachten dat zij vertegenwoordigers waren van deze heilige mannen van God, die gestorven waren omwille van hun geloof. Zij bouwden grafsteden voor de profeten en verfraaiden de grafstenen van de rechtvaardigen (Mat 23:29) en zeiden tegen elkaar: "Als wij in die dagen geleefd hadden, hadden we niet deelgenomen met hen die het bloed van de dienstknechten des Heren hebben vergoten," maar op hetzelfde moment waren zij bezig de vernietiging van de Zoon van God voor te bereiden. Als zij niet bevreesd waren geweest voor het volk, zouden zij niet geschroomd hebben om hun handen te bevleken met Zijn bloed.

De situatie waarin de Farizeeën zich bevonden moet een waarschuwing zijn voor christenen in onze dagen. Het moet hun de ogen openen voor de macht van satan om mensen te misleiden wanneer zij de waarheid eenmaal de rug hebben toegekeerd en zichzelf over hebben gegeven aan de controle van de vijand. Velen die hoge posities bekleden volgen in het spoor van de Farizeeën. Zij koesteren ijverig de herinnering aan de profeten, net zoals de Farizeeën ijverig waren in het bouwen en versieren van hun graven. Zij verklaren dat, als zij in de dagen van de Christus hadden geleefd, zij Zijn onderwijzing vol vreugde zouden hebben geaccepteerd en Hem zouden hebben gehoorzaamd. Maar als deze personen in dezelfde positie zouden verkeren als de Joden, zouden zij het niet beter hebben gedaan en hun Verlosser ook hebben gekruisigd.

De impopulaire waarheid is niet meer acceptabel voor de Farizeïstische, zelfgerechtvaardigde harten van vandaag dan het was toen Christus op aarde rondwandelde, als mens onder de mensen.

Als christenen nu op dezelfde manier getoetst zouden worden als de Joden bij de eerste komst van Christus, zouden slechts weinigen Hem hebben aanvaard, zoals Hij rondging, levend een leven van vernedering en armoede. De christelijke wereld kan een Messias aanvaarden die als een Koning zit aan de rechterhand van God in de hemel, maar hun hart verwerpt een Verlosser van vernedering en zelfopoffering. Zij deinzen terug voor het kruis van Christus, precies zoals de hoogmoedige Farizeeën dat deden. Er zijn inderdaad maar weinigen die het voorbeeld van Jezus navolgen en Zijn leer in praktijk brengen in hun leven van alle dag. Hij vermaande Zijn discipelen om in Zijn voetsporen te volgen.

-ST Mar 21, 1878, al. 14-17; ST 8-5-86, 1-24-95, 3-21-78, 6-9-87; RH 2-22-98, 8-29-99; BEcho 9-2-95

Donderdag 24/7 (Liefde voor hypocrieten – Rom 5:8)

“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.” Joh 3:16.

Wie kan de liefde van God meten? Engelen kunnen het niet begrijpen; het is voor hen een diepe mysterie die zij niet kunnen vatten. Engelen verwonderen zich over de goddelijke liefde die getoond wordt voor de gevallen mens, maar de mensen zelf blijven onverschillig en zijn niet onder de indruk. Slechts weinigen beantwoorden de liefde van God. Weinigen aanvaardden de wonderbare liefde van Christus, tot uiting komend in Zijn leven van lijden en Zijn schandelijke dood.

Zie hoe Hij vernederd is, bespot, heen en weer gestuurd van Pilatus naar Herodus, veroordeeld, gekruisigd, hangend aan het kruis, een bespottling voor de mensen en minachting voor het volk. De engelen aanschouwden hoe de straf der verdoemenis, die schuldige mensen verdienden, over de Zoon van God, hun geliefde Opperhoofd, werd uitgesproken. Ze waren volledig verbaasd door de liefde, die de Lijder op de been hield, Hij die stierf opdat wij mogen leven. Paulus schrijft: De Here verhoede mij “te roemen anders dan in het kruis van onze Here Jezus Christus.” (Gal 6:14). Dit moet ook de taal van ons hart zijn. Het is in het kruis dat onze hoop op eeuwig leven gevestigd is. En als we naar Calvarie opkijken en zien wat de zonde teweeg heeft gebracht, hoe kunnen we nog langer doorgaan met ons oude leven? Het was voor onze zonde dat de Zoon van God zichzelf heeft vernederd tot de dood, ja de dood des kruises ofschoon in Hem de volheid der godheid huist.

Christus is de Majesteit van de hemel, maar zie Hem toch sterven in plaats van de mens. “Want zo zeker als Christus, toen wij nog zwak waren, te zijner tijd voor goddelozen is gestorven. Want niet licht zal iemand voor een rechtvaardige sterven – maar misschien heeft iemand nog de moed voor een goede te sterven - God echter bewijst zijn liefde jegens ons, doordat Christus, toen wij nog zondaren waren, voor ons gestorven is.” Rom 5:6-8.

Toen Christus werd gekruisigd, verlieten de engelen de hemel om het schouwspel met verdriet en verbazing te aanschouwen. Zij keken naar iets wat ze nog nooit gezien hadden, en ze zullen het nooit vergeten. Toen ze Hem op het kruis zagen, werd hen de volle verwerpelijkheid van de zonde duidelijk. Zij zagen hoe veel het kost om een mens vrij te kopen van de verschrikkelijke macht van het kwaad. En zou de mens zichzelf verheffen nadat hij deze vertoning van goddelijke liefde heeft gezien? Zal hij verhoogd worden? Zal hij de voorschriften van God verwerpen en in opstand leven tegen de geboden van de Heer?

-ST 11-24-90, al. 1-4; RH 1-31-99; YI 12-13-94, 1-13-98; ST 2-18-03, 8-27-02; 18MR 335-337

Vrijdag 25/7 (Nieuwe zakken – Lukas 5:36-39)

De Farizeeën verzetten zich met al hun kracht tegen de leer van Jezus, daarom keerde Jezus zich af van de gerespecteerde religieuze leiders om in anderen nieuwe zakken te vinden voor de nieuwe wijn. In de ongeletterde vissers, in de tollenaar op het marktplein, in de vrouw van Samaria, in de gewone mensen die Hem graag hoorden spreken, vond Hij de nieuwe zakken voor de nieuwe wijn. Priesters en schriftgeleerden en de leiders waren vastgeroest in hun ceremonies en hun tradities. Die hadden reeds lang hun geldigheid verloren en hun harten waren verschrompeld en Jezus vergeleek hen met oude, verweerde en uitgedroogde wijnzakken. Maar in de vissers, de Samaritanen, de tollenaars en de zondaars, vond Jezus harten waarop Hij nog indruk kon maken en die ontvankelijk waren voor de goddelijke waarheid. ..

Waarom konden de oude zakken de nieuwe wijn niet houden? Wat waren de lessen van Jezus die zij verwierpen? Het leven van Christus zou een constante inspiratie moeten zijn. Maar de schriftgeleerden en Farizeeën weigerden Hem te aanvaarden, omdat zij toestonden dat trots, ambitie en kwezelarij hen in de weg stonden. Jezus volgde niet de leer van hun scholen en hij kopieerde niet het model dat zij Hem voorhielden en putte voor Zijn lessen niet uit een aardse bron. Zijn leer was eenvoudig, zo duidelijk dat een kind het kon verstaan en toch zo diep dat de bevooroordeelde Farizeeën en priesters het niet konden begrijpen. Niemand dan een hemelse leraar kon zulk een verheven moraliteit voorhouden, in zulke eenvoudige woorden, opdat wat Hij zegt toepasbaar is voor elke nood van allen. De helderheid van de heerlijkheid van de Vader was te zien op het gelaat van Jezus Christus. Maar de oude zakken konden de nieuwe wijn niet houden. De kwezelachtige Farizeeën, schriftgeleerden en leiders hadden geen voorkeur voor de nieuwe wijn. Zij waren vervuld met de oude en zolang ze de oude tradities, gewoonten en praktijken niet hadden afgezworen, kon er geen plek in hun hart en verstand zijn voor de waarheid van Christus.

In de vraag: “Wat moeten wij doen, opdat wij de werken Gods mogen werken?” kwam de houding van de schriftgeleerden en Farizeeën tot uiting. Want de vraag was eigenlijk: ‘Wat moeten we doen om de hemel te verdienen?’ Let op het antwoord dat Christus geeft: “Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem, die Hij gezonden heeft.” (Joh 6:28-29) De prijs van de hemel is de Messias. De weg naar de hemel is Christus. “Dit is het werk Gods, dat gij gelooft in Hem, die Hij gezonden heeft.” Maar de Farizeeën lachten om Zijn leer.... De meest kostbare waarheid kon in hun hart geen plek vinden naast de valse theorieën en geboden van mensen.

-ST Sept 19, 1892, al. 6, 9-10

Citaten uit de les: DA 279; Ev 676

Verdere studie: DA 610-620, “Woes on the Pharisees.”

Een constant vertrouwen op Christus voor succes geeft een voortdurende bevrediging. Het is een bron van vrede die de wereld niet kan geven of wegnemen. -RH May 5, 1904, al.18

Sabbat 26/7 (Vrees niet – Mat 10:31)

Zullen wij, die zoveel ontvangen hebben door het lijden van de Zoon van God, bang zijn voor de gevolgen van het vrijelijk bekennen van ons geloof? Zullen wij, die de kracht van de toekomstige wereld hebben geproefd, ontmoedigd en angstig worden omdat we bedreigd worden met gevaar? Christus heeft ons in onze zwakheid en onwaardigheid geaccepteerd. Zullen we terugdeinzen voor de beproeving die het accepteren van Hem ons brengt? Hij zegt tegen ons: “Weest niet bevreesd voor hen, die wèl het lichaam doden.” (Mat 10:28) Hij geeft ons de plechtige eed van hulp: “Ik ben de levende, en Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben levend tot in alle eeuwigheden.” “Want Ik leef en gij zult leven.” (Open 1:18; Joh 14:19) Wanneer uw geloof beproefd wordt, kijk op naar uw zondeloze Offer. [Rom 8:34; Mat 10:29-31]

God begrijpt de mogelijkheden die satan heeft om te misleiden en te ontmoedigen. Door Christus heeft Hij verklaard dat Zijn kracht redt. Christus heeft zichzelf verbonden aan het verbond der belofte om te bemiddelen voor iedereen die tot God komt door Hem. Hij weet dat satan probeert om de mens te laten voelen dat God een strenge rechter is. Hij weet dat de vijand de liefde en genade van de Vader voor de mensen verborgen houdt en probeert hen te laten denken dat ze te zondig zijn om om medelijden te vragen. Daarom verzekert de Heiland ons in de meest simpele bewoordingen dat God vol is van genade en medelijden en dat Hij, de Heiland, met ontferming bewogen is door onze gevoelens van onbekwaamheid, omdat Hij op alle manieren net als wij verzocht is geweest, doch zonder te zondigen. Ten volle bekend met de verleidingen en misleidingen van de vijand, houdt Hij Zijn kinderen voor wat zij mogen verwachten, tegelijkertijd verzekert Hij hen dat Hij hen elke last zal helpen dragen. Hij kent onze moeiten, Hij begrijpt onze wanhoop. Er is geen enkele zucht of angstaanval die niet het hart van Christus beroert. Met teder medeleven voor onze zwakheid, wijst Hij ons op de zorg die God heeft voor het kleine musje dat fladdert van takje naar takje en Hij zegt ons dat niet een van deze kleine vogeltjes op de grond valt, zonder dat de Vader dat weet: “Weest dan niet bevreesd: gij gaat vele mussen te boven.”...

Hoeveel lasten mogen we afleggen als we zouden doen als de discipelen deden! Dus, breng uw lasten, groot en klein bij Jezus. Hij heeft ons uitgenodigd dat te doen. Laten we bemoedigd raken door die gewoonte van intieme relatie met Jezus.

-ST Aug 1, 1900, al.7,8,13; RH 5-3-92; HR 10-1-77; 4SP 444-447; 2SP 256-258; DA 356-358

Zondag 27/7 (Het koninkrijk der hemelen is nabij – Mat 10:7)

Toen Christus Zijn discipelen op hun eerste zendingsreis uitzond, zei Hij tegen hen: “Gaat en predikt en zegt: Het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. Geneest zieken, wekt doden op, reinigt melaatsen, drijft boze geesten uit. Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet.” En aan het eind van Zijn aardse zending gaf Hij hen de opdracht: “Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen: in mijn naam zullen zij boze geesten uitdrijven, in nieuwe tongen zullen zij spreken, slangen zullen zij opnemen, en zelfs indien zij iets dodelijks drinken, zal het hun geen schade doen; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen genezen worden...” [Markus 16:17-18]

Gods kinderen moeten waarachtige medische zendingen zijn. Zij moeten leren dienstbaar te zijn aan lichaam en ziel. Zij moeten weten hoe zij eenvoudige medische handelingen moeten uitvoeren om pijn en ziekte te genezen. Zij moeten bekend zijn met de principes van gezondheidshervorming, zodat ze anderen kunnen onderwijzen hoe zij door goede gewoonten van eten, drinken en kleden ziekte kunnen voorkomen en gezondheid kunnen bevorderen. Een demonstratie van de waarde van de principes van gezondheidshervorming zal veel doen om vooroordeel ten aanzien van het evangeliewerk weg te nemen. De Grote Geneesheer, de aanstichter van medische zendingswerk, zal iedereen zegenen die erop uit wil gaan om nederig en waarachtig de waarheid voor deze tijd te verspreiden ...

Het werk van God moet uitgevoerd worden in onbaatzuchtigheid en zelfopoffering. Hij zei: “Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij.” (Markus 8:34). Christus is arm geworden opdat wij deel zouden hebben aan “een alles verre te boven gaand eeuwig gewicht van heerlijkheid.” 2 Kor 4:17. We moeten dezelfde zelfopoffering tentoonspreiden dat Hem ertoe heeft gebracht om zichzelf op te geven aan de dood des kruises, om het voor de mens mogelijk te maken het eeuwige leven te ontvangen. In alles wat wij doen en zeggen, in alle uitgaven die we doen moeten we ernaar streven om volledig doelgericht het doel van Hem die de Alpha en de Omega van medische zending is, te vervullen. Langs alle wateren moeten wij het zaad der waarheid strooien, en zielen winnen voor Christus door onze tedere medelijden en onbaatzuchtige interesse voor mensen ...

Zullen we niet onszelf overgeven aan het hoge voorrecht dat we hebben in Christus – heiligmaking door de waarheid? O, hoe heeft onze ziel het nodig om opgewekt te worden, verkwikt en vergeestelijkt te worden en vervuld met de liefde voor onze Heiland, die ons ertoe leidt om Zijn omgang te zoeken en naar volle tevredenheid te kunnen zeggen: ‘In de Here zal ik mij verblijden. Zijn woord is mijn troost en levensgids.’ Een constant vertrouwen op Christus voor succes geeft een voortdurende bevrediging. Het is een bron van vrede die de wereld niet kan geven of wegnemen.

-RH May 5, 1904, al. 8,11,13,18; RH 1-6-03, 4-25-12; ST 7-18-00, 11-7-00; KC 159-163

Maandag 28/7 (Zendingsinstructies – Mat 10)

Mat 10:17-19: Zij moesten zich niet laten intimideren of bevreesd zijn voor tegenwerking. Door de Schriften te onderzoeken en een helder begrip te krijgen van de argumenten van hun geloof, moesten ze zich voorbereiden op de tijd wanneer zij gedwongen zouden worden om over hun geloof te getuigen voor koningen en leiders. Zij moesten zichzelf beschouwen als onder de speciale bescherming van God. Hoewel zij gebonden en gevangen gezet zouden worden, moesten zij bedenken dat zij vrij waren in Christus. Terwijl zij hun vertrouwen volledig in God zouden stellen, zouden zij het hoogste, edelste werk doen dat ooit aan stervelingen was toevertrouwd. Zij moesten zich niet laten ontmoedigen of ter aarde geworpen zijn door vervolging, maar moesten zich waardig gedragen, wetende dat zij een heilige last droegen. Zij zouden nooit alleen zijn, want de Heiland verzekerde hen dat Een, machtiger dan al hun vijanden, continu aan hun zijde zou staan. "Want gij zijt het niet, die spreekt," zegt Jezus, "doch het is de Geest uws Vaders, die in u spreekt."...

De satan kan de Prins des levens en de heilige engelen niet verslaan. Hoewel lijden en dood het lot was van de discipelen vanwege hun trouw aan Christus, toch heeft satan op geen enkele wijze overwonnen. Hij heeft de hiel van Christus verbrijzeld, maar Christus heeft hem de kop verbrijzeld. In de naam van Christus stonden de discipelen voor regeringsleiders en koningen, voor hen en de heidenen een getuigenis. Zij waren het middel dat God gebruikte om het verschil duidelijk te maken tussen de geest die hen leidt, die satan in zijn macht heeft en de geest die hen leidt, die verbonden zijn met de Prins des levens ...

De Heer verwacht dat Zijn vertegenwoordigers net zo voorzichtig zijn als slangen en argeloos als duiven. Het is Zijn bedoeling dat mannen in verantwoordelijke posities in de wereld de gelegenheid krijgen om de waarheid te horen. De waarheid is op vele manieren verkeerd begrepen. Valse aantijgingen zijn ertegen ingebracht. De koningen en leiders van deze wereld moeten de gelegenheid krijgen om de waarheid zelf te kennen en te begrijpen. Zij moeten de waarheid duidelijk afgezet zien tegen de onwaarheid. Terwijl ze kritisch ondervraagd worden door mensen die niet van God houden en Hem niet dienen, moeten de dienaren van God de gelegenheid hebben om woorden van wijsheid te spreken ... Aldus geven mensen een krachtig getuigenis voor hun Heer. De christen kan zijn mond niet houden of zich afzijdig houden, totdat hij denkt dat het veilig is om te spreken. Hij is gebonden door een heilige verantwoordelijkheid om de kant van de waarheid en gerechtigheid te kiezen en een getuige van Christus te zijn.

-ST July 25, 1900, al. 3,5,11,12; RH 4-10-88, 6-5-88, 10-14-02, 7-27-11; CW 58-63; TDG 107

Dinsdag 29/7 (Heidenen en Joden – Mat 10:5,6; Joh 10:10)

De opperpriesters en leiders die de Zoon van God hadden verworpen, vervielen van een situatie van blindheid in een staat van hardheid en ongeloof. Zij weigerden de eerste lichtstralen en op het laatst waren ze volkomen blind voor de bewijzen van de goddelijkheid van Christus. Broeders, het is een vreselijk ding om de eerste lichtstralen te weigeren, want zo wordt u ertoe gebracht om ook het grotere licht te verwerpen. Nadat de waarheid de eerste keer zonder weerklank te vinden, een beroep heeft gedaan op uw hart, zullen de daaropvolgende bewijzen van haar heilige karakter alleen maar vager worden voor uw verstand en uw duisternis zal groter zijn. Door de verwerping van het licht, zal uw waarnemingsvermogen afnemen en u zal geen kracht hebben om onderscheid te kunnen maken tussen het heilige en het onheilige. Stoot de Heilige Geest dus niet af...

Toen Jezus bij Zijn discipelen was, heeft Hij hun erop gewezen hoe zij de schoven voor de hemelse schuren moesten binnenhalen. Zij hebben geluisterd naar Zijn onderwijzing; Zij hebben Zijn dagelijkse lessen gehoord en zij hebben gewandeld en gesproken met het Lam van God, die de zonden van de wereld wegneemt. Van Zijn dagelijkse instructies hebben ze van de Meester geleerd hoe te werken voor de verheffing van de mensheid. Jezus keek naar de velden en zei tegen Zijn discipelen: "De oogst is wel groot, maar arbeiders zijn er weinig. Bidt daarom de Heer van de oogst, dat Hij arbeiders uitzende in zijn oogst." "En Hij riep zijn twaalf discipelen tot Zich en gaf hun macht over onreine geesten om die uit te drijven en om alle ziekte en alle kwaal te genezen... Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden en Hij gebood hun, zeggende: Wijkt niet af op een weg naar heidenen, gaat geen stad van Samaritanen binnen" Mat 9:37,38; 10:1,5. Ze moesten eerst heengaan waar Christus zelf was geweest, waar Hij vrienden had gemaakt in de steden van Judea. Bij het vervullen van deze eerste zendingsopdracht, waren ze voor het eerst alleen, zonder de Meester, aan het werk. Hoe vaak verlangden ze ernaar om met Jezus te spreken, om Zijn raadgevingen te ontvangen en Zijn aanmoediging bij de verschillende zaken die onder hun aandacht werden gebracht. Hij had hen kracht gegeven om God te verheerlijken, om zieken te genezen, om duivelen uit te werpen, om de blijde boodschap van verlossing te prediken aan de armen. Maar zij moesten eerst gaan naar de "verloren schapen van het huis Israëls." De tijd was nog niet gekomen om naar de heidenen en de Samaritanen te gaan. Als ze eerst aan hen de boodschap hadden verkondigd, dan waren ze hun invloed bij de joden, die eerst van de boodschap van God moesten horen, kwijt geraakt.

-RH Apr 19, 1892, al. 3,5; ST 11-7-00, 7-18-00; DA 351-358

Woensdag 30/7 (Een volwaardige bediening – Mat 10:7-8)

Het werk van Christus voor de mens is nog niet af. Het gaat door tot op de dag van vandaag. Op dezelfde manier moeten Zijn ambassadeurs het evangelie verkondigen en Zijn medelijdende liefde aan de verloren zielen openbaren. Door een onbaatzuchtige interesse te tonen in hen die hulp nodig hebben, moeten zij een praktische demonstratie van de kracht van het evangelie geven. Het evangelie verkondigen houdt veel meer in dan preken. Het evangeliseren van de wereld is het werk dat God gegeven heeft aan hen die in Zijn naam erop uitgaan. God roept duizenden op om samen met Hem te werken, niet door te preken aan hen die de waarheid reeds kennen, maar om hen te waarschuwen, die nog nooit van de laatste boodschap van genade gehoord hebben. Laten zij werken met een hart, vervuld met een ernstig verlangen naar het redden van zielen. Laat hen medisch zendingswerk doen. Laten zij zo toegang krijgen tot de harten van mensen en de weg zal voorbereid zijn om aan hen ook de waarheid te verkondigen.

Wie zijn de arbeiders samen met Christus in dit gezegende medische zendingswerk? Wie hebben de lessen van de Meester geleerd en weten hoe zij op kundige wijze om moeten gaan met de zielen waarvoor Christus gestorven is? We hebben o zo vele dokters van zielen nodig, die zijn opgeleid in de school van Christus en die het werk van Christus doen. Ons werk is om kennis over Hem te verkrijgen, die de weg, de waarheid en het leven is. We zijn belangrijk voor mensen in het presenteren van de onderwerpen die te maken hebben met de gezondheid van lichaam en de gezondheid van geest. Gelovigen hebben een besliste boodschap te brengen om de weg van het koninkrijk van God voor te bereiden. De grote vragen van de Bijbelse waarheid moeten in elk hart van de maatschappij binnendringen, om mannen en vrouwen te hervormen en te bekeren, en hen ertoe te brengen hun grote nood in te zien voor de woningen die Jezus voor een ieder, die van Hem houdt, aan het voorbereiden is...

Velen lijden meer aan kwalen van de ziel, dan aan ziekten van het lichaam en zij zullen geen verlichting vinden als zij niet komen tot de bron van leven. De last van de zonde, met haar onrust en onverzadigbare verlangens, ligt aan de bron van een groot scala aan ziekten waaraan zondaars lijden. Christus is de machtige Geneesheer van een door de zonde verziekte ziel. Deze zieken hebben een heldere kijk nodig op Hem, die als geen ander weet wat eeuwig leven is. Zij moeten geduldig zijn en de ramen van de ziel wijd openzetten voor de zonnestrallen van Gods liefde op te vangen. Dan zullen klaagzangen van vermoeidheid, eenzaamheid en ontevredenheid ophouden. Bevredigende vreugde zal levenskracht geven aan verstand en gezondheid en vitale energie aan het lichaam.

-RH Apr 25, 1912, al. 9-10,17; RH 5-5-04, 8-15-99, 1-6-03; CH 497-501, 540-541; CT 465-469; DA 350-353

Donderdag 31/7 (Weest niet bevreesd voor hen – Mat 10:22; heb 10:35,36)

Christus zei tegen Zijn discipelen: "Zie, Ik zend u als schapen midden onder wolven; weest dan voorzichtig als slangen en argeloos als duiven." [Mat 10:17-18, 22-24]

De haat en vervolging die hun deel zou zijn, is de behandeling die dienstknechten van Christus ontvangen, omdat zij waarheden leren die niet in harmonie zijn met de leer van een wereldgezinde kerk. En hebben niet broeders zelfs in onze tijd, de kracht van deze woorden van Christus ervaren? Hebben ze niet in de predikanten van de gemeente, dezelfde geest ervaren die Christus tegenkwam in de Farizeeën? Hen is verboden de waarheid te spreken. Zij zijn voor rechtbanken gesleept en zijn uit de synagogen verbannen, onderworpen geweest aan striemende kwaadsprekerij en valse beschuldigingen, aan het volk voorgesteld als kettters, als mannen die niet het recht hadden om te leven. De kerkautoriteiten, hebben net als de opperpriesters en schriftgeleerden van de Joden, hen voor Pilatussen gebracht om hem een oordeel over hen te laten uitspreken en hen in de gevangenissen te werpen. Maar dit is allemaal niets vergeleken met wat ons nog te wachten staat ...

Wat vooral de vijandigheid van de wereld in onze dagen opwekt, is het brengen van de boodschap van de aanspraken van het vierde gebod. En dit is het speciale werk dat het volk van God moet doen in deze tijd. De profeet Johannes, die door de eeuwen een blik vergund werd in de laatste dagen, zag de tempel van God in de hemel open en de ark des verbonds was zichtbaar. Die ark bevat Gods heilige wet en Johannes zag een volk, wiens ogen gericht waren op de tempel. Hun aandacht was gevestigd op de wet in de ark. "Hier blijkt de volharding der heiligen, die de geboden Gods en het geloof in Jezus bewaren." Open 14:12. De hemel bekijkt dit werk met grote interesse. Engelen kijken naar de ontwikkelingen van karakter en wegen de morele waarde daarvan af. Hen wordt opgedragen een merkteken te zetten op hen die trouw zijn aan Gods geboden ...

Als de slechtheid van de slechte mensen toeneemt, zal de tegenstand die u te verduren zal hebben, groter en groter worden. Satan heeft veel wapenstellingen opgesteld, die hij op het volk van God zal richten. U zult moeilijkheden en moeiten te verduren hebben, zoals u nog nooit tevoren hebt ervaren en het zal lijken alsof u er niet aan zult kunnen ontkomen. Maar als u hebt geleerd om in God te vertrouwen, zult u weten dat Hij u niet in de steek laat. U zult de zekerheid hebben dat Hij uw gebeden zal horen, want Hij is altijd alles geweest, wat Hij u heeft beloofd. U kunt de hulpeloosheid van uw ziel op Jezus verlaten en in de tijden der verdrukking zal Hij aan u bewijzen dat Hij een Helper is die niet kan falen.

-HS 196-197; RH 4-15-90, 5-3-92, 6-9-04, ST 6-18-94; HS 195-198; Mar 194-197

Vrijdag 1/8 (Bereken de kosten – Mat 10:17,18)

Christus wenste niet dat Zijn dienstknechten de strijd ingaan in eigen kracht, denkende dat zij elke tegenstand konden afbreken, want dan zouden zij onverhoeds door de vijand verslagen worden. Hij heeft hen voorzegt wat ze mochten verwachten. Hij heeft hen gezegd dat ze de kosten moesten berekenen. Tegelijkertijd gaf Hij hen de zekerheid dat zij hulp van omhoog zouden ontvangen. Zij strijden de goede strijd des geloofs en zij zouden niet aan hun lot worden overgelaten. Hemelse engelen zouden in hun rijen meevechten en de machtige Generaal des hemels zou hen zelf de weg wijzen. Zij zouden bevreesd kunnen zijn dat hun zonden hen krachteloos zouden maken. Zij zouden kunnen voelen dat zij geen stand kunnen houden tegenover de vijand. Maar zij moesten zich eraan herinneren dat de Alomtegenwoordige hen meer dan overwinnaars kon maken als zij voort zouden gaan in geloof, weigerend te falen en zich te laten ontmoedigen.

De Heilige Geest zal genade schenken aan hen die zich bewust zijn van hun eigen onbekwaamheid. Zij die in de Heer vertrouwen, zullen omringd zijn met een muur van licht en heiligheid. Christus zegt tegen Zijn soldaten van vandaag: "Houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen." Joh 16:33. "Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels; want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten." Efez 6:11,12.

Wanneer de satanische machten zich in opstand tegen God zullen verenigen met de zogenoemde christelijke wereld, zullen deze woorden van de profeet worden vervuld. In blinde ijver zal "een broeder zijn broeder overleveren ten dode en een vader zijn kind, en kinderen zullen opstaan tegen hun ouders en hen ter dood brengen. En gij zult door allen gehaat worden om mijns naams wil; maar wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden." (Mat 10:21-22).

God verlangt van Zijn dienstknechten dat zij deze instructies onthouden, zodat ze niet misleid worden door de dingen die in de wereld gebeuren. Uit onszelf kunnen we niets doen. Zonder de Geest van God zijn wij totaal hulpeloos. Onze kracht ligt in de schuilplaats bij Jezus. God kan in een moment meer doen om iemand te overtuigen dan wij kunnen doen in een heel leven. Daarom, laten we de arm van de Alomtegenwoordige stevig vasthouden. Laat ons op Jezus leunen. Zo zullen wij gesterkt worden om Zijn wil te doen. De Heer is onze helper. Hij zal ons niet begeven en ons niet verlaten.

-ST Nov 7, 1900, al. 6-7,10-11; ST 8-1-00; 11-7-00

Citaten uit de les: RH 4-19-92; ST 7-18-00

Verdere studie: DA 349-358, "The First Evangelists"

====Les 6: 2 – 8 augustus: "De medelijdende Heiland"

Ik stel u voor aan: het grote, edele monument van barmhartigheid en wedergeboorte, zaligmaking en verlossing- de Zoon van God, verheven aan het kruis van Golgotha. -5BC 1137

Sabbat 2/8 ('s Werelds Grootste Nood; Mat 9:36)

Wat is het voorbeeld dat we aan de wereld zullen tonen? We moeten hetzelfde werk doen dat de grote Medische Zendeling in het belang van ons op Zich nam. We moeten het pad van zelfopoffering, door Christus bewandeld, volgen.

Toen Christus de menigte zag, die zich rondom Hem verzamelde, "werd Hij met ontferming over hen bewogen, daar zij voortgejaagd en afgemat waren, als schapen die geen herder hebben." (Mat 9:36). Christus zag de ziekte, het leed, de nood en ontaarding van de elkaar verdringende menigte. Aan Hem werden de noden en weeën van de mensheid overal ter wereld getoond. Te midden van machtigen en machtelozen, de hooggeplaatsten en de meest vernederden, zag Hij zielen die verlangden naar de ware zegeningen die Hij kwam brengen. . . .

Vandaag bestaan nog steeds dezelfde noden. De wereld heeft behoefte aan werkers die willen werken voor de lijdende en zondige mensheid, zoals Christus deed. Er is inderdaad een menigte te bereiken. De wereld is vol met ziekten, lijden, ellende en zonde. Het is vol met diegenen die dringend hulp nodig hebben - de zwakken, de hulpelozen, de onwetenden, de ontaarden.

De ware zendinggeest is de geest van Christus. De Verlosser van de wereld was de grote voorbeeldzendeling. Veel van Zijn volgelingen hebben vurig en onbaatzuchtig gewerkt voor de zaak van de redding van de mensen; maar geen mensenwerk kan de vergelijking doorstaan van de zelfverloochening, de opoffering en welwillendheid van ons grote Voorbeeld.

De Liefde welke Christus voor ons aan de dag heeft gelegd, is zonder weerga. Hoe ijverig werkte Hij! Hoe vaak was Hij alleen in vurig gebed, op de berghelling of in de teruggetrokkenheid van de tuin, Zijn hart uitstortende met vurige smekingen, met krachtige uitroepen en tranen. Hoe volhardend waren Zijn dringende smeekbeden ten behoeve van zondaren. Zelfs aan het kruis vergat Hij Zijn eigen lijden door Zijn diepe liefde voor hen, die Hij was komen redden. Hoe koud is onze liefde, hoe zwak onze belangstelling wanneer wij die vergelijken met de liefde en interesse die onze Heiland aan de dag legt! Jezus gaf Zichzelf om het menselijke geslacht vrij te kopen en toch, hoe gemakkelijk verontschuldigen wij onszelf niet om niet alles in de dienst van Jezus te geven. Onze Heiland onderwierp Zich aan moeite, smaad en lijden. Hij werd afgewezen, belachelijk gemaakt en bespot, terwijl Hij verbonden was met het grote werk wat Hij op aarde kwam doen. -WM 54-55; ST 8-25-98; RH 4-30-01; WM 54-58

Zondag 3/8 (De massa bereiken; Mat 4:25; Lukas 6:17)

Indien het Joodse volk hun fanatisme en blinde ongeloof lang genoeg opzij hadden willen zetten om in het hart van de liefdevolle, medelijdende Jezus te kijken, dan zouden zij nooit de Heer der heerlijkheid hebben kunnen kruisigen. Maar zij waren verdorven en rechtvaardigden zichzelf en toen de priesters en leiders de profetische stem van het verleden door de menigte met trompetgeschal hoorden verkondigen, in antwoord op de vraag; "Wie is dit?" accepteerden zij het niet als de stem van inspiratie. De lange lijst van aloude zegsmannen die vooruit wezen naar Jezus als de Messias en door de discipelen geciteerd werden, bracht geen bewijs in hun harten. Maar zij waren te veel verbaasd en boos om hun verontwaardiging in woorden uit te drukken. Terwijl ze heimelijk plannen maakten om Jezus te doden, werd die nederige Gallileër plotseling bekleed met eer, die Hij nooit voor zich geclaimd had en ontving Hij hulde welke Hij tot nog toe had geweigerd.

De hoogwaardigheidsbekleders van de tempel zijn stomverbaasd. Waar was nu de arrogante macht van priesters en leiders over het volk! De instanties hadden aangekondigd dat diegene die Jezus als de Christus zou erkennen uit de synagoge gegooid en zijn godsdienstige privileges ontnomen zouden worden. Toch is hier een enthousiaste massa die luid hosanna roept naar de Zoon van David, en Hem de titels van de profeten toekent. De priesters en leiders hadden net zo goed kunnen proberen te voorkomen dat de stralen van de zon de aarde zouden bereiken, dan de wereld de glorierijke stralen van de Zon der Gerechtigheid te ontzeggen...

Toen de priesters en regeerders hun stem herkregen, mopperden zij onderling: "Gij ziet voor uw ogen, dat gij niets bereikt; zie, de gehele wereld loopt Hem na." (Joh 12:19) Maar al snel schudden zij het verlamdende effect van de vreemde voorstelling die ze hadden gezien van zich af en probeerden de menigte te intimideren door te dreigen met een klacht aan de burgerlijke instanties, dat zij een opstand aan het ontketenen waren ...

Maar de rustige stem van Jezus bracht voor een ogenblik de schreeuwende menigte tot zwijgen toen Hij verklaarde dat Zijn koninkrijk niet van deze wereld was. Dat Hij spoedig naar Zijn Vader zou opvaren. Zijn aanklagers zouden Hem niet meer zien tot Hij in glorie terug zou komen en dan, te laat voor hun redding, zouden ze Hem erkennen, zeggende: "Gezegend is Hij die komt in de naam des Heren." (Mat 23:39)

-3SP 14-15; ST 6-25-96; 3SP 13-17; 5BC 1137; KC 161-163

Maandag 4/8 (De Persoonlijke Aanraking; Marcus 12:37, 1:22; 11:18; Johannes 3, 4, 9:1-7)

De Heer heeft aan Zijn kerk een werk van persoonlijke dienstbaarheid gegeven. Hij heeft de kennis van de waarheid over de verlossing aan iedere bekeerde ziel toevertrouwd. Deze kennis moeten wij doorgeven aan anderen. Een verantwoording rust op ons om voor iedereen te werken, onze vrienden, onze kennissen, zij die gebonden zijn aan deze wereld en vervreemd van God.

Hoe vurig en aanhoudend had Christus, ons grote Voorbeeld, Zich ingespannen om iedereen te bereiken, de meest eenvoudigen, evengoed als hen in hoge posities! Zijn hart werd altijd geraakt door menselijk leed. Dikwijls wandelde en werkte Hij in de steden, de vermoeiden uitnodigend tot Hem te komen, zeggende: "Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt en Ik zal u rust geven; neemt Mijn juk op u en leert van Mij, want ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen, want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht." (Mat 11:28)...

Hoe teder en zorgzaam was Jezus' handelswijze met allen! Zie op naar de meevoelende Verlosser. Zie Hem met ogen van geloof de zwakken en vermoeiden rondom zich vergaderen. Hulpeloze, zondige mensen drongen om Hem heen. Zie de moeders met hun zieke en stervende kleintjes in hun armen, dringend door de menigte zodat zij binnen bereik van de aandacht van de Verlosser kunnen komen....

Als de bange personen naar achteren geduwd worden, baant Christus zich een weg, stap voor stap, tot Hij vlak bij hen is. Tranen van blijdschap en hoop vloeien rijkelijk als zij Zijn aandacht ontvangen en kijken in de ogen welke zo'n tedere medelijden en liefde uitdrukken voor de vermoeide moeder evenals voor het lijdende kind. Hij wint haar vertrouwen door te zeggen: Wat zal Ik voor u doen? Zij snikt haar grote nood uit: Meester, dat Gij mijn kind zal genezen. Zij toonde haar geloof door naar Hem toe te snellen, ofschoon zij niet wist dat Hij op weg was naar haar toe. Christus neemt het kind van haar over. Hij spreekt en met Zijn aanraking en woord verdwijnt de ziekte. De kleur van de dood is geweken, de levengevende stroom vloeit door de aderen, de spieren ontvangen kracht.

Geen enkele blik van afwijzing op het gelaat van Christus weerhoudt de nederige smekeling van Zijn zijde. De priesters en leiders proberen de lijdenden te beletten tot Hem te gaan, zeggende dat Hij de zieken geneest door de kracht van de vijand. Maar Zijn weg kan niet belemmerd worden. Hij was vastbesloten om niet te falen of ontmoedigd te worden. Hijzelf ondergaat ontbering, maar Hij doorkruist het land, overal waar Hij komt, zegeningen verspreidend en verharde harten bereikend.

-ST Aug 25, 1898, 1-5,7; ST 6-10-89, 4-18-92, 11-5-94; Becho 11-12-94; RH 9-16-90, 6-9-96; GCB 4-23-01; DA 318-320, 183-190

Dinsdag 5/8 (Vergeving - Mat 18:21,22; Luc 23:34; Joh 8:1-11, Efez 4:32; 1Joh 2:12)

In plaats van te spreken over duisternis, in plaats van gedachten van somberheid te uiten, moeten we ons herinneren dat we alles hebben om ons blij te maken en de blijdschap zou van onze gezichten af moeten stralen. Neem een kijkje in de spiegel van Gods wet en zie of u blijmoedig bent in Zijn dienst.

Kijk naar Jezus, vol van vergeving, genade en vrede, in plaats van op datgene wat veroordeling en somberheid zal brengen. Kijk naar het licht en aanschouw het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt. Als satan u vertelt dat u een zondaar bent en u wijst op dit verzuim en dat kwaad, vertel hem dan dat u weet dat u een zondaar bent, maar dat Jezus naar deze wereld kwam om zondaars te redden. Zeg hem: "Als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de rechtvaardige." (1Joh 2:1) Herhaal de belofte: "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid." (1Joh 1:9) Jezus staat tussen godheid en menselijkheid en Hij is in staat om u te redden. Hij werd geopenbaard om onze zonden weg te nemen, om onze harten van zorg en lasten te verlichten, om een nieuw lied in onze mond te leggen, zelfs lof voor onze God. Geef de belofte aan God in de naam van Jezus en u krijgt de plechtige belofte terug dat Hij de Zon der Gerechtigheid zal laten schijnen in uw hart.

Jezus is het Lam Gods dat de zonden der wereld wegneemt. Wilt u uw zonden niet belijden en Hem uw schuld laten wegnemen? Wilt u niet dat Hij uw zonden op Zich neemt en op u Zijn gerechtigheid legt?

Wij moeten gehoor geven aan de uitnodiging van de Heilige Geest. Hebben wij berouw over onze overtredingen? Dat is een bewijs dat de Heer ons tot Zich trekt; het is Jezus die ons berouw geeft. "Hem heeft God door zijn rechterhand verhoogd, tot een Leidsman en Heiland om Israël bekering en vergeving van zonden te schenken." (Hand 5:31) Het is Zijn Heilige Geest die ons noopt tot de noodzaak ons hart te reinigen van alle egoïsme en wanneer we onszelf aan God geven, zal Hij de leegte in ons met Zijn goddelijke Geest vullen en ons de kostbare genade van Zijn eigen karakter geven. . .

De geest die thuis gekoesterd wordt, is de geest die zichtbaar zal zijn in de gemeente. O, we moeten het hart onderwijzen medelijdend, zachtaardig, liefhebbend, vol van vergeving en barmhartigheid te zijn.

-Becho Juli 1, 1892, 3-5, 8; PUR 4-10-02; RH 11-16-86, 6-4-95; ST 10-23-79; 5T 630-634; 2SP 349-353; MB 113-116; TMK180; UL 43; FLB 131

Woensdag 6/8 (God met ons; Joh 1:14)

Christus kwam om de Vader te vertegenwoordigen. Wij zien in Hem het beeld van de onzichtbare God. Hij bekleedde Zijn goddelijkheid met menselijkheid en kwam naar de wereld zodat de verkeerde voorstellingen over Gods karakter, die satan in de gedachten van de mensen gelegd had, verwijderd zouden worden. Wij konden de heerlijkheid van God niet onbedekt in Christus zien en leven, maar zoals Hij kwam in de gedaante van een mens, mogen wij naderen tot onze Verlosser. We worden opgeroepen God de Vader te aanschouwen in de persoon van Zijn Zoon. . .

O, dat mensen toch hun geest zouden openen om God te kennen zoals Hij is geopenbaard in Zijn Zoon! Waarheid kwam van de lippen van Jezus, onbezoedeld door het menselijk denken. Zijn woorden kwamen uit de Hemel en waren, zoals de lippen van een sterveling nooit hadden gesproken, noch de oren van een sterveling ooit hadden gehoord. Zijn hart was een altaar waarop de vlammen van de oneindige liefde brandden. Goedheid, barmhartigheid en liefde zaten op de troon in het hart van Gods Zoon. Hij zette Zijn tabernakel temidden van ons menselijk kamp, sloeg Zijn tent op naast de tenten van de mensen, zodat Hij temidden van hen kon wonen en hen vertrouwd kon maken met Zijn goddelijke karakter en liefde. Niemand kon Christus liefhebben en eren zonder de Eeuwige God te dienen en te eren. Degene die waardering voor het karakter en de zendingsofdracht van Christus hadden, waren vervuld met respect en ontzag als zij naar Hem keken en zij voelden dat zij keken naar de levende tempel van God.

Gezagdragers werden erop uit gestuurd om de Zoon van God gevangen te nemen, zodat de tempel, het Heiligdom Gods vernietigd zou worden. Maar toen zij dichterbij kwamen en de woorden van Goddelijke wijsheid van Zijn lippen hoorden, waren zij onder de indruk, en de kracht en uitmuntendheid van Zijn onderricht vulden hun harten en gedachten, zodat zij het doel vergaten waarvoor zij waren gestuurd. Christus openbaarde zich aan hen. Goddelijkheid flitste door menselijkheid. . . Zij die deze glorie zouden zien zouden aangetrokken worden om Jezus lief te hebben en ook de Vader, die Hij vertegenwoordigde. . . Christus verhoogde het karakter van God, schreef Hem de lof toe en gaf Hem de eer van het doel van Zijn missie op aarde: om mensen te verzoenen door de openbaring van God. Christus heeft aan de mensen de vaderlijke genade en oneindige volmaaktheid van de Vader tentoongespreid... Toen het doel van Zijn missie was bereikt - de openbaring van God aan de wereld - kondigde de Zoon van God aan dat Zijn werk was volbracht en dat het karakter van de Vader openbaar was gemaakt aan de mensen.

-ST Jan 20, 1890, 5,9; ST 11-23-91, 6-17-97, 4-13-88; RH 11-11-90, 8-6-95, 1-7-90, 4-23-95, RH 7-25-12, 6-3-90: DA 22-26

Donderdag 7/8 (Spreken in gelijkenissen; Luk 15:8-10; Mark 4:26-29; 13:28-32; Mat 13:33; 18:12-14)

Mat 13:10-15. In Zijn onderricht aan Zijn volgelingen gebruikte de Heer beelden uit de natuur, gebeurtenissen uit het leven, de gewoontes en gebruiken van de wereld als toelichting waardoor de betekenis van de waarheid duidelijk gemaakt werd voor het menselijk verstand.

Wanneer zij ernaar verlangden goddelijke dingen te begrijpen, konden zij het belang van Zijn woorden hebben begrepen, want de goddelijke leraar was altijd gewillig aan de eerlijke onderzoeker te verklaren wat Hij leerde. In beeldrijke taal hield Hij de massa voor wat betrekking had op hun eeuwig belang. Hij schilderde voor hen de gevaren van de tijd en maakte de weg tot ontsnapping duidelijk voor hen die oren hadden om te horen, ogen om te zien en een hart om te verstaan.

Alleen de eerlijke zoeker naar waarheid, zal profiteren van de voorgestelde waarheid. Diegene die geen hart hebben om de waarheid te ontvangen, hoewel het zo eenvoudig is aangeboden, zullen een manier vinden waardoor zij de eenvoudigste beschrijving verkeerd kunnen uitleggen en de duidelijke conclusies ontkennen. Jezus moest deze klasse in Zijn tijd ontmoeten, zoals wij hen ook vandaag ontmoeten. Zij misbruiken Zijn woord, verdraaien Zijn uitspraken en stellen Zijn onderwijs in een kwaad daglicht en verklaren dat de taak die Hij moest volbrengen, onnodig was en niet volbracht zou kunnen worden. "En zonder gelijkenis zeide Hij niets tot hen". Mat 13:34 Op deze manier kon Hij de duidelijkste waarheden aanbieden en de Farizeeërs en Sadduceeërs werden in het nadeel gesteld, want zij konden geen fouten vinden in Zijn woorden of een aanklacht tegen Hem inbrengen. Zijn waarschuwingen, berispingen en veroordelingen werden gesproken in de taal van gelijkenissen. In afbeeldingen en symbolen presenteerde Hij de principes van waarheid en degene die een hart had om te verstaan, werden niet in twijfel gelaten over de uitleg van Zijn woorden, want de Heilige Geest was altijd aanwezig om de juiste indruk in het hart en geweten te leggen.

Christus kwam om de mensen over God te leren en Hij maakte het feit duidelijk dat alles in de natuur een onderwijzing is van geestelijke en eeuwige dingen. Aan het oog dat niet dof is, het oor dat niet gesloten is, het hart dat niet verhard is door egoïsme, vooroordeel en trots, onthult de schoonheid van de natuur de dingen van de Vader. "Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit zijn werken met het verstand doorzien, zodat zij geen verontschuldiging hebben." Rom 1:20. Om hemelse waarheid te illustreren gebruikt Jezus de dingen van de natuur en geeft Hij de mens goddelijke verlichting. –ST Okt 24, 1892, 1, 5-6, 8; ST 10-24-92, 11-7-92

Vrijdag 8/8 (Hoop in Christus; Joh 3:17)

Christus nam de mogelijkheden in elk mens waar. Hij wendde Zich niet af door een weinig belovend uiterlijk of door ongunstige milieus. Hij riep Matteüs uit het tolhuis en Petrus en zijn broeders uit de vissersboot om van Hem te leren. . .

Wat Hij leerde, leefde Hij uit. "Ik heb jullie een voorbeeld gegeven," zei Hij tegen Zijn discipelen "dat gijlieden moet doen zoals Ik heb gedaan." "Ik heb mijn Vaders geboden onderhouden." Johannes 13:15; 15:10. Dus in Zijn manier van leven vonden Christus' woorden volmaakte toelichting en ondersteuning. En meer nog, wat Hij leerde, zo was Hij. Zijn woorden waren de uiting, niet alleen van Zijn eigen levenservaring, maar van Zijn eigen karakter. Hij leerde niet enkel de waarheid, maar Hij was de waarheid...

Christus was een nauwgezette vermaner. Nooit leefde er een ander die het kwaad zo haatte; nooit een ander wiens veroordeling ervan zo onbevreesd was. Voor alle onware en slechte dingen was Zijn oprechte optreden een afkeuring. In het licht van Zijn zuiverheid zagen de mensen zichzelf onrein, hun levensdoelen verachtelijk en onwaar. Desondanks trok Hij hen tot zich. Hij die de mens geschapen had, begreep de waarde van het mensdom. Het kwaad keurde Hij af als de vijand van hen die Hij zocht te zegenen en te redden. In ieder menselijk wezen, hoewel gevallen, zag Hij een zoon van God, één die vernieuwd zou kunnen worden door het voorrecht van Zijn goddelijke bemoeienis.

"Want God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden, opdat Hij de wereld veroordele, maar opdat de wereld door Hem behouden worde." Johannes 3:17. Kijkend op de mens in hun lijden en vernedering, ziet Christus een basis voor hoop, waar alleen wanhoop en ondergang lijkt te zijn. Overal waar een gevoel van nood bestond, zag Hij een mogelijkheid tot verheffing. Hij ontmoette verleide zielen, verslagen en zichzelf verloren voelend, klaar om verloren te vergaan. Hij bezag ze niet met afkeuring, maar met zegeningen. . .

In elk levend wezen zag Hij oneindige mogelijkheden. Hij zag mensen zoals zij konden zijn, van gedaante veranderd door Zijn genade, in "de liefelijkheid van de Here, onze God." Psalm 90:17. Hen tegemoet tredend met hoop, inspireerde Hij in hen hoop. Hen tegemoet tredend met zelfvertrouwen boezemde Hij hun vertrouwen in.

Hij maakte in Zichzelf het ware ideaal voor de mensen openbaar, Hij wenste blijvend in hen zowel verlangen als geloof op te wekken. In Zijn tegenwoordigheid realiseerden verachtte en gevallen zielen zich dat zij nog altijd mensen waren, en zij verlangden Zijn blijk van waardering waard te zijn. In menig hart dat dood leek voor alle heilige dingen, werden impulsen opgewekt. Voor veel wanhopigen ging de mogelijkheid tot een nieuw leven open. –PM 266-267

Citaten uit de les: Ed 231

Verdere studie: DA 818-828, "Ga, onderwijs alle volken"

====Les 7: 9-15 augustus: De apostel Johannes

De heerlijkheid van God is Zijn karakter en het wordt aan ons geopenbaard in Christus. Derhalve is het door het aanschouwen van Christus, het overdenken van Zijn karakter, het leren van Zijn lessen, het gehoorzamen van Zijn woorden, dat wij veranderd worden naar Zijn beeld. -SSW 1 juli 1894, al. 5

Sabbat 9/8 (De weg der waarheid – 3Joh 4)

De Here heeft in alle tijden een volk gehad dat, terwijl zij gemeenschap met God te bewaren, door hun woord en karakter de aandacht van hun medemensen op de grote thema's gevestigd hebben, die van eeuwig belang zijn voor de mensheid. Heiligen en martelaren van vroegere eeuwen en de discipelen die het voorrecht hadden om de lessen van de lippen van Jezus te horen, waren heilig en zelfverloochenend. Zij werden geliefd en geëerd door God boven velen die in onze tijd voorgeven discipelen van Christus en leraren van het volk te zijn. Dit was niet omdat God de persoon aanziet, niet omdat een helderder, duidelijker licht op hen scheen, maar omdat zij standvastig de waarheid geloofden en toepasten in het dagelijkse leven.

Deze mannen vermeerderden trouw hun talenten, en God registreerde hen onder Zijn getrouwe dienstknechten. Zij werden door God erkend en geëerd omdat zij trouw waren aan het licht dat op hen scheen. Zij weerspiegelden aan de mensen om hen heen dat licht, dat zij ontvingen van het Licht der wereld. Door hun hechte verbintenis met de hemel, hun heilige en onbesmette wandel, werden zij kanalen van licht en zegen voor de wereld...

Elke ziel is verantwoordelijk voor de talenten die hem zijn toevertrouwd en een ieder moet stap voor stap voorwaarts gaan terwijl Christus voorgaat, om te voldoen aan zijn eigen verantwoordelijkheid. Hij moet op de hoge en heilige grond staan die gedurende tijden en eeuwen van voortdurend geopenbaarde waarheid voor hem heeft bereid. Opgestapeld licht van Christus schijnt nu te midden van de morele duisternis van bijgeloof en ketterij die de wereld overstroomt. De volgelingen van Christus zouden in geen enkele goede zaak achter moeten blijven, maar zij moeten dat licht dat bestemd is voor de tijd waarin wij leven, bezitten en aan de wereld openbaren in karakter en in werken.

De weg van heiligheid ligt niet op het niveau van de wereld. Het is "opgeworpen", en al wie omhoog zal zien van de lage, onbevredigende dingen van dit leven, en naarstig de Weg, de Waarheid en het Leven zoekt, vastbesloten op Jezus te volgen, Zijn kruis te dragen, zal de vreugde hebben van het wandelen op Zijn weg, vol van de blijdschap en de vreugde van de rechtvaardigen. Voor diegenen die deze weg volgen, die wandelen op de weg van Gods geboden, zal het zijn als het "glanzende morgenlicht, dat steeds helderder straalt tot de volle dag."

-BEcho Jan 4, 1897, al. 3,6-7; RH 7-16-95

Zondag 10/8 (Een bijzondere roeping - Marcus 1:20; Lucas 5:1-11)

Direct vanaf het moment dat Christus begon te prediken, begon Hij zijn discipelen te verzamelen, die al Zijn woorden moesten horen en van Hem leren, de grote Leraar, en daarna het evangelie verkondigen. Deze discipelen waarvan men dacht dat het onwetende vissers waren, zouden geen leraren worden in de stijl van de Joodse onderwijzers. Zij moesten getuigen van Christus zijn, terwijl zij Zijn waarheid, ongemengd met de tradities en drogredenen van mensen, in de wereld uitdroegen. Door Zijn deugden in de praktijk te brengen, door het wandelen en werken met Hem zouden zij bekwaam gemaakt om Zijn vertegenwoordigers te zijn.

De oproep van Christus, "Volg Mij, en Ik zal u vissers van mensen maken", en de kracht van Zijn genade die aan hen was geopenbaard, was in werkelijkheid hun wijding, hun aanstelling tot het werk van de evangeliedienst. Het werk van de heiland als een leraar, Zijn voorbeeld, Zijn openen van de Schriften voor de menigten, Zijn werk van genezing, bereidden de discipelen voor om het werk voort te zetten dat Hij begonnen was. Door Zijn woorden en door Zijn heiligende invloed gaf Hij gaven aan de mensen, waarbij Hij de leden van deze vroege kerk voorbereidde om Zijn boodschappers te zijn. Zijn schat van kennis werd in aarden vaten gedaan...

Diegenen die God tewerkstelt om Hem te dienen, zal Hij op deze manier bekwaam gemaakt hebben voor dat dienstwerk. Diegenen die Christus prediken moeten dagelijks van Christus leren, om het geheimenis van het redden en dienen van zielen te begrijpen voor wie Hij gestorven was. Zij moeten niets met zich meebrengen zoals geestelijke trots of genotzucht. In hun spreken, in hun stem, in elke karaktertrek, moeten zij de geestelijke veredeling, de christelijke beleefdheid, openbaren die de verbinding met de Heiland brengt. Zijn tedere liefde en barmhartigheid moeten voortdurend geopenbaard worden.

"Volg Mij", waren de woorden van de grote Leraar, "en Ik zal u vissers van mensen maken". Zij moeten dit werk doen met harten die vol zijn van Christus' liefde voor zielen. Zij moeten zich vormen naar Hem in alle dingen, terwijl zij Zijn tedere barmhartigheid en Zijn gestrengheid tegen alle kwade werken delen. Christus is het grote Voorbeeld voor iedereen. Wij moeten medearbeiders zijn met Hem. Zij die in Zijn dienst zijn moeten zich afscheiden van elke zakelijke verwickeling die hun christelijke karakter zou bezoedelen. De vissers die de Heiland riep verlieten onmiddellijk hun netten. Diegenen die zichzelf geven aan het evangeliewerk moeten zich niet laten verstrikken in zakelijke handelslijnen die een grofheid in hun leven zouden brengen en die een belemmering voor hun geestelijke ontwikkeling zouden zijn in het werk wat de Here hen te doen heeft gegeven.

-18 MR 229-230. RH 7-23-14, 8-27-03; ST 1-8-85, 7-19-05; CH 316-317; TDG 41

Maandag 11/8 (Zoon des donders - Marcus 10:35-45)

De apostel Johannes was onderscheiden boven zijn broeders als "de discipel die Jezus liefhad". Hoewel hij niet in het minst laf, zwak of weifelend van karakter was, bezat hij een beminnelijke aanleg en een warm, liefdevol hart, in staat tot de diepste en meest oprechte toewijding. Hij schijnt heel erg van de vriendschap van Christus genoten te hebben en hij ontving vele bewijzen van vertrouwen en liefde van de Heiland. Hij was een van de drie aan wie het was toegestaan om getuige te zijn van de verheerlijking van Christus op de berg en van zijn zielsangst in Getsemane en onze Here vertrouwde de zorg van Zijn moeder aan Johannes toe in die laatste uren van Zijn hevige smart aan het kruis. De liefde van de Heiland voor de geliefde discipel werd beantwoord met al de kracht van vurige toewijding. Johannes klampte zich vast aan Christus zoals de rank zich vasthecht aan de statige pilaar. Ter wille van de Meester trotseerde hij de gevaren van de rechtszaal en talmde bij het kruis. En bij het bericht dat Christus was opgestaan haastte hij zich naar het graf, waarbij hij in zijn ijver zelfs de onstuimige Petrus voorbijging.

De liefde van Johannes voor zijn Meester was niet slechts een menselijke vriendschap, maar de liefde van een berouwvolle zondaar, die voelde dat hij verlost was door het kostbare bloed van Christus. Hij achtte het de hoogste eer om in de dienst van zijn Heer te werken en te lijden. Zijn liefde voor Jezus bracht hem ertoe om allen lief te hebben voor wie Christus gestorven was. Zijn godsdienst was van een praktische aard. Hij overwoog dat liefde voor God geopenbaard zou worden in liefde voor Zijn kinderen. Men hoorde hem steeds weer opnieuw zeggen: "Geliefden, indien God ons zò heeft liefgehad, behoren ook wij elkander lief te hebben." "Wij hebben lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad. Indien iemand zegt: Ik heb God lief, doch zijn broeder haat, dan is hij een leugenaar; want wie zijn broeder, die hij gezien heeft, niet liefheeft. Kan ook God, die hij niet gezien heeft, niet liefhebben." Het leven van de apostel was in overeenstemming met zijn leer...

De onbevangen liefde en onzelfzuchtige toewijding die in het leven van Johannes geopenbaard werden, zijn lessen van onschatbare waarde voor de christelijke kerk. Sommigen zouden kunnen voorstellen dat hij deze liefde los van goddelijke genade zou bezitten, maar Johannes had van nature ernstige tekortkomingen in zijn karakter. Hij was trots en eerzuchtig en snel om versmading en onrecht te vergelden. De diepte en vurigheid van Johannes' liefde voor de Meester was niet de oorzaak van Christus' liefde voor hem, maar het gevolg van die liefde. Johannes verlangde ernaar om te worden zoals Jezus, en onder de veranderende invloed van de liefde van Christus, werd hij zachtmoedig en nederig van hart.

RH 15 februari 1881, al. 2-6; RH 2-15-81, 6-21-98, 2-22-81; ST 5-16-99; Ed. 86-87

Dinsdag 12/8 (Het getuigenis van Johannes - Joh 21:25; 1:1-3, 14)

Johannes 1:1-3, 14: Deze klinkende woorden komen door de eeuwen heen galmend in onze tijd. Zij zijn vol zekerheid, want Johannes meende elk woord dat hij uitte. Deze woorden, geïnspireerd door God, bezitten een kracht die niemand kan waarden die niet in Christus gelooft als zijn persoonlijk Verlosser. Zij hebben een diepe betekenis en een ruime toepassing en zijn eeuwige waarheid voor allen die ze geloven.

Johannes vestigt de aandacht van de wereld op Christus als het leven en het licht der mensen. Leven en licht worden in Christus gevonden zoals ze nog nooit door enig ander wezen dat ooit heeft geademd bezeten zijn. Een mens leeft, maar het is een ontvangen leven, een leven dat uitgedoofd zal worden...

Adam was een geschapen wezen, afhankelijk van de boom des levens voor zijn bestaan. Door zijn ongehoorzaamheid verloor hij het kostbare voorrecht om van die boom te eten, die het leven zou doen voortduren wat hem ingeademd was door God, en waarvoor hij van God afhankelijk was. Nadat hij ongehoorzaam was aan God waren de kostbare gaven en talenten die hij aan God ontleende niet langer de zijne. Adams ongehoorzaamheid aan Gods geboden bracht het gehele menselijke gezin onder de straf van de dood. "In Adam sterven allen," en eeuwige dood, niet eeuwig leven, is de uiteindelijke straf voor allen die voortgaan in de overtreding...

Het lijden en sterven van Christus hebben het leven in en door Hem op een eeuwige basis van zekerheid geplaatst. Hij nam de menselijke natuur aan. Hij werd vlees zoals wij zijn. Hij was vaak hongerig, dorstig of vermoeid. Hij ontving kracht door voedsel en werd verkwikt door slaap. Hij had natuurlijke genegenheid, want wij zien Hem wenend uit medegevoel met het verdriet van anderen, en klagend over de vergelding die over Jeruzalem zou komen vanwege haar onboetvaardigheid. Terwijl Hij in deze wereld was, leefde Christus een leven van volkomen menselijkheid opdat Hij zou kunnen staan als de vertegenwoordiger van het menselijke gezin. Hij werd verzocht in alle dingen zoals wij, opdat Hij hen die verzocht worden te hulp kan komen..

Indien Hij niet ten volle mens geweest was, zou Christus niet onze plaatsvervanger geweest kunnen zijn. Hij zou dan niet die volmaaktheid van karakter in menselijkheid tot stand hebben kunnen brengen, waarvan het een voorrecht is van allen om dat te bereiken. Hij was het licht en het leven van de wereld. Hij kwam naar deze aarde om voor de mensen te werken, opdat zij niet langer onder de herschappij van satanische machten zouden zijn. Maar terwijl Hij de menselijke natuur droeg, was Hij afhankelijk van de Almachtige voor zijn leven. In Zijn menselijkheid legde Hij beslag op goddelijkheid van God. En ieder lid van het menselijke gezin heeft het voorrecht om dat te doen. Christus deed niets dat de menselijke natuur niet kan doen, indien zij deel heeft aan de goddelijke natuur.

-ST 17 juni 1897, al. 1-2,4,7-8;RH 6-3-90, 11-20-00, 11-11-90; ST 5-26-98; FE 405-409

Woensdag 13/8 (Levengever - Joh 20:31)

Wanneer de mens in Christus gelooft als zijn persoonlijk Verlosser, eet hij het dagelijkse brood wat voor hem tegen een oneindige prijs gekocht is. Net zoals door het eten van tijdelijk voedsel het lichamelijke systeem sterk wordt, zo wordt door het eten van het vlees van de Zoon van God de geestelijke natuur gesterkt. Gods woord is leven voor allen die er beslag op leggen. Hij die deel heeft aan het vlees en bloed van Christus is een deelhebber van de goddelijke natuur. Hij is een rank aan de Levende Wijnstok...

De mens viel door ongehoorzaamheid, waarbij hij zijn leven scheidde van dat van God. Christus boog Zich neer om de menselijke natuur aan te nemen, opdat door Hem de mens eeuwig leven mag ontvangen. In de gedaante van de mens, versloeg Christus het voornemen van de vijand. Maar satan heeft zich tussen het zondige menselijke wezen en de levende bron van kracht geplaatst, zodat het onmogelijk is voor de mens om zich zelf het circulerend element van de goddelijke natuur toe te eigenen. Tenzij de mens een levende verbinding met God heeft, zal hij elke zegen die hij ontvangt misbruiken en elke genadig geschenk als een wapen tegen de milde Gever aanwenden. Alleen wanneer mensen Christus aannemen, kan God hen zegenen. Alleen op die manier kunnen zij omhoog geheven en winnende grond geplaatst worden.

Christus staat aan het hoofd van de mensheid als haar plaatsvervanger en borg, om God te openbaren aan de mens en om door zijn kracht een stroom van geestelijk leven naar de aarde te laten vloeien. De Zon der gerechtigheid verlangt ernaar om in de kamers van de geest te schijnen, zodat Hij daarin kan verblijven en de genegenheden en gevoelens beheersen, om de ziel te reinigen en te verheffen en zo het gehele wezen in overeenstemming met Zijn wil te brengen. Wanneer de mens dagelijks geestelijk voedsel ontvangt van God, wordt er een gezegende eenheid gevormd tussen aardse en hemelse wezens. De gelovige wordt gedragen door het leven van Christus. Voortdurend ontvangt hij zegeningen uit de hand van God en voortdurend deelt hij uit. (Efez 2:4-7) .

Door Christus te ontvangen worden wij deelhebbers aan Zijn natuur. Wij leven in Hem en zijn verrijkt met de hoogste, volste gelukzaligheid. Dit betekent een leven dat met Christus verborgen is in God – een gereinigd leven, verheven, gewijd aan de edelste, nobelste doeleinden. God zelf is op de troon geplaatst in het hart van Zijn volk, die Zijn vertegenwoordigers zijn. Dit grote en onuitsprekelijke geschenk wordt aan iedereen aangeboden.

-YI 13 juli 1899, al. 5-9; RH 1-26-97, 3-9-97; ST 5-1-93, 4-25-92; BTS 3-1-03; BEcho 11-2-94; 1SM 299-302; SC 49-52

Donderdag 14/8 (Tijd doorbrengen met Jezus - 3 Joh. 11)

Naarmate wij het einde van de tijd naderen, zal de stroom van het kwaad zich steeds meer begeven in de richting van de ondergang. Wij zijn alleen veilig wanneer wij de hand van Jezus stevig vasthouden, voortdurend opziend naar de Leidsman en Voleinder van ons geloof. Hij is onze machtige Helper. Wij moeten God zoeken met een eensgezind voornemen. Wij moeten niet onze ideeën en inzichten tot een maatstaf voor iemand anders maken. Wij moeten niet vaststellen dat wij gelijk hebben en onze broeders niet. Wij moeten ons wijden aan de studie van het verlossingsplan, opdat wij op prijs mogen stellen hoe hoog Jehova de redding van de mens waardeert...

De tekenen van de kruisiging in de handen en de voeten van onze Heer zijn bewijzen dat Christus Zijn volk niet vergeten is. Hij heeft hen gekocht en de losprijs is betaald. Jezus, de Verlosser van de wereld, kent al zijn kinderen bij naam en over hen die geloven zal de heerlijkheid van God komen....

Door geloof in Christus wordt het kind van de aarde een erfgenaam van God gemaakt, mede-erfgenaam met Jezus Christus. Diegenen die Jezus aanschouwen, worden veranderd naar Zijn beeld, worden gelijkgemaakt aan Zijn natuur; en de heerlijkheid van God die schijnt in het aangezicht van Jezus, wordt weerspiegeld in het leven van Zijn volgelingen. Steeds meer en meer wordt de christen veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid door de Geest van de Here en hij wordt het licht van de wereld. Hoe meer hij op Jezus ziet, hoe meer hij liefheeft en ernaar verlangt om meer te zien; en hoe meer licht en liefde en heerlijkheid hij in Christus ziet, hoe meer zijn licht toeneemt tot de volle dag. (2 Kor 3:18).

Door geloof vangt de ziel goddelijk licht van Jezus op. Wij zien ongeëvenaarde bekoorlijkheid in Zijn zuiverheid en nederigheid, Zijn zelfverloochening, Zijn wonderbaarlijke offer om de gevallen mens te redden. Het overdenken van Christus leidt de mens tot het maken van het juiste oordeel over zichzelf, omdat hij beseft dat de liefde van God hem groot gemaakt heeft. "En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is." (1Joh3:3) De mogelijkheid om als Jezus te zijn, die hij liefheeft en aanbidt, bezielt hem met dat geloof dat werkt door liefde en het hart reinigt.

Hij die één is met Christus verlangt ernaar te spreken over de Koning in Zijn schoonheid. De liefde van Christus dringt de vernieuwde ziel om de lof te zingen van Hem, die hem uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn heerlijke licht. Jezus is kostbaarder voor de ziel die hem aanschouwt door het oog van geloof, dan enig ander ding; en de gelovige ziel is kostbaarder voor Jezus dan fijn goud uit Ofir.

-RH Oct 7, 1890, al. 1,10-11,14-15; BEcho 1-15-92; RH 12-5-12, 11-20-94, 6-28-92; ST 7-10-93, 12-13-99, ST 3-26-02; YI 11-8-94; SSW 7-1-94; 5T 513-515; TDG 46; AG 96; RC 20

Vrijdag 15/8 (Een overtuigend getuigenis - 2 Joh 7-11)

2 Joh 7-11: Johannes zou zijn werk niet zonder grote moeilijkheden uitvoeren. Satan was niet werkeloos. Hij zette boze mannen ertoe aan om het nuttige leven van deze man van God te verkorten, maar heilige engelen beschermden hem voor hun aanvallen. Johannes moest als een getrouwe getuige van Christus staan. De gemeente in gevaar had zijn getuigenis nodig.

De afgezanten van satan hadden door een onjuiste voorstelling en leugens geprobeerd om tegenstand tegen Johannes en tegen de leer van Christus op te wekken. Als gevolg daarvan brachten verdeeldheid en ketterijen de kerk in gevaar. Johannes trad deze dwalingen onversaagd tegemoet. Hij sloot de weg af voor de tegenstanders van de waarheid. Hij schreef en spoorde aan dat de leiders van deze ketterijen op geen enkele manier zouden worden aangemoedigd. Er zijn nu in deze tijd een gelijksoortig kwaad, die net als toen de voorspoed van de vroege kerk bedreigden, en de onderwijzing van de apostel over deze punten zou zeer ter harte moeten worden genomen. "U moet barmhartigheid hebben", is de roep die overal verkondigd wordt, vooral door diegenen die heiliging voorwenden. Maar barmhartigheid is te zuiver om een onbeleden zonde te bedekken. De onderwijzing van Johannes is belangrijk voor diegenen die leven te midden van het gevaar van de laatste dagen. Hij had vertrouwelijke omgang met Christus, hij had naar Zijn onderwijzing geluisterd en was getuige geweest van Zijn machtige wonderen. Hij bracht een overtuigend getuigenis, dat de leugens van Zijn vijanden ontkrachtte.

Johannes genoot de zegeningen van ware heiligmaking. Maar let op, de apostel beweert niet dat hij zondeloos is. Hij streeft naar volmaaktheid door te wandelen in het licht van Gods aangezicht. Hij getuigt dat de man die zegt God te kennen en toch Zijn goddelijke wet breekt, zijn belijdenis verloochent. "Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet." (1 Joh, 2:4). In deze tijd van trotse vrijzinnigheid zouden deze woorden gebrandmerkt worden als fanatisme. Maar de apostel leert dat hoewel wij christelijke beleefdheid zouden moeten openbaren, wij gemachtigd zijn om zonde en zondaren bij hun ware naam te noemen en dat dit in overeenstemming is met ware barmhartigheid. Terwijl we de zielen waarvoor Christus stierf moeten liefhebben en moeten werken voor hun redding, zouden wij geen compromis moeten sluiten met zonde. Wij moeten ons niet verenigen met de opstandigen en dat dan barmhartigheid noemen. God vraagt in deze tijd van de wereld van Zijn volk om te staan, net zoals Johannes in zijn tijd deed, onwankelbaar voor het recht, in tegenstelling tot zielverwoestende dwalingen.

-SL 64-65; RH 2-15-81, 2-22-81; ST 2-5-85; RH 3-1-81; SL 63-65; RC 66

Adult lesson quotations: AA 568, 569

Further Study: AA 539-545, "John the Beloved"

===Les 8: 16-22 augustus – Van onbezonnenheid naar Geloof: De apostel Petrus

Er is geen kracht in de hele satanische machten die de ziel kan verslaan, die in simpel vertrouwen geloofd in de wijsheid die komt van God. -YI Dec 15, 1898, al. 5

Sabbat 16/8 (Getoetst door beproevingen – Joh 6:68)

Hoe is het met ons vandaag aan de dag? Zijn er niet sommigen, die niet geloven en geen echte grondslag hebben voor hun geloof? Zijn er niet sommigen, die in het uur der beproeving, niet ervaren dat hun hoop niet meer was dan drijfzand? We moeten weten wat het karakter is van onze hoop op de hemelse schat. God weet wie zal afvallen en zich zal overgeven aan misleiding. Hij kent, hen die hun foute karaktertrekken koesteren en toestaan dat die fouten de controle over hen hebben, totdat zij, net als Judas, ertoe gebracht zullen worden om hun Heer te verraden.

De woorden die Jezus gesproken heeft, heeft de harten van velen getoetst die zeiden dat ze Zijn volgelingen waren en "Van toen af keerden vele van zijn discipelen terug en gingen niet langer met Hem mede. Jezus zeide dan tot de twaalfen: Gij wilt toch ook niet weggaan? Simon Petrus antwoordde Hem: Here, tot wie zullen wij heengaan? Gij hebt woorden van eeuwig leven; en wij hebben geloofd en erkend, dat Gij zijt de Heilige Gods." Joh 6: 66-69

Christus heeft de beproefde waarheid aan Zijn discipelen voorgelegd en hadden zij de test doorstaan, dan zouden zij het geloof geopenbaard hebben die de ziel deelnemer laat zijn van de goddelijke natuur. Maar de test wees uit dat hun geloof slechts een holle klank was en de minste tegenslag deed hen zich van de Heer afkeren. De moeilijkheden, de zelfverloochening leken meer dan zij konden dragen en zij gingen niet meer met Hem mee.

We zullen allemaal door beproevingen en verleidingen worden getoetst en we zullen alleen door echt geloof in staat zijn de test te doorstaan, als ons geloof wortels heeft in ons. Het zal ons niets helpen als wij van anderen afhankelijk zijn. We moeten weten dat we Boven een houvast hebben. Moge God ons helpen te beseffen dat het belangrijk is dat we onze harten onderzoeken om te zien of we in het geloof zijn. Er zijn velen die zullen falen, omdat ze niet elke straal van licht dat uit het woord des levens komt, opvangen. Zij koesteren de goddelijke voorschriften niet en maken geen aanspraak op de kostbare beloften van God. Als zij dat deden, dan zouden er vruchten van gerechtigheid te zien zijn geweest in hun leven en elke dag zouden zij sterker en sterker worden en meer en meer op Jezus lijken.

-RH Apr 14, 1891, al. 8-11; HM 6-1-97; RH 11-16-97, 9-18-00, 4-14-91; ST 7-15-97, 5-12-98

Zondag 17/8 (De vissers – Mat 4:18-20)

Bewijzen van de goddelijke kracht van Christus begeleidden Zijn zending. Hij was altijd begaan met menselijk lijden. Hij droeg er altijd zorg voor te waken en te wachten om het werk van genade en gerechtigheid te doen dat Hij was komen doen.

“En Hij zeide tot hen: Komt achter Mij en Ik zal u vissers van mensen maken.” (Mat 4:19) Christus had een werk voor hen te doen voor het redden van zielen. Hij zag ook twee andere jongemannen, Jacobus en Johannes, broers, de zonen van Zebedeus, en riep hen om Hem te volgen. Zij maakten geen excuses, maar lieten hun schip en hun vader meteen achter en volgden Hem. Deze mannen heeft Christus uitgekozen om samen met Hem het openbare werk te beginnen en om te leren van Zijn woorden van eeuwig leven tot de schare. Zij zouden volgelingen van Hem zijn, zodat zij de manier van werken zouden leren en voorbereid zouden zijn om van Zijn leven te getuigen en het voorbeeld van de Meester te kopiëren. Deze nederige, ongeletterde mannen heeft Hij uitgekozen om getuige te zijn van Zijn wonderen en om in de toekomst met overtuiging getuigenis te geven van de dingen die ze hadden gezien en gehoord. Hun getuigenis zou een kracht hebben om mensen in beweging te brengen en hen te overtuigen die hun hart, tegen alle bewijs in, zouden verharderen. ..

Jesus, de majesteit van de Hemel, die samen met de Vader de wereld geschapen heeft, werd zelf de leraar van mensen die geroepen waren tot de heilige taak. Hij kon hen toerusten om vissers van mensen te worden en om medewerkers met Hem te zijn in de redding van het gevallen menselijke ras. Deze kennis moest vrij zijn van fouten. Het moest van boven komen en niet van beneden. Het geloof en het lot van toekomstige generaties waren afhankelijk van de correcte kennis die door de volgelingen van Jezus verkondigd werd, zij, die erbij waren geweest tijdens zijn werk en zijn zending. Deze vissers moesten hun taak vervullen met wijsheid, volharding, versterking en energie, in overeenstemming met de kracht ervan. Ze hadden instructies gekregen van de grote Leraar en continu geleid in de wijsheid van de Hemel, zouden zij macht hebben over de intelligente en beschaafde lieden van de wereld. Hoe belangrijk was het dat hun instructies geschoond waren van alle bijgelovige gewoonten en geboden van mensen! Hun kennis moest direct komen uit de grote Bron der waarheid.

-1Red 63, 65; ST 7-19-05; AUCR 10-14-07; CH 316-318; KC 159-161; DA 246-251; 1Red 62-66; GW15 24-29; TDG 41

Maandag 18/8 (De onbezonnen Petrus – Mat 1:22-32; 26:36-46; Markus 14:29-31, 66-72; Joh 18:1,11)

“Vergeef ons onze schulden, gelijk vergeven onze schuldenaren.” Het is heel moeilijk, zelfs voor hen die zeggen volgelingen van Jezus te zijn, om te vergeven zoals Christus ons vergeven heeft. De ware geest van vergeving wordt zo weinig in praktijk gebracht en er worden vele uitleggingen gegeven aan deze voorwaarde van Christus, dat de kracht en schoonheid ervan uit het oog verloren worden. We hebben weinig goed begrip van de grote barmhartigheid en liefhebbende genade van God. Hij is vol van genade en vergevingsgezindheid en geeft ruimhartig genade wanneer we echt berouw hebben en onze zonden belijden. Maar wanneer de boodschap van Gods vergevende liefde uit een hart komt dat slechts een experimentele kennis ervan heeft, is het voor hen die er nog nooit mee in aanraking gekomen zijn, als spreken in wartaal. Wij moeten in ons karakter de liefde en sympathie van Christus cultiveren.

Toen petrus beproefd werd heeft hij grote zonde begaan. In het verloochenen van zijn Meester die hij heeft liefgehad en gediend, werd hij een lafhartige afvallige. Maar zijn Heer heeft hem niet van zich afgestoten. Hij heeft hem vrijelijk vergeven ... en toen de Heer hem de zorg voor de schapen en lammeren van de hemelse kudde toevertrouwde, wist Petrus dat hij terug genomen was in het goddelijk vertrouwen en liefde. Om zijn taak te vervullen, zou hij de gedachte en zin van Jezus Christus moeten hebben en als hij bekeerd was, zou hij dat patroon kopiëren. Daarom, denkend aan zijn eigen zwakheid en falen, zou hij geduldig zijn met de fouten die zijn broeders zouden maken. Hij zou denken aan de geduldige liefde van Christus tegenover hem en dat zou hem in staat stellen de vruchten van het goede werk voort te brengen en barmhartig te zijn tegenover hen die fouten begaan...

Niets minder dan volledige toewijding aan God zal ons in die positie met Hem plaatsen, opdat we elke dag onze taak naar behoren zullen uitvoeren en een vroomheid cultiveren dat zo grondig en praktisch is dat het door iedereen rondom ons gevoeld en ervaren wordt. We moeten onszelf beschermen tegen eigenliefde die ons ertoe zal leiden om ongehoorzaam te zijn aan de belangrijke instructies van Christus. Deze lessen moeten in onze gedachten gegrift worden zodat we zullen bedenken hoe onze woorden en daden overkomen bij hen die ze horen en zien. We moeten het voorbeeld dat Christus ons naliet in het beeld van Zijn karakter, bestuderen. En dan zullen wij, vaak onbewust, al de werken doen die Hij gedaan heeft.

-RH Nov 16, 1886, al. 1-2,8; RH 7-25-12, 4-7-91, 11-16-86, 1-19-11; ST 7-18-95, 8-21-79, 1-17-00; CC 310-313; DA 811-817, 381-382; 5BC 1151-1152

Dinsdag 19/8 (Leren van Jezus – Mat 16:13-26)

De nieuwe mens in Christus is geboren voor strijd, moeite en arbeid. Geboren om deel te hebben aan de goede strijd des geloofs. De strijd waarin hij verwickeld raakt, is een fel handgemeen en het zal de inzet van al zijn energie vergen. Hij moet mensen van macht en invloed die aan de zijde van satan staan, weerstaan. Hij moet ook strijden tegen de ongeziene vijandige strijders van het kwaad. “Want wij hebben niet te

worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten." (Efez 6:12) Maar er is een macht binnen zijn bereik, waardoor hij in elke situatie de overwinning kan behalen, een macht die hem meer dan overwinnaar maakt over elke verzoeking ...

Gehoorzaamheid en geloof moeten de eigenschappen zijn van dienstknechten van Christus. Onze Heiland heeft aan Zijn discipelen bekendgemaakt dat Hij naar Jeruzalem moest gaan en veel lijden door de hand van de opperpriesters en leiders, gedood worden en de derde dag uit de dood opstaan. Hij stond reeds onder de schaduw van het kruis. Hij begreep ten volle het grote werk dat Hij moest volbrengen en Hij wilde dat Zijn discipelen die grootsheid van het werk ook begrepen en de verantwoordelijkheid die op hun schouders rustte in het uitvoeren van hun taak, als Hij van hen heen zou gaan. Hij zei tegen hen: "Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij. ²⁵ Want ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar ieder, die zijn leven verloren heeft om Mijnentwil, die zal het vinden. ²⁶ Want wat zou het een mens baten, als hij de gehele wereld won, maar schade leed aan zijn ziel? Of wat zal een mens geven in ruil voor zijn leven?" (Mat 16:24-27)

... Waarom zijn wij zo langzaam in het opgeven van onze belangen in de dingen van de wereld en het aannemen van Christus als onze enige borg? Waarom zouden wij wensen om bevriend te blijven met de vijanden van de Heer en hun gewoonten te volgen en door hun opinies geleid te worden? Er moet een volledige overgave, zonder terughoudendheid zijn aan God, een verzaken en afkeren van de liefde voor de wereld en aardse dingen, anders kunnen we Zijn discipelen niet zijn.

Het leven en de Geest van Christus zijn de enige maatstaven van uitmuntendheid en volmaaktheid en onze enige veilige koers is het volgen van Zijn voorbeeld. Hij zal ons leiden door Zijn raad en ons uiteindelijk in heerlijkheid ontvangen. We moeten ijverig streven en bereid zijn veel te lijden, opdat wij in de voetstappen van de Verlosser kunnen wandelen. God is bereid om voor ons te werken, om ons Zijn Geest te geven, als wij er maar naar zouden streven, het zouden uitleven, het zouden geloven. Dan kunnen we wandelen in het licht zoals Hij is in het licht. We kunnen ons verlustigen in Zijn liefde en drinken uit Zijn rijke bron van volheid.

-ST Oct 21, 1908, al. 1,4-6; YI 6-15-99; ST 10-29-94; RH 4-7-91; CC 311; 2SP 271-274; DA 415-418

Woensdag 20/8 (De Petrus in Handelingen – Joh 21:14-19)

Geen enkel herstel kan volkomen zijn als het niet de diepte van de menselijke ziel raakt met de veranderende kracht van de Heilige Geest. Onder invloed van de Heilige Geest, stond Petrus voor de gemeente van duizenden en in heilige vrijmoedigheid sprak hij de slechte priesters en leiders aan op dezelfde zonden waar hij zich aan schuldig had gemaakt. "Doch gij hebt de Heilige en Rechtvaardige verloochend, " zei hij, "en begeerd, dat u een man, die een moordenaar was, geschonken zou worden en de Leidsman ten leven hebt gij gedood, maar God heeft Hem opgewekt uit de doden, waarvan wij getuigen zijn. ... En nu, broeders, ik weet, dat gij uit onkunde hebt gehandeld, gelijk ook uw oversten; ¹⁸ maar zo heeft God in vervulling doen gaan wat Hij bij monde van alle profeten tevoren geboodschapt had, dat zijn Christus moest lijden." (Hand 3:14,15,17-19). Er was nu geen morele ongevoeligheid bij Petrus. Als getuige van Christus, onder de inspiratie van de Geest van God, gaf hij getuigenis van het goddelijke herstel dat in hem had plaatsgevonden.

Drie keer na Zijn opstanding, heeft Christus Petrus op de proef gesteld. "Simon, zoon van Johannes, hebt gij Mij waarlijk lief, meer dan dezen? Hij zeide tot Hem: Ja Here, Gij weet, dat ik U liefheb. Hij zeide tot hem: Weid mijn lammeren. Hij zeide ten tweeden male weder tot hem: Simon, zoon van Johannes, hebt gij Mij waarlijk lief? En hij zeide tot Hem: Ja Here, Gij weet het, dat ik U liefheb. Hij zeide tot hem: Hoed mijn schapen. Hij zeide ten derden male tot hem: Simon, zoon van Johannes, hebt gij Mij lief? Petrus werd bedroefd, dat Hij voor de derde maal tot hem zeide: Hebt gij Mij lief? En hij zeide tot Hem: Here, Gij weet alles, Gij weet, dat ik U liefheb. Jezus zeide tot hem: Weid mijn schapen."

Deze hartsonderzoekende vraag was nodig in de situatie van Petrus en het is nodig in onze situatie. Het werk van herstel kan nooit volledig zijn, tenzij het reikt tot in de wortels van het kwaad. Keer op keer zijn de scheuten geknipt, terwijl de wortel van bitterheid ongemoeid is gelaten en is blijven groeien om velen te verontreinigen. Maar het verborgen kwaad in de diepte moet bereikt worden, de morele waarden moeten keer op keer beoordeeld worden in het licht van de goddelijke aanwezigheid. Het dagelijkse leven zal bewijzen of dat werk afdoende heeft plaatsgevonden...

Dit is het werk dat in elke ziel, die God onteert heeft en het hart van Christus heeft verwond door de afwijzing van de waarheid en gerechtigheid, moet plaatsvinden. Als een beproefde ziel dit zuiveringsproces ondergaat en zelf ervoor waakt om zich niet gekwetst en misbruikt te voelen, dan zal dat doordringend mes openbaren dat de ziel inderdaad dood is voor zichzelf, maar levend voor God ...

Petrus was nu nederig genoeg om de woorden van Christus te begrijpen en zonder verder vragen, werd de eens zo rusteloze, opschepperige, op zichzelf vertrouwende discipel onderworpen en gebroken. Hij volgde Zijn Heer volkomen, de Heer die hij had verloochend. De gedachte dat Christus hem niet had afgewezen was voor Petrus een licht en troost en zegen.

-YI Dec 22, 1898, al. 2-4,6,9; YI 6-15-99; ST 10-29-94; RH 4-7-91; CC 311; 2SP 271-274

Donderdag 21/8 (De Petrus van de Brieven – 1 Petrus 1:18-21; 2:18-24)

Er was een tijd in Petrus leven dat hij niet bereid was om het kruis in het werk van Christus te zien. Toen de Heiland zijn discipelen deelgenoot maakte van Zijn ophanden zijnde lijden en dood, riep Petrus uit: "Dat verhoede God, Here, dat zal U geenszins overkomen!" Mat 16:22. Zelfmedelijden, dat terugschrok voor de gemeenschap met Christus in Zijn lijden, zette Petrus ertoe aan te protesteren. Het was een bittere les voor de discipel, een die hij langzaam heeft geleerd, dat het pad van Christus op aarde door verdrukking en vernedering gaat. Maar in het vuur der beproeving moest hij de les leren. Nu, wanneer zijn eens actieve lichaam, gebogen is door de last der jaren en arbeid, kan hij schrijven: "Geliefden, laat de vuurgloed, die tot beproeving dient, u niet bevreemden, ..." (1Petrus 4:12-13)

In zijn schrijven aan de gemeenteleiders over hun verantwoordelijkheid als onderherders van de kudde van Christus, schreef de apostel: "hoedt de kudde Gods, die bij u is, niet gedwongen, maar uit vrije beweging, naar de wil van God, niet uit schandelijke winzucht, maar uit bereidwilligheid." (1Petrus 5:3-4)

De geest van de ware herder is er een van het vergeten van zichzelf. Hij verliest zicht op zichzelf, opdat hij het werk van God mag doen. Door de prediking van de woord en door persoonlijke bediening in de huizen van het volk, leert hij hun noden, hun verdriet, hun moeiten kennen. En in samenwerking met de grote lastendrager, deelt hij in hun verdrukkingen, troost hij hun in hun ongemakken, verlicht hij hun honger en wint hij hun harten voor God ...

Aldus schreef Petrus aan de gelovigen in een periode van uitzonderlijke verdrukking van de gemeente. Velen hadden reeds deel aan het lijden van Christus en spoedig zou de gemeente een periode van verschrikkelijke vervolging ondergaan. Binnen een paar korte jaren zouden velen, die stonden als leiders en leraren in de gemeente, hun leven moeten afleggen voor het evangelie. Maar niets van dit al zou hen ontmoedigen, die hun hoop gevestigd hadden in Christus. Met woorden van bemoediging en hoopgevende blijdschap richtte Petrus de gedachten van de gelovigen van de alledaagse beproevingen naar de toekomstige taferelen van lijden "tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis." "Doch de God van alle genade, die u in Christus geroepen heeft tot zijn eeuwige heerlijkheid, Hij zal u, na een korte tijd van lijden, volmaken, bevestigen, sterken en grondvesten. Hem zij de kracht in alle eeuwigheid! Amen." (1 Petrus 5:2, 10-11)

-AA 525-528; ST 7-18-95; AA 415-528

Vrijdag 22/8 (Houd vast aan Jezus – Jesaja 27:5; Hebrëeën 7:25)

Het was noodzakelijk dat Petrus de fouten in zijn eigen karakter en behoefte aan de kracht en de genade van Christus leerde kennen. De Heer kon hem niet beschermen tegen beproevingen, maar Hij kon hem beschermen tegen de nederlaag. Als Petrus gewillig was geweest om de waarschuwing van Christus ter harte te nemen, dan had hij in gebed gewaakt. Hij zou hebben gewandeld in vreze en beven, zodat zijn voet niet zou struikelen. En hij zou goddelijke hulp hebben ontvangen, zodat satan niet de overwinning zou hebben behaald.

Petrus viel door zelfgenoegzaamheid. En door berouw en ootmoed kreeg hij weer vastigheid onder de voeten. In het verslag over zijn ervaring kan elke berouwvolle zondaar bemoediging vinden. Hoewel Petrus op een schandelijke manier gezondigd heeft, werd hij niet verworpen. De woorden van Christus waren in zijn hart gegrift: "maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet zou bezwijken." Lukas 22:32. In zijn bittere wanhoop van spijt, was het dit gebed en de herinnering aan de blik van Christus, die vol was van medelijden en liefde, dat hem hoop gaf. Toen Christus verrezen was, herinnerde hij zich Petrus en Hij gaf de engel de boodschap mee voor de vrouw: "Maar gaat heen, zegt zijn discipelen en Petrus, dat Hij u voorgaat naar Galilea; daar zult gij Hem zien." Markus 16:7. Het berouw van Petrus werd aanvaard door de zonde vergevende Heiland.

En hetzelfde mededogen dat zich uitstreckte om Petrus te redden, wordt elke ziel die gevallen is voor verzoeking, aangeboden. Het is de gangbare manier van satan om mensen in zonde te leiden en hen daar hopeloos en bevend, bang om vergeving te vragen, achter te laten. Maar waarom bang zijn als God heeft gezegd: "Tenzij men mijn bescherming aangrijpt, met Mij vrede maakt, vrede met Mij maakt." Jesaja 27:5

Christus heeft Zijn gebroken lichaam geofferd om Gods erfenis terug te kopen, om de mens een ander, eerlijk proces te geven. "Daarom kan Hij ook volkomen behouden, wie door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten." Heb 7:25. Door Zijn smetteloos leven, Zijn gehoorzaamheid, Zijn dood op het kruis van Calvarie, heeft Christus bemiddeld voor het verloren ras. En nu doet onze Kapitein niet als slechts een verzoeker bemiddeling voor ons, maar als een Overwinnaar, die onze overwinning opeist. Zijn offer is compleet en als onze Middelaar voert Hij het door hemzelf aangesteld werk uit. Hij presenteert aan God het wierookvat met daarin Zijn eigen smetteloze verdiensten en gebeden, belijdenissen en dankzeggingen van Zijn volk.

-COL 155-156; YI 6-5-02, 12-15-98; RH 10-21-84; COL 152-161

Citaten uit de Les: COL 152-159

Verdere studie: DA 377-382, "A Night on the Lake"

Welke roeping de christen ook heeft, hij heeft een werk te doen in het presenteren van de Heer aan de wereld. -RH Feb 21, 1893, al. 5

Sabbat 23/8 (De liefde van Christus – Handelingen:13)

“Toen zij nu de vrijmoedigheid van Petrus en Johannes zagen en bemerkten hadden, dat zij ongeletterde en eenvoudige mensen uit het volk waren, verwonderden zij zich, en zij herkenden hen, dat zij met Jezus geweest waren.” (Hand 4:13) Maar kan dezelfde getuigenis gegeven worden door de belijdende christenen van vandaag? Kan Christus de presentatie van Zijn karakter aan de wereld overlaten aan het vuur, piëteit en goddelijkheid van de kerk van vandaag? Manifesteren diegenen die een groot licht hebben gehad van de hemel, een intense liefde voor de zielen voor wie Christus is gestorven, zodat de wereld er kennis van neemt dat zij met Jezus zijn geweest?...

O, was de kerk maar wakker! O, dat allen die zeggen de waarheid van deze tijd te belijden, geheiligd waren door de waarheid; dat zij de ontwerpen van God mogen onderscheiden en hun eigen individuele verantwoordelijkheid begrijpen om licht te geven aan de wereld. Het zaad van de waarheid zal zich voort planten in een vernieuwde schepping en zielen zullen bekeerd worden tot God.

Zal de kerk, in zicht van wat gedaan moet worden, doorslapen, of zal ze haar verantwoordelijkheid beseffen en de eer die aan hen gegeven is door de genadevolle voorzienigheid van God? En zal ze de aan haar toevertrouwde erfenis en de voordelen van het tegenwoordige licht inzien en de noodzaak voelen om de urgentie in te zien van de zaak die aan ons is openbaard? De wereld volgt onze bewegingen met een grotere interesse dan wij beseffen. Velen zien in dat wat wij hen vertelden over de inperking van de godsdienstvrijheid in ons land, in vervulling gaat, terwijl ze altijd de mogelijkheid ervan hebben ontkend. Ze zeiden: “Als jullie voorspellingen uitkomen, en er een gevaar te ontstaat van het samengaan van kerk en staat, zullen we erkennen dat jullie de waarheid hebben.” Maar zullen ze het toegeven? Zullen ze de situatie erkennen en beseffen dat het einde nabij is? Protestantisme strekt haar handen uit om de handen te schudden met het pausdom, en elke indicatie bewijst dat de profetieën worden vervuld. Nu kijkt de mensheid naar hen die de geboden van God houden en het geloof van Jezus hebben, om te zien welke kant zij opgaan. O dat allen aangespoord mogen worden, om de wereld te tonen dat dit een levend geloof en een punt van vitaal belang is voor de wereld en dat Jezus gauw komt. Laat de mensheid zien dat wij geloven dat wij aan de grenzen van de eeuwigheid staan.

-RH Feb 21, 1893, al. 2,11-12; RH 4-22-90; YI 10-4-00, 10-11-00; RC 42; 5MR 264-266

Zondag 8/24 (De opdracht van Petrus nader bekeken - Matteüs 16:18)

De naam Petrus betekent een rots, maar Christus refereerde niet aan Petrus als de rots, Hij sprak van een rots stabiel en onverplaatsbaar. Hij refereerde aan de woorden die Petrus had gesproken: “Gij zijt de Christus de zoon van de levende God” en Hij zei “En Ik zeg u, dat gij Petrus zijt, en op deze petra zal Ik mijn gemeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen.” (Mt 16:18)

De waarheid, het leven, het licht van de wereld, zou de fundatie worden van de christelijke kerk. In duidelijke taal zegt Jesaja ons wie de rots is waarop de kerk is gebouwd: “Daarom, zo zegt de Here Here: Zie, Ik leg in Sion een steen ten grondslag, een beproefde steen, een kostbare hoeksteen van een vaste grondslag; hij die gelooft, haast niet.

En Jesaja vervolgt: “ En ik zal het recht tot meetsnoer maken en de gerechtigheid tot paslood; en de hagel zal de leugenschuilplaats wegvagen en het water zal de toevlucht wegspoelen.” (Jes 28:16-17) De grote vragen voor ons zijn: hoe groeien wij?, welke karakters vormen wij in onze genadetijd?. De hoeksteen van een juist karakter is Jezus Christus. Zijn woord, indien nagevolgd, is voldoende om harmonieuze karakters te ontwikkelen in iedereen die gelooft en hun levens in overeenstemming daarmee in te richten. Het leven dat aan God wordt gegeven is erg kostbaar. Hij zegt: “Ik zal de stervelingen zeldzamer maken dan gelouterd goud en de mensen dan fijn goud van Ofir.” (Jes 13:12)

“Gods akker, Gods bouwwerk zijt gij” (1Kor 3:9) en gij zijt verplicht Hem een perfecte dienst aan te dienen. U bent in de trainingsschool van Christus. Wat denkt u te doen met uzelf - door God te worden onderricht of voor uzelf te zorgen en in opstand te leven tegen de plannen van uw Verlosser? Is het uw bedoeling op u in deze wereld schatten te verzamelen, om simpelweg uw verlangens uit te breiden en zo niet door God gezegend te worden in dit leven en bakroet te gaan voor de eeuwigheid?...

God wil dat wij wijsheid bij Hem haalt om doorgewinterde christenen te worden, die de hoogste graad van bruikbaarheid bereiken in dit leven. Door elk voordeel die God u gegeven heeft in dit werk in te brengen, zullen uw gezamenlijke inspanningen zielen winnen voor Christus. Stel Christus altijd voorop, erken Hem als de eerste, de laatste en het beste in alles. Leg al de plannen van uw leven voor aan Diegene die voor u is gestorven, opdat Hij u leven en eeuwigheid kan geven. Onthoud dat de karaktervorming die u juist nu ondergaat, uw eeuwige verlossing of eeuwige dood zal bepalen.

-YI Juni 15, 1899, al. 3-4,6-7,9; 2SP 271-274; DA 411-415; FLB 310

Maandag 25/8 (De schaduw van Petrus – Hand. 3:6-8,12,13; 4:10)

We lazten in Handelingen dat na het wonder aan de poort van de tempel, vele tekenen en wonderen werden gedaan en velen werden genezen. "Maar de hogepriester stond op en allen, die met hem waren en zij werden vervuld met naijver" (Hand 5:17). Waarom? Omdat de grote vijand van God en mensen was geprovoceerd, dat hij zijn gevangenen niet meer kon martelen en dat Christus het werk deed dat hij in Nazareth had voorgezegd te zullen doen. Hij had gezegd: "De Geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalfd heeft, om aan armen het evangelie te brengen; en Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid, om te verkondigen het aangename jaar des Heren." (Lu 4:18-19)

Ze toen sloten de discipelen op in de gevangenis, zodat de boodschap van God niet langer verkondigd kon worden aan de mensen, maar een engel van de Heer was daar ook. Heel de hemel eek toen op hun neer en de engelen kijken nu ook naar hen die leven in de laatste periode van de geschiedenis van de aarde. De engel des Heren kwam 's nachts tot de dienaren van God en zei: "Gaat heen, gaat in de tempel staan en spreekt tot het volk al deze woorden des levens" (vs 20). Deze opdracht was tegengesteld aan die gegeven was door vorsten van der aarde. Maar de opdracht van de engel was van het hoogste gerecht in het universum. Zeiden de apostelen tot de engel: "Wij kunnen dit niet doen voordat wij de magistraten hebben geconsulteerd en hun toestemming hebben ontvangen?", nee God had gezegd: "Gaat heen" en zij gingen en spraken volgens Zijn bevel.

In de morgen riepen hun vijanden een vergadering bijeen en gaven opdracht dat de gevangenen voor hen gebracht dienden te worden, maar de beambten vonden hen niet en ze zeiden: " Wij vonden wèl de kerker zeer zorgvuldig gesloten en de wachters voor de deuren op hun post, maar, toen wij hem openden, vonden wij er niemand in." De engel des Heren kon hen door de gevangenis muren heen leiden, die er was geen macht die hen had kunnen tegenhouden.

Wij hebben vandaag aan de dag dezelfde God en Hij werkt aan hetzelfde plan. Toen ze zeiden dat de gevangenis gesloten was, twijfelde de hoofdpriester aan wat geschiktheid van de cipier. God werkte en de vijand werkte en het gevecht ging tussen de macht van God en de machten die er zijn. Toen ging de hoofdman met zijn dienaren erheen en nam hen mede, maar niet met geweld, want zij waren bevreesd voor het volk. En toen zij hen voorgeleid hadden, vroeg de hogepriester: "Wij hebben u nadrukkelijk verboden in deze naam te leren; en zie, gij hebt Jeruzalem vervuld met uw leer en gij wilt het bloed van deze mens op ons doen neerkomen?. Maar de apostelen antwoordden: "Men moet God meer gehoorzamen dan de mensen."

-RH Apr 22, 1890, al. 6-7; RH 12-19-93, 4-29-90, 2-2-11; YI 10-4-00, 10-11-00; ST 1-22-85; AA 60-67; FLB 142

Dinsdag 26/8 (De organisatie van de vroege kerk - Hand 2:47; 6:2; 8:14; 11:19-26)

Aan de vroege kerk was een steeds groter wordende taak toevertrouwd van het grondvesten van centra van licht en zegening waar nieuwe gelovigen zich bevonden. Eerlijke zielen, gewillig zichzelf te geven voor de dienst van Christus. De verkondiging van het evangelie zou wereldwijd gebeuren en de boodschappers van het kruis konden alleen rekenen op de vervulling van hun belangrijke missie als ze verbonden bleven in de band van christelijke eenheid en zo de wereld lieten zien dat zij een waren met Christus in God. Had hun heilige leider niet tot de Vader gebeden: "bewaar hen in uw naam, welke Gij Mij gegeven hebt, dat zij één zijn zoals Wij." En had Hij niet van Zijn discipelen gezegd: "de wereld heeft hen gehaat, omdat zij niet uit de wereld zijn, gelijk Ik niet uit de wereld ben?" Heeft hij niet met de Vader gepleit dat zij " volmaakt zijn tot één, opdat de wereld erkenne, dat Gij Mij gezonden hebt?" Joh 17:11, 14, 23, 21. . .

Alleen als ze verenigd waren in Christus konden de discipelen rekenen op de vergezellende macht van de Heilige Geest en de medewerking van de engelen des hemels. Met behulp van deze heilige agentschappen zouden ze een front vormen tegen de wereld en overwinnen in het conflict, die ze gedwongen waren aan te gaan tegen de machten der duisternis. Terwijl ze in eenheid samenwerkten, gingen hemelse boodschappers hen voor, om de weg te openen; harten werden voorbereid tot het ontvangen van de waarheid en velen werden gewonnen voor Christus. Zolang ze met elkaar verbonden bleven, zou de gemeente vooruitgang boeken als hij "die opgaat als de dageraad, schoon als de blanke maan, stralend als de gloeiende zon, geducht als krijgsscharen." Hooglied 6:10....

De organisatie van de gemeente in Jeruzalem diende als model voor de organisatie van gemeente in elke andere plaats waar de boodschappers der waarheid bekeerlingen wonnen voor het evangelie. Degenen die de verantwoordelijkheid van algemeen toezicht over de gemeente was gegeven, moesten de kudde Gods hoeden, "niet als heerschappij voerend over hetgeen u ten deel gevallen is, maar als voorbeelden der kudde." (1 petrus 5:2,3) en de diakenen moesten "goed bekend staan, vol van Geest en wijsheid." Hand 6:3. Zij moesten hun positie innemen aan de zijde der gerechtigheid, standvastig en besluitvaardig zijn. Zo zouden ze een verbindende invloed hebben op de gehele kudde.

- AA 90-91; RH 2-16-11; LP 14-17; 3SP 291-293; AA 87-94; ChS 73-74

Woensdag 27/8 (Een grotere visie – Hand 1:8; 10:28-43)

Dit visioen bracht Petrus zowel bewijs en inzicht. Het openbaarde hem de bedoeling van God dat door de dood van Christus de heidenen mede-erfgenamen samen met de Joden waren van de zegeningen van verlossing. Omdat tot dan toe, geen van de discipelen het evangelie had gepredikt aan de heidenen, stond de scheidsmuur, die Christus door zijn dood had geslecht, in hun gedachten nog recht overeind. Hun werken waren geheel gericht op de Joden, omdat ze de heidenen zagen als uitgesloten van de zegeningen van het evangelie. Nu zocht onze Heer naar een manier om Petrus te onderwijzen in de wereldwijde reikwijdte van Zijn Goddelijk plan. Voorzichtig werkte de Heer om de vooringenomenheid tegen de heidenen, die door zijn joodse afkomst zo in de gedachten van Petrus was vastgeroest, weg te nemen. Door het visioen van het laken met zijn inhoud probeerde Hij de vooroordelen in de gedachten van de apostel te verwijderen en hem indachtig te maken van de belangrijke waarheid dat er in de hemel geen aanzien des persoons bestaat; dat Jood en heiden gelijk zijn in de ogen van God; dat door Christus de heidenen deelachtig kunnen worden aan de zegeningen en beloften van het evangelie. Vandaag zoekt God zielen bij zowel hoog- als laaggeplaatsten. Er zijn velen als Cornelius, mannen die God aan Zijn werk in de wereld wil verbinden. Hun sympathieën liggen bij het volk van God, maar de banden met wereld houden hun stevig vast. Het vereist morele moed om te kiezen voor Christus.

Er moet speciale moeite gedaan worden voor deze zielen [hooggeplaatsten], die in z'n groot gevaar verkeren, vanwege hun verantwoordelijkheden en verbintenissen. God vraagt ernstige en nederige werkers die het evangelie aan de hogere klasse brengen. Er moeten wonderen gedaan worden in ware bekeringen; wonderen die nu niet plaatsvinden. De grootste mannen op deze aarde zijn niet buiten de macht van de wonderwerkende God geplaatst. Als gelovigen, die met Hem samenwerken, gebruikmaken van elke gelegenheid en trouw hun verplichting nakomen, zal God mensen die belangrijke posities innemen bekeren, mensen invloedrijk en intelligent. Door de kracht van de Heilige Geest zullen vele de Goddelijke principes accepteren. Bekeerd tot de waarheid, worden zij op hun beurt kanalen van licht voor de Heer. Zij zullen een speciale verantwoordelijkheid voelen voor de andere zielen van deze verwaarloosde klasse. Tijd en geld zullen bijeengebracht worden voor het werk van de Heer en nieuwe effectiviteit en kracht zal aan de kerk worden toegevoegd.

- RH 10-10-93; ST 4-6-04, 4-20-04; 7Rood 57-61; AA 192-199

Donderdag 28/8 (Groeien in genade - Galaten 2:11-14; 1Kor 8:9-14)

Toen Petrus op een later tijdstip Antiochië bezocht, won hij het vertrouwen van velen door zijn wijze optreden naar de heidenen toe. Enige tijd werkte hij in overeenstemming met het licht afkomstig van de hemel, hij overwon zijn natuurlijke vooroordelen in zoverre dat hij aan een tafel kon zitten met de bekeerlingen uit het heidendom. Maar toen bepaalde Joden, die voorstander waren van de ceremoniële wetten, uit Jeruzalem kwamen, wijzigde Petrus onoordeelkundig zijn houding tegenover de bekeerlingen. Een aantal van de Joden "huichelden met hem mede, zodat zelfs Barnabas zich liet medeslepen door hun huichelarij." Deze blijk van zwakheid van diegenen die gerespecteerd en geliefd werden als leiders, liet een pijnlijke indruk na in de gedachten van de bekeerlingen. De kerk werd bedreigd met scheuring. Maar Paulus, die de ondermijnende invloed van dit verkeerde handelen van Petrus inzag, bestrafte hem openlijk voor het verbergen van zijn ware motieven. In aanwezigheid van de gemeente vroeg Paulus aan Petrus: "Indien gij, die een Jood zijt, naar heidens en niet naar Joods gebruik leeft, hoe kunt gij dan de heidenen dwingen zich als Joden te gedragen?" (Gal. 2:13,14)

Petrus zag de fout die hij had begaan in en begon het kwaad dat hij had aangericht goed te maken, voor zover dit mogelijk was. God die het begin en het einde kent, stond toe dat Petrus de zwakheid in zijn karakter ontdekte, zodat de beproefde apostel kon zien dat er niets was in hemzelf waar hij op kon roemen. Deze geschiedenis van het verlaten van de rechtvaardige principes, staat als een belangrijke waarschuwing voor de mensheid betreffende het vertrouwen in de zaak van God, opdat ze niet tekort schieten in integriteit, maar vasthouden aan principes. Hoe groter de verantwoordelijkheden op de menselijke medewerker en hoe groter de mogelijkheden om te dicteren en te controleren, des te meer schade hij zal aanrichten als hij niet zorgvuldig de weg van God bewandelt en werkt in harmonie met de besluiten van de verenigde gemeenten der gelovigen.

Is het niet vreemd dat Petrus, na alle fouten die hij gemaakt heeft, na zijn val en herstel, de lange duur van zijn dienst, zijn intieme gemeenschap met Christus, zijn kennis van de rechtvaardige principes van onze Verlosser, na al de instructie die hij had ontvangen, al de gaven en kennis die had gekregen door verkondiging van het woord, hij zou huichelen en de principes van het evangelie zou verloochenen door zijn angst voor de mensen of om aanzien te krijgen?

-AA 197-199; ST 1-7-97; RH 11-4-90; 6BC 1108-1109

Vrijdag 29/8 (Het Woord dat vleesgeworden is - Joh 1:14-16)

De manier waarop de Verlosser met Petrus is omgegaan, was een les voor hem en zijn broeders. Hoewel Petrus zijn Heer had verloochend, heeft de liefde van Jezus voor hem nooit gefaald. Als de apostel het evangelie zou brengen aan anderen, diende hij de overtreder met geduld, sympathie en een vergevende liefde tegemoet te treden. Indachtig aan zijn eigen zwakheid en falen, moest hij teder als Christus omgaan met de schapen en lammeren die onder zijn zorg waren geplaatst. Gedurende zijn hele bediening, heeft Petrus trouw over de kudde, die aan zijn zorg was toevertrouwd gewaakt en zo heeft hij bewezen waardig te zijn de verantwoordelijkheid te dragen die de Verlosser hem gegeven had. Altijd heeft hij Jezus van Nazareth verheven als de hoop van Israël, de Verlosser van de mensheid. Hij bracht zijn eigen leven onder de discipline van de Meesterwerker. Met alle middelen trachtte hij gelovigen voor te bereiden op actieve dienst. Zijn heilig voorbeeld en onvermoeibare actie inspireerden vele jonge mannen zich helemaal te geven aan het werk der prediking. Terwijl tijd voortschreed, nam de invloed van de apostel toe als onderwijzer en leider; hoewel hij nooit verlost werd van zijn last om te werken voor de Joden, bracht hij zijn getuigenis in vele landen en versterkte het geloof van velen in het evangelie.

Wanneer waarheid een leidend principe wordt in het leven, geldt: "Wedergeboren, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad, door het levende en blijvende woord van God." (1Pet 1:23). Deze nieuwgeboorte is het resultaat van het ontvangen van Christus als het woord van God. Als door de Heilige Geest goddelijke waarheden aan het hart worden geopenbaard, ontwaken nieuwe mogelijkheden, de ontbrekende energie wordt opgewekt om samen te werken met God.

Dit was het geval met Petrus en zijn medediscipelen. Christus heeft de waarheid aan de wereld geopenbaard, door Hem is het zaad gezaaid – het woord van God - in de harten van de mensen. Maar vele van de kostbare lessen van de grote Leraar werden gebracht aan hen die ze niet begrepen. Toen na Zijn hemelvaart, de Heilige Geest Zijn lessen bij de discipelen in herinnering bracht, werden hun slapende zintuigen wakker geschud. De betekenis van de waarheden flitsten door hun gedachten als een nieuwe openbaring en waarheid, puur en onveranderd, bereidde zichzelf een plaats voor.

-RH Juli 25, 1912, al. 7,9,18-19; AA 515-521

Verdere studie: The Acts of the Apostles, p. 516; 6BC 1108, 1109

====Les 10: 30 augustus – 5 september "Vrouwen met een Missie"

Koninkrijken zouden verrijzen en vallen; de namen van vorsten en veroveraars zouden worden vergeten, maar de herinnering aan wat deze vrouw deed zou vereeuwigd worden op de bladzijden van de heilsgeschiedenis. –ST Oct 9, 1897, al.12

Sabbat 30/8 (Maria's grote liefde - Lucas 7:47)

Dat wat Maria deed was slechts de les die de discipelen nodig hadden om hen te laten zien dat het tonen van hun liefde voor Hem aangenaam was voor Christus. Hij was alles voor hen geweest en zij realiseerden zich niet dat zij al snel zouden worden beroofd van Zijn aanwezigheid, dat zij Hem al snel geen blijk meer konden geven van hun dankbaarheid voor Zijn grote liefde. De eenzaamheid van Christus, gescheiden van het hemelse hof, het leven levende van een mens, was nooit zo begrepen of gewaardeerd door de discipelen als het had moeten zijn. Hij was vaak verdrietig, omdat zijn discipelen Hem niet gaven wat Hij van hen had moeten ontvangen. Hij wist dat als zij onder de vleugels van de hemelse engelen zouden zijn, door wie Hij vergezeld werd, zij geen offer van voldoende waarde konden bedenken om de geestelijke tederheid van het hart uit te drukken....

Diezelfde nood is in onze wereld van vandaag aanwezig. Maar weinig mensen waarderen alles wat Christus voor hen betekent. Als ze dat zouden doen, zou de grote liefde van Maria tot uitdrukking komen, de olie zou vrijelijk vergoten worden. De dure zalving zou geen verkwisting genoemd worden. Niets zou te kostbaar gevonden worden om aan Christus te geven, geen zelfverloochening of zelfopoffering te groot om te verdragen omwille van Hem...

Terwijl in menselijke ogen haar verhaal hopeloos leek, zag Christus goede mogelijkheden in Maria. Hij zag haar betere karaktertrekken. Het verlossingsplan had de mensheid met grote kansen bekleed en door Maria leken deze kansen gerealiseerd. Door Zijn genade werd zij een deel van de goddelijke natuur. Zij die gevallen was, wiens gedachten een woonplaats waren geweest voor demonen, was heel dicht bij de Redder gebracht door vriendschap en bediening. Het was Maria die aan Zijn voeten zat en van Hem leerde. Het was Maria wie de kostbare olie over Zijn hoofd goot en Zijn voeten waste met haar tranen. Maria stond naast het kruis en volgde Hem naar het graf. Maria was het eerste bij het graf na Zijn opstanding. Het was Maria die het eerst in een opgestane Redder geloofde.

Jezus kent de omstandigheden van elke ziel. U kunt zeggen: 'Ik ben zondig, heel erg zondig.' En misschien bent u dat ook; maar hoe erger u bent, hoe erger u Jezus nodig heeft. Hij wijst geen enkele berouwvolle, schreiende ziel af. Hij vertelt niet aan iedereen alles wat Hij zal openbaren, maar hij zegt tegen elke angstige ziel om moed te houden. Hij zal allen die bij Hem komen om vergiffenis en heling, vrijelijk vergeven.

-DA 565, 568; ST 10-9-79, 5-9-00; RH 3-15-87; DA 565-568; EW 165-168

Zondag 31/8 (De wetten breken - Lucas 8:41-45; 7:37-39)

Door zijn genade vergaf Jezus de zonden van Maria, het waren veel en ernstige zonden, een haar hart was vol van liefde voor haar Redder. Ze had Hem vaker horen spreken over zijn naderende dood en ze was verdrietig dat Hem zo'n wreed lot te wachten stond. Ze had een groot persoonlijk offer gebracht door een albaster pot te kopen met kostbare parfum waarmee het lichaam van Jezus ingesmeerd kon worden, wanneer Hij gestorven was. Maar nu hoorde ze dat velen de gedachte hadden dat Hij verheven zou worden als koninklijke autoriteit, wanneer Hij naar Jeruzalem zou reizen en zij wilde het maar al te graag geloven. Zij verheugde zich erover dat haar Redder niet langer veracht en afgewezen zou worden en verplicht zou worden te vluchten voor Zijn leven. In haar liefde en dankbaarheid wenste zij dat ze de eerste zou zijn om Hem eer te bewijzen en om veel aandacht te voorkomen, zalfde zij Zijn hoofd en voeten met de kostbare zalf en wreef Zijn voeten droog met haar lange, loshangende haar.

... Het hart van Maria was gevuld met dankbaarheid over het medelijden van Jezus. Zeven keer had ze de strenge berisping van de demonen die haar hart en ziel in bezit hadden, gehoord en ze had naar de sterke smeebedes geluisterd die Hij naar Zijn Vader zond voor haar. Ze wist hoe beledigend alle onzuiverheden waren voor de onbevleete ziel van Christus en ze overwon haar zonden door de kracht van haar Redder...

Maria had haar gift geofferd in de dankbare hulde vanuit haar hart en Jezus legde haar motivatie uit en rechtvaardigde haar daad. "Laat haar met rust," zei hij. "Waarom valt gij deze vrouw lastig? Want zij heeft een goede daad aan Mij verricht." Hij rechtvaardigde haar werk aan alle aanwezigen als een daad van dankbaarheid aan Hem voor het verheffen van haar uit een leven van schande tot een leven van zuiverheid en geloof in Hem. Hij zei: "Laat haar begaan en het bewaren voor de dag mijner begrafenis." (Mat 26: 10; Jon 12: 7)

... Jezus stimuleerde daden vanuit een hart vol hoffelijkheid en de vrouw, wiens dankbaarheid en liefde openbaar werden gemaakt door haar daad, werd hoog geprezen door de Redder: "Daarom zeg Ik u: Haar zonden zijn haar vergeven, al waren zij vele, want zij betoonde veel liefde; maar wie weinig vergeven wordt, die betoont weinig liefde." Luk 7: 47

Wanneer we de volle schuld van onze plicht aan onze Redder beseffen, zijn we met Hem verenigd in een hechtere band en onze liefde zal in al onze daden tot uiting komen. Jezus zal elk goed werk dat door zijn kinderen wordt gedaan, onthouden. Hij zal zich de zelfopofferende en de welwillende herinneren en belonen. Hij zal geen enkele daad van toewijding aan Hem, vergeten. Er is geen offer te kostbaar om geofferd te worden op het altaar van ons geloof.

-ST Oct 9, 1879, al. 6,10,11,20,22

Maandag 1/9 (De vrouw bij de bron, deel 1 - Lukas 9:51-56, 10:30-37, 17:11-19)

De vrouw was zo verbaasd over Zijn woorden dat zij haar kruik bij de bron liet rusten en de dorst van de vreemdeling, zijn verzoek om water, haar doel om water te halen totaal vergetend, ging zij op in haar oprechte verlangen om elk woord te horen. "Here," zei ze: "geef mij dit water, opdat ik geen dorst heb en niet hierheen behoef te gaan om te putten." Joh 4: 15

Christus kijkt door de buitenkant heen en legde aan de vrouw van Samaria uit dat haar ziel dorstig is en dat het water uit de bron van Sychar die dorst nooit zou kunnen lessen. Hij had zelf alle gevoel van honger, dorst en vermoeidheid verloren. Zijn dorst was gelest door haar van het water des levens te zien drinken. Hij juichte in zichzelf dat Zijn woorden haar sluimerende geweten hadden wakkergeschut en haar geestelijke waarnemingvermogen had verkwikt.

Christus begrijpt de noden van de wereld en alleen door Hem kan de Vader ze vervullen. Hij verlangt ernaar om de arme zielen het water des levens te geven. Christus verlangt naar de erkenning van hen voor wie Hij de kamers van de hemel heeft verlaten, Zijn eer, Zijn glorie, Zijn koninklijke troon, Zijn grote opdracht. Hij verlangt naar de liefde, de meewerking die aan Hem gegeven moet worden als hun persoonlijke Redder. Hij zou hen naar Hem toe laten komen, vasthoudend aan Zijn genade door geloof, deelhebbend aan Hem, het Levende Water.

De lichamelijke dorst van de vrouw van Samaria had haar geleid naar een dorst van haar ziel naar het water des levens. Ook al had zij niet gevraagd om haar geestelijke noden te vervullen, toch bood Christus haar een overvloedige voorziening voor de grote nood van haar ziel aan. En door de woorden die tot haar gesproken werden, zou het water des levens doorstromen naar vele dorstige zielen.

U kunt de regen niet zien tot het begint te druppen en vaak komt het geheel onverwachts. Zo is het kostbare geschenk van Gods genade vaker dichterbij dan we denken. Als we alleen geloof hebben en geduldig een tijdje wachten, zal Zijn hulp komen en het zal ons verbazen, zoals het de vrouw van Samaria verbaasd heeft. Hij zal naar beneden komen als stortregen op de vruchtbare aarde...

In Eden gaf de Heer de belofte dat de nakomelingen van de vrouw de kop van de slang zouden vermorzelen. En het werk dat Christus bij de bron van Jakob doorgaf, door het water des leven aan de vrouw van Samaria aan te bieden, is een vervulling van die belofte. En Hij zal dit werk voortzetten tot elke ziel getest en beproefd zal zijn. \

-ST Apr 22, 1897, al. 5,9-11,16,18; RH 1-28-96, 10-10-99; ST 7-1-89; 3T 217-218; DA 183-191; SW 58-60; LHU 183

Dinsdag 2/9 (De vrouw bij de bron -deel 2 - Johannes 4:1-40)

Nadat hij het zaad gezaaid heeft is de landman veroordeeld tot maanden tot het ontkiemt en zich ontwikkelt in graan dat geoogst moet worden. Maar wanneer hij aan het zaaien is, wordt hij bemoedigd door het vooruitzicht van vrucht in de toekomst. Zijn werk wordt licht door de hoop op een goede opbrengst in de oogstmaanden.

Dit was niet het geval bij de zaden van waarheid, die door Christus in de ziel van de Samaritaanse vrouw gezaaid werden, tijdens Zijn gesprek met haar bij de bron. Op de oogst van dit gezaaide zaad hoefde Hij niet lang te wachten, het groeide meteen. Zijn woorden waren nauwelijks uitgesproken of het zaad dat geplant was, sprong op en droeg vrucht, het wakkerde haar begrip aan en stelde haar in staat te erkennen dat zij met de Heer Jezus Christus aan het converseren was geweest. Ze liet de stralen van goddelijk licht in haar hart schijnen. Ze haastte zich om het goede nieuws met haar Samaritaanse volksgenoten te delen, in de haast helemaal haar kruik vergetend. Ze zei: "Komt mede en ziet een mens, die gezegd heeft alles wat ik gedaan heb." (vs 9) En ze gingen allemaal de stad uit om hem te zien. Het was toen, dat Hij de zielen van deze Samaritanen vergeleek met een graanveld. "Ik zeg u, slaat uw ogen op en beschouwt de velden, dat zij wit zijn om te oogsten." (vs 35)

"Toen dan de Samaritanen tot Hem kwamen, verzochten zij Hem bij hen te blijven; en Hij bleef daar twee dagen." En wat een drukke dagen werden het! Wat is er te zeggen over het resultaat: "En nog veel meer werden er gelovig om zijn woord, en zij zeiden tot de vrouw: Wij geloven niet meer om wat gij zegt, want wij zelf hebben Hem gehoord en weten, dat deze waarlijk de Heiland der wereld is." vs 40-42.

Door het verkondigen van het woord van leven aan de Samaritanen zaaide Christus vele zaden van waarheid en liet de mensen zien hoe zij ook zaden van waarheid konden zaaien in de zielen van anderen. Hoe veel goeds zou er bereikt kunnen worden wanneer iedereen die de waarheid kent, zou werken voor zondaren, voor hen die nog zoveel van de waarheid uit de Bijbel moeten leren en begrijpen en die net zo enthousiast zouden reageren als de Samaritanen gedaan hadden op de woorden van Christus! Hoe weinig geven wij ons over aan de eensgezindheid met God voor wat de sterkste band van eenheid tussen ons en Hem zou moeten zijn – medelijden met verstoten, schuldige, lijdende zielen, dood door overtredingen en zonden! Wanneer de mensen het medeleven van Christus zou delen, zouden ze constant verdriet in hun hart hebben over de toestand van de vele behoeftige velden, zo wanhopig in nood voor werkers. -8T 30-31

Woensdag 3/9 (Vrouwen in de vroege kerk; Hand 16:14-16, 18:1-3, 24-28; Rom 16:3-5; 1 Kor 16:19)

De Heer heeft zowel een werk voor mannen als voor vrouwen te doen. Zij kunnen goed werk voor God verrichten wanneer zij eerst in de leerschool van Christus de kostbare, meest belangrijkste les van zachtmoedigheid leren. Ze moeten niet alleen de naam van Christus dragen, maar ze moeten Zijn geest bezitten. Ze moeten lopen zoals Hij gelopen heeft, hun zielen reinigen van alles wat vervuilt. Dan zullen zij in staat zijn om anderen goed te doen door Jezus te presenteren als alles wat je nodig hebt om te leven.

Paulus schrijft in zijn brieven over vrouwen die met hem samenwerkten om het evangelie te verkondigen. Hij schreef naar de Romeinen: "Ik beveel Febe, onze zuster, [tevens] dienaress der gemeente te Kenchreeën, bij u aan, dat gij haar ontvangt in de Here op een wijze, de heiligen waardig, en haar bijstaat, indien zij u in het een of ander mocht nodig hebben. Want zij zelf heeft velen, ook mij persoonlijk, bijstand verleend.

Groet Prisca en Aquila, mijn medearbeiders in Christus Jezus, mensen, die voor mijn leven hun hals gewaagd hebben. Niet ik alleen ben hun dankbaar, maar ook al de heidengemeenten. Groet insgelijks de gemeente bij hen aan huis...

Groet Maria, iemand, die zich veel moeite voor u heeft gegeven. Groet Andronikus en Junias, mijn stamgenoten en medegevangenen, mannen onder de apostelen in aanzien, die reeds vóór mij in Christus geweest zijn. Groet Ampliatus, mijn geliefde in de Here. ... Groet Tryfena en Tryfosa, vrouwen, die zich moeite gegeven hebben in de Here."

Fillipenzen 4:1-7; "Voorts, broeders, al wat waar, al wat waardig, al wat rechtvaardig is, al wat rein, al wat beminnelijk, al wat welluidend is, al wat deugd heet en lof verdient, bedenkt dat."

God heeft niet alleen aan hen die het woord preken, de verantwoordelijkheid gegeven om zondaren te redden. Hij heeft dit werk aan iedereen gegeven. De woorden: "Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping," zijn gericht aan elke volgeling van Christus. Allen die zich wijden aan het leven van Christus, moeten zich wijden aan het werk voor de redding van hun medemens. Hetzelfde verlangen dat Hij voelde om de verlorenen te redden wordt in hen gemanifesteerd. Niet iedereen kan dezelfde plaats innemen, maar voor iedereen is er een plaats en een taak. Iedereen op wie God zijn zegeningen heeft uitgestort, moet reageren door echte daden; elke gave is er om ingezet te worden voor de vooruitgang van Zijn koninkrijk.

-NPU Gleaner Dec 4, 1907, al. 7-12; RH 1-18-81, 8-17-11; 8Red 65-69; LP 118-120; RC 343; AA 212-213, 349-356

Donderdag 4/9 ("Ik beveel Febe bij u aan" - Hand 21:9; Rom 16:11)

Wanneer degenen die groot licht hebben gehad niet antwoorden op de uitnodiging om medearbeiders met God te worden, zal God de mensen nemen die veel minder licht hebben gehad en veel minder mogelijkheden. Zij die hun eigen behoudenis bewerken met vreze en beven (Fil 2:12), zullen zich realiseren dat het God is, die in hen aan het werk is om hen voor zijn eigen werk te gebruiken. Er zullen duizenden volledig enthousiaste mensen zijn die oprecht werken voor God, zij zullen heldere en schijnende lichten zijn. Er zullen duizenden mensen zijn die weten in wat voor tijd we leven en die niet wachten tot zij aangespoord worden, maar die door de kracht van God licht verspreiden om de waarheid die zo duidelijk wordt geopenbaard in het woord van God te openen voor anderen. Er is geen tijd te verliezen. Mannen en vrouwen zouden zendingswerk moeten doen in onverlichte gemeenschappen in de buurt. Nadat zij een interesse aangewakkerd hebben zullen zij een vaardige spreker vinden die de waarheid goed kan presenteren en gekwalificeerd is om gezinnen te onderwijzen in het woord van God. Vrouwen die de motivatie van God in hun hart hebben, kunnen goed werk doen in de regio waar zij wonen. Christus spreekt over vrouwen die hem hielpen om de waarheid aan anderen te presenteren, ook Paulus spreekt over vrouwen die hem hebben geholpen in het zendingswerk. Maar hoe beperkt is het werk dat gedaan wordt door mensen die veel grotere werken zouden kunnen doen! Er zijn families die middelen hebben om te gebruiken voor Gods heerlijkheid door naar verre landen te gaan en hun licht te laten schijnen door goede werken te doen voor hen die dat nodig hebben. Waarom volgen mannen en vrouwen niet het voorbeeld van Christus en werken zij samen in het zendingswerk?

Maar we kunnen niets meer zeggen, dan te herhalen wat al gezegd is. De instructie is gegeven, maar hoe weinig mensen hebben daarnaar gehandeld! Hoe weinig mensen zijn volledig geïnteresseerd geweest om buiten het kamp te treden en de vernedering van Christus te verdragen! God roept op voor persoonlijke inzet van degenen die de waarheid kennen. Hij roept christelijke gezinnen op om zich te begeven in gemeenschappen die leven in duisternis en zonde, om zich naar vreemde velden te begeven, om gewend te raken aan een nieuwe klasse van de maatschappij en wijselijk en volhardend aan het werk te gaan voor de Meester. Om zijn oproep te beantwoorden, is het nodig om zelfopoffering te ervaren... maar waar zijn de mannen en vrouwen die hun verblijfplaats willen veranderen en met hun gezin willen verhuizen naar een plaats waar het licht van de waarheid nodig is, zodat hun voorbeeld doorverteld kan worden door hen die in hen de vertegenwoordigers van Christus zien?

-RH July 21, 1896, al. 5-6; NPU Gleaner 12-4-07; RH 8-29-93; Ev 472-473; 5MR 323-327; TM 43-44; LUH 11-11-08

Vrijdag 5/9 (Een kostbare taak - Johannes 4:14)

Wanneer gemeenten opgewekt worden, komt dat door een enkele individu die oprecht zoekt naar de zegen van God. Hij hongert en dorst naar God, vraagt in geloof en ontvangt derhalve. Hij gaat aan het werk met oprechtheid, hij voelt zijn grote afhankelijkheid van God en er worden zielen geprikkeld om ook zo'n zegening te zoeken en er valt een tijd van verfrissing over de harten van de mensen. Het veelomvattende werk zal niet verwaarloosd worden. De grotere plannen zullen op de goede tijd begonnen worden; maar persoonlijke en individuele inzet en interesse in uw vrienden en burens, zullen veel meer bewerkstelligen dan u verwachtte. Het is om de nood van dit soort werk dat zielen voor wie Christus gestorven is, verloren gaan. Één ziel is van onschatbare waarde; het kruis laat die waarde zien. Één ziel gewonnen voor de waarheid, zal een instrument zijn in het winnen van anderen en er zal een steeds toenemend resultaat zijn van zegeningen en redding. Uw werk zou wel eens meer goeds kunnen voortbrengen dan de groots opgezette bijeenkomsten als die tekort schieten in persoonlijke inzet. Wanneer de twee gecombineerd worden, met de zegen van God, zal een perfecter en doorgroondiger werk tot stand gebracht worden. Maar als we slechts één deel waar kunnen maken, laat het dan het individuele deel zijn om de Bijbel te openen in gezinnen, persoonlijke oproepen te doen om tot Christus te komen, vertrouwd te spreken met de leden van het gezin, niet over dingen die niet belangrijk zijn, maar over het grote thema van verlossing. Laat hen zien dat uw hart brandt voor de redding van zielen...

Het gesprek met de nederige Samaritaanse was niet voor niks. De woorden die over de lippen kwamen van de goddelijke Leermeester beroerden het hart van de luisteraar. Zij nam Zijn woorden vol vreugde aan. Ze voelde de kracht van Zijn heilige karakter en de hemelse invloed die Zijn woorden van waarheid begeleidden. Haar hart vulde zich met absoluut vertrouwen. Het doel waarvoor zij naar de bron kwam, was ze helemaal vergeten toen ze zich naar haar stadsgenoten haastte om hen over Hem te vertellen. Velen lieten hun werk voor wat het was om te komen luisteren naar de vreemdeling daar bij Jakobbron. Zij bestormden Hem met vragen en ontvingen enthousiast uitleg over veel dingen die duister waren voor hun begrip. De verwarring in hun verstand begon te klaren. Het waren net mensen in het donker, die een plotselinge zonnestraal volgen, totdat zij in het volle daglicht stonden. En het resultaat van het werk van Jezus, terwijl hij moe en hongerig bij de put zat, was een veelomvattende zegening. Die ene ziel voor wie Hij gewerkt had, werd een middel om anderen te bereiken en hen naar de Redder van de wereld te brengen.

-RH Mar 13, 1888, al. 9,11;

Citaten uit de les: NPU Gleaner 12-4-07

Verdere studie: The Ministry of Healing, p. 102.

Een edel karakter is niet het resultaat van toeval; het is niet vanwege speciale gunsten of gaven van de Voorzienigheid. Het is het resultaat van zelfdiscipline; van de onderwerping van de lagere aan de hogere natuur; van de overgave van zelf in de dienst aan God en mensen. –PK 488

Sabbat 9/9 (Tot eer van God – Daniël 1:8)

In het verkrijgen van de wijsheid van de Babyloniërs, waren Daniël en zijn vrienden succesvoller dan hun medestudenten, maar hun wijsheid kwam niet per toeval. Zij verkregen hun kennis door trouw gebruik te maken van hun krachten, onder de leiding van de Heilige Geest. Zij brachten zichzelf in verbinding met de Bron van alle wijsheid, en maakten de kennis van God tot de basis van hun onderwijzing. In geloof baden zij om wijsheid en zij leefden naar hun gebeden. Zij plaatsten zich daar waar God hen kon zegenen. Zij vermeden alles wat hun krachten zou kunnen ondermijnen en maakten van elke gelegenheid gebruik om kennis te verwerven op elk gebied... Zij zochten naar kennis voor één doel – opdat zij God mochten eren. Zij beseften dat zij, om als vertegenwoordigers van het ware geloof te kunnen staan te midden van valse religie van het heidendom, een helder verstand en een volmaakt christelijk karakter moesten hebben. En God zelf was hun onderwijzer. Voortdurend biddend, onder gewetensvolle studie, in contact blijvend met de Onzienlijke, wandelden zij met God net als Henoch ...

Terwijl God aan het werk was voor Daniel en zijn vrienden, die om Zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt, waren ze hun eigen verlossing aan het bewerken. (Fil 2:13). Hierin wordt het resultaat van het goddelijk principe van samenwerking geopenbaard, zonder welke er geen echt succes kan worden bereikt. Menselijke inspanningen werken niets uit zonder goddelijke kracht en zonder menselijk proberen, is goddelijke kracht van weinig nut.

God bracht Daniël en zijn vrienden in contact met de grote mannen van Babylon, opdat zij te midden van een natie van afgodendienaars Zijn karakter mochten weerspiegelen. Hoe zijn zij geschikt gemaakt voor een positie van zulk groot vertrouwen en eer? Het was getrouwheid in de kleine dingen die in hun hele leven afstraalde. Zij eerden God in de kleinste taken, evenals in de grote verantwoordelijkheden

In het leven van een ware christen zijn er geen onbenulligheden. In het licht van de Alomtegenwoordige is elke taak belangrijk. De Heer beoordeelt met nauwkeurigheid elke mogelijkheid voor dienstbaarheid. Van ongebruikte mogelijkheden wordt net zo goed rekenschap gevraagd als van gebruikte.

–PK 486-488; RH 5-7-89, 1-25-81; ST 2-11-86; GCB 5-30-09; YI 10-25-94, 6-4-03; 1SAT 314-317; PK 479-490; Te 271-272; HP 261

Zondag 7/9 (Een geestelijke basis - Deuteronomium 6:6,7; 4:9)

[Deu 6:4-9] Hierin wordt de plicht van ouders helder uiteengezet. Het woord van God moet hun dagelijkse spiegel zijn. Het geeft zulk een instructie dat ouders niet hoeven te falen in het onderwijzen van hun kinderen, maar het laat geen onverschilligheid en nalatigheid toe. De wet van God moet de kinderen voorgehouden worden als de grote morele standaard. Wanneer ze opstaan, en wanneer ze gaan zitten, wanneer ze uitgaan en wanneer ze naar binnen komen, moet deze wet geleerd worden als de grote regel van het leven en de principes daarvan moeten verweven worden in al hun ervaringen. Hen moet geleerd worden om eerlijk, waarachtig, matig, zuinig en ijverig te zijn en God lief te hebben met hun gehele hart. Dit is het opvoeden van kinderen in de zorg en vermaning des Heren. Dit is het zetten van hun voeten op het pad van plicht en veiligheid...

Een heilige verantwoordelijkheid rust op ouders en hoe kan de Heer hen zegenen als zij hun plicht verzaken? Kinderen kunnen gevormd worden als ze jong zijn. Maar de jaren gaan voorbij en terwijl hun harten zacht en ontvankelijk zijn voor de indrukken van de waarheid, wordt er weinig of geen tijd besteed aan hun morele opvoeding. De kostbare lessen der waarheid en plicht moet dagelijks in hun harten geplant worden. Zij moeten een kennis over God in Zijn schepping hebben; Dit is veel belangrijker dan boekenkennis

“Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat,” (Mat 4:4) zijn de woorden van onze Verlosser. Fouten in leer vermenigvuldigen en verstrikken zichzelf met slinkse subtiliteit rondom de verlangens van mensen. Er is geen leer van de Bijbel die niet ontkend wordt. De grote waarheden van profetie, die onze positie in de geschiedenis van de wereld aanwijst, zijn gestript van hun schoonheid en kracht door kerkleiders, die erop uit zijn om deze belangrijke waarheden duister en onbegrijpelijk te maken. In veel gevallen drijven de kinderen af van de oude markeringen. De Heer heeft daarom zijn volk Israel Deuteronomium 6;20-25 opgedragen.

Deze principes mogen we niet met onverschilligheid terzijde schuiven. Zij die de waarheid hebben gezien en haar belangrijkheid hebben gevoeld en een ervaring hebben gehad in de dingen van God, moeten de gezonde leer aan hun kinderen onderwijzen. Zij moeten hen bekend maken met de grote pilaren van ons geloof, de redenen waarom we Zevende-dags Adventisten zijn, waarom we geroepen zijn, zoals de kinderen Israëls, om een speciaal volk te zijn, een heilige natie, afgescheiden en anders dan alle andere volken op het rond der aarde.

–5T 329-330; RH 9-13-81, 5-21-95, 5-2-93, 6-6-99, 10-5-11; ST 4-7-98; ChEd 11-1-97; 1NL 79-80; 5T 326-331; PP 467-468

Maandag 8/9 (De Vroege Test - Daniël 1:4,8,12-14)

De beste onderwijzing die aan kinderen en jeugd gegeven kan worden is die nauw verband houdt met het toekomstige eeuwige leven. Deze vorm van onderwijzing zou gegeven moeten worden door godvrezende ouders, door toegewijde leraren en door de gemeente met het doel dat de jeugdleden op hun beurt ijverige zendelingen thuis en in het buitenland worden. Zij moeten ernstig onderwezen worden in de waarheden van de Bijbel, opdat zij pilaren in de gemeente en kampioenen voor de waarheid worden, geworteld en gegrond in het geloof. Zij moeten weten waarin zij geloven en moeten zulk een ervaring met goddelijke dingen hebben zodat ze nooit verraders van de geheiligde waarheid worden

Als we ons overgeven aan God, oogsten we grote voordelen, want als we een zwak karakter hebben – en wij hebben dat allemaal – verenigen we ons met de Ene die machtig is om te redden. Onze onwetendheid zal zich verenigen met oneindige wijsheid, onze zwakheid met voordurende kracht en net als Jacob, mogen wij allemaal een prins van God worden. In verbinding met de Here, God van Israel, zullen we kracht hebben van omhoog dat ons in staat zal stellen om overwinnaars te zijn en door de toedeling van de goddelijke liefde, zullen we toegang vinden tot de harten van mensen. We zullen onze bevende greep vastgeklampt hebben aan de troon van de Oneindige en we zullen zeggen: "Ik laat u niet gaan, tenzij gij mij zegent." De verzekering wordt gegeven dat Hij ons zal zegenen en ons tot een zegen zal laten zijn en dit is ons licht, onze vreugde en onze overwinning ...

De enige veiligheid voor onze jeugd in deze tijd van zonde en misdaad is om een levende verbinding met God te hebben. Zij moeten leren hoe God te zoeken, opdat zij vervuld zullen worden met Zijn Heilige Geest en handelen als of zij beseffen dat de hele hemelschaar met interesse naar hen kijkt, gereed om hen te dienen in tijden van gevaar en nood. De jeugd moet ommuurd zijn met waarschuwingen en instructie tegen verleidingen. Hen moet geleerd worden wat de aanmoedigingen zijn die het woord van God hen voorhoudt. Zij moeten voor zich uitgestippeld krijgen welk gevaar er schuilt in het nemen van een stap op de zijwegen van het kwaad. Hen moet geleerd worden hoe de adviezen van God te vinden in de heilige orakels. Hen moet geleerd worden dat zij een besluit moeten nemen tegen het kwaad en vastbesloten zijn nooit een weg op te gaan waar zij niet kunnen verwachten dat Jezus bij hen kan zijn en waar Zijn zegeningen hen niet kunnen omringen. Hen moet een praktische, dagelijkse godsdienst geleerd worden dat hen zal heiligen in elk onderdeel van het leven, thuis, in zaken, in de gemeente, in de maatschappij ... De zegen van God maakt rijk en het voegt geen enkel verdriet toe.

-RH Nov 21, 1893, al. 1, 4-5; RH 11-9-86, 12-26-82, 1-30-13; ST 12-1-81; PM 377-381; CG 507-511

Dinsdag 9/9 (Geen Compromissen – Jesaja 56:1-9; Daniël 1:6,7)

Daniël stond nauw in verbinding met de Bron van alle wijsheid en dit was hem meer waard dan het goud van Ophir. Voor hem stond godsdienstige training gelijk aan de voordelen die hij genoot als een wijze en geleerde man. Hij gebruikte de aan hem toevertrouwde bevoegdheden op de juiste manier. Hij was bezorgd om de situatie waarin hij zich bevond aan het hof van de koning. Hij werkte samen met God in het gebruik van elke kracht die hem geschonken was en we lezen: "En aan deze vier knapen gaf God kennis en verstand van allerlei geschriften en wijsheid, terwijl Daniël inzicht had in allerlei gezichten en dromen." Daniël stond in verbinding met God en de geheimen van de Allerhoogste werden aan hem geopenbaard, want God is met degenen die hem vrezen. [zie Dan 1:17-19]. Voortdurende geestelijke groei in wijsheid en intelligentie heeft deze jongens niet ongeschikt gemaakt voor de belangrijke taken in het koninkrijk van Babylon ...

We kunnen ons niet veroorloven om geestelijke en intellectuele training los van elkaar te zien. Ouders mogen vrezen voor intellectuele grootheid in hun kinderen als dat niet in evenwicht is met de kennis over God en Zijn wegen. Het is van groot belang dat jonge mensen een vorm van scholing ontvangen over de kennis van de liefde van God en Zijn waarheid. Dit is het fundament van alle ware kennis. We zijn in de wereld onderhevig aan ziekte en dood. Hij die gedurende zijn leven God trouw dient, heeft de zekerheid dat hij ten laatste een heerlijke onsterfelijkheid zal ontvangen. Van dezen mag gezegd worden: "Het is wel met zijn ziel." In elke school in ons land moet de Here, God van Israël verhoogd worden, geëerd en gediend worden. In plaats van een ongeheiligde rivaliteit voor aardse eer, moet de hoogste ambitie van studenten zijn om zendelingen voor God te zijn. Leraren, die op hun beurt kunnen onderwijzen wat hen geleerd is.

Alleen goedheid is ware grootheid. Met volhardend geloof moeten leraren de Oneindige voorstellen, en zeggen zoals Jacob deed: Ik laat u niet gaan tenzij gij mij zegent." De onderwijzing is niet af, tenzij het lichaam, het verstand en het hart in gelijke mate gevormd worden. Studenten die met deze onderwijzing van school gaan, zullen niet alleen mannen en vrouwen, maar ook kinderen en jeugdigen dichtbij Christus brengen. Zij moeten zelfdiscipline leren, taken oppakken die voor de hand liggen en dan, hoe onplezierig het werk ook mag zijn, geleidelijk aan vooruit gaan. Als zij leren wat het betekent om ware kinderen van God te zijn, zal er een werk gedaan worden dat zelfs satan niet teniet kan doen.

-BEcho Aug 21, 1899, al.1, 3-4; YI 8-31-99, 12-31-07, 9-6-00, 8-6-03; RH 7-19-87, 2-10-10

Woensdag 10/9 (Dromenuitlegger – Daniël 2:1-3, 20-23)

Daniël verscheen voor de koning en smeekte om tijd om de zaak voor het hooggerechtshof van het universum te brengen, tegen welks besluit er geen beroep mogelijk is. Toen zijn verzoek werd ingewilligd, legde Daniël de hele zaak uit aan zijn vrienden, die samen met hem de ware God aanbaden. De zaak werd volledig aan God voorgelegd en op gebogen knieën smeekten zij dat God hen de kracht en wijsheid zou geven waarmee zij een oplossing zouden vinden voor hun probleem.

“Toen werd de verborgenheid aan Daniël in een nachtgezicht geopenbaard. Daarop loofde Daniël de God des hemels.” (Dan 2:19). Zij zochten de genade van God niet zonder resultaat. Toen riep Daniël zijn vrienden bij elkaar en zij dankten God dat hun gebeden waren gehoord en verhoord en zij brachten God een offer van lofprijzing en dankzegging, die volkomen door de Heerser van het universum werd aanvaard. “Daniël hief aan en zeide: Geprezen zij de naam Gods van eeuwigheid tot eeuwigheid, want Hem behoort de wijsheid en de kracht! Hij toch verandert tijden en standen, Hij zet koningen af en stelt koningen aan, Hij verleent wijsheid aan wijzen en kennis aan hen die inzicht hebben. Hij openbaart ondoordringelijke en verborgen dingen, Hij weet wat in het duister is, en het licht woont bij Hem.” (Dan. 2:20-22) Daniël en zijn vrienden hielden een lofprijzingbijeenkomst en het gehele universum van de hemel verenigde zich in dankzegging. Daniël zei: U, o God mijner vaderen, loof en roem ik, omdat Gij mij wijsheid en kracht verleent hebt, en mij thans hebt bekendgemaakt wat wij van U gesmeekt hebben, daar Gij ons immers de zaak des konings hebt bekendgemaakt.” (vs 23)

Daniël was vervuld van de Geest van Jezus Christus en hij verzocht dat de wijzen van Babylon niet gedood zouden worden. De volgelingen van Christus bezitten niet de instrumenten van satan, die er plezier in heeft om de schepselen van God te verwonden en verdriet aan te doen. Zij hebben de geest van hun Meester, die zei: “De Zoon des mensen is gekomen om het verlorene te zoeken en te redden.” (Lukas 19:10, zie ook Math 9:13)...

We moeten voortdurend op onze hemelse Vader zien voor wijsheid en leiding, want we moeten in gedachten houden dat God ons verantwoordelijk houdt voor het verbeteren van de mogelijkheden en krachten die Hij ons gegeven heeft. We moeten streven naar de hoogste graad van doelmatigheid. Dit vraagt dat we ons toelagen op ernstig gebed, opdat we ingesloten worden door God, een relatie opbouwen met onze Heer Jezus Christus. Onze jonge mannen en jonge vrouwen moeten toegewijde werkers zijn in de dienst van de Meester. Als zij willen wandelen in het licht welke de Heer op hen schijnt, dan zullen zij de kostbare mogelijkheden zien waar zij gebruik van kunnen maken en dan zullen zij Gods wil vanuit een gewillig hart doen. -YI Nov 22, 1894, al. 2-4, 10; YI 12-1-03; RH 9-12-99; CC 250; FE 410-414

Donderdag 11/9 (Twee testen van leven en dood – Daniël 3:16,28-30)

Door de morele moed van deze ene man, die ervoor koos om, zelfs in het zicht van de dood, de rechte weg te gaan en niet de politiek correcte, werd satan overwonnen en God geëerd. De verlossing van Daniël uit de leeuwenkuil was een treffend bewijs dat de Persoon die hij aanbad, de waarachtige levende God was. De koning schreef: “Alle volken, natiën en talen, die op de gehele aarde wonen.” “Door mij wordt bevel gegeven, dat men in het gehele machtsgebied van mijn koninkrijk voor de God van Daniël zal vrez en beven; want Hij is de levende God, die blijft in eeuwigheid; zijn koningschap is onverderfelijk en zijn heerschappij duurt tot het einde.” (Dan 4:1; 6:26)

Daniël werd ernstig op de proef gesteld, maar hij overwon, omdat hij een nederige en gebedsvolle geest bezat. Hoewel hij omringt werd door ontrouw en verdachtmaking, en zijn vijanden het op zijn leven hadden gemunt, bleef hij een kalme en opgewekt vertrouwen in God hebben. Nooit week hij af van zijn principes. Hoewel Daniël een man was als wij, met dezelfde hartstochten, presenteert de pen der inspiratie hem met een smetteloos karakter. Zijn leven wordt voorgesteld als een helder voorbeeld van wat iemand kan worden, zelfs in dit leven, als hij God tot zijn kracht maakt en op een wijze manier gebruik maakt van de voorrechten en mogelijkheden die binnen zijn bereik liggen.

Daniël was een morele en intellectuele reus, toch heeft hij die staat niet van de een op de andere dag en zonder inspanningen bereikt. Hij zocht voortdurend naar meer kennis, reikte steeds naar een hoger doel. Andere jongemannen hadden dezelfde mogelijkheden, maar zij spanden zich niet net als hij in om met al hun krachten wijsheid te verwerven – de kennis van God die geopenbaard is in Zijn woord en in Zijn werken. Daniël was nog maar een jongeling toen hij aan het heidens hof in dienst van de koning trad. En omdat hij nog jong was, werd hij aan alle verleidingen van een Oosters hof blootgesteld. Maar zijn edele verweer tegen het kwade en zijn standvastig vastklampen aan het goede, hebben hem, gedurende zijn lange jaren van dienst, nog meer bewonderenswaardig gemaakt. Zijn voorbeeld moet een bron van kracht zijn voor de vermoeide en in verleiding gebrachte gelovigen van vandaag ...

Het was door gebed en standvastig vasthouden aan het goede, dat Daniël in staat was om te staan in het uur van verzoeking en verleiding. Het gebed in geloof is de grote krachtbron van de christen en het zal het zeker winnen van de slinkse aanvallen van de machten der duisternis... Hij weet heel goed dat als hij de gedachten kan verleggen van de belangrijke zaken, zodat de ziel niet meer voor goddelijke hulp leunt op de Almachtige om die te ontvangen om de aanvallen van het kwaad te weerstaan, dat hij een beslissend voordeel zal verkrijgen. -ST Nov 4, 1886, al.7-9, 12; RH 5-3-92, 12-11-88; YI 3-8-04; ST 11-4-89; 4bSG 84-87; OHC 358; AG 44

Vrijdag 12/9 (Dit is de overwinning – 1 Johannes 5:4)

De kinderen van God van vandaag moeten niet verwachten dat zij met minder vervolging en moeite te maken zullen krijgen dan de oude getrouwen. Zolang we volgelingen van Christus zijn, moeten we getuigen van Hem zijn. Moeiten zullen zeker komen, want satan weet dat Christus verlossing heeft gekocht voor de hele wereld en hij is vastbesloten om elke ziel uit Zijn hand te rukken...

Het is een groot ding om recht te staan voor God, de ziel in harmonie met zijn Maker. Te midden van de besmetting met het voorbeeld van het kwaad, welke met verleidelijke verschijningen zielen weglukt van plicht, zullen engelen erop uitgestuurd worden voor onze redding. Maar als we verzoeking uitnodigen, kunnen we geen goddelijke hulp ontvangen om te overwinnen. De drie jongelingen verdroegen de vurige oven, omdat Jezus in hun midden was in de vlammen. Als zij uit zichzelf in het vuur waren gestapt, zou het vuur hen verteerd hebben. Zo is het ook met ons. Als we ons niet met opzet begeven in verzoeking, zal God ons bijstaan wanneer de verzoeking komt ...

Laten we daarom de toekomst met vertrouwen tegemoet zien en zeggen: "Ik vermag alle dingen in Hem, die mij kracht geeft." (Fil 4:13). We moeten de aanwezigheid van Christus in ons leven koesteren, want we hebben Hem nodig in grote en kleine beproevingen. Door onze bereidwilligheid om voor de zaak van Hem schande en smaad te verduren, door zachtmoedigheid te leren en nederigheid in Christus, zullen we de echtheid van onze christelijkheid bewijzen. We zijn geroepen tot gevangenschap en schande en wanneer we door onze medemensen, die geïnspireerd worden door de geest van satan, worden vernederd, zal God ons Zijn genade tot steun geven. Zijn belofte is: "Uw sterkte moge zijn als uw levensduur." (Deut 33:25)

De rechtvaardigen hebben altijd hulp van boven ontvangen. Hoe dikwijls hebben de vijanden van God samengespannen om het karakter en invloed van een paar eenvoudige personen die in God vertrouwden, te vernietigen! Maar omdat de Heer voor hen was, kon er niemand tegen hen zijn. Laat de volgelingen van Christus zich verenigen en zij zullen overwinnen. Laat hen gescheiden worden van hun afgoden en van de wereld en de wereld zal hen niet van God kunnen scheiden. Christus is de aanwezige, in alles voorzienende Verlosser. In Hem is de volheid. Het is een voorrecht van christenen om te weten dat in Christus waarheid is. "Dit is de overwinning dat de wereld overwint, ons geloof."

-ST Sept 2, 1897, al.7,11,13-14; BEcho 1-15-93; RH 2-1-81

Citaten uit de Les: PK 487, 488, 512

Verdere Studie: PK 491-502 "In the Court of Babylon," "Nebuchadnezzar's Dream," "The Fiery Furnace"

==== Les 12: 13-19 september 2008: Geroepen om te dienen: Filippus

Een gemeente is alleen dan sterk als het een werkende gemeente is. Als haar leden een persoonlijke verantwoordelijkheid voelen om hun deel te doen in het versterken, bemoedigen en opbouwen van de gemeenten met hun persoonlijke inspanningen. -RH Dec 12, 1878, al. 4

Sabbat 13/9 (Een trouwe getuige – Hand 8:6)

In Samaria werd de gemeente niet vervolgd. De woorden van Christus tot de Samaritaanse vrouw hadden vrucht gedragen. Nadat ze naar Zijn woorden had geluisterd, ging de vrouw naar de mannen in de stad en zei: "Komt mede en ziet een mens, die gezegd heeft alles wat ik gedaan heb: zou deze niet de Christus zijn?" Zij gingen met haar mee, hoorden Jezus aan en geloofden in Hem. Nieuwsgierig om meer te weten te komen, nodigden ze Hem uit in hun stad en smeekten ze hem om bij hen te blijven. Hij bleef twee dagen in Samaria en velen geloofden in Hem.

Onder deze Samaritanen vonden de volgelingen van Christus een veilige haven toen de vervolging uitbrak. De Samaritanen verwelkomden de boodschappers van de Heiland en de discipelen zamelden een kostbare oogst in onder hen die eerst hun grootste vijanden waren.

"En Filippus daalde af naar de stad van Samaria en predikte hun de Christus. En toen de scharen Filippus hoorden en tekenen zagen, die hij deed, hielden zij zich eenparig aan hetgeen door hem gezegd werd. Want van velen, die onreine geesten hadden, gingen deze onder luid geroep uit en vele verlamden en kreupelen werden genezen, en er kwam grote blijdschap in die stad."...

De zendinggeest moet vernieuwd worden in onze gemeenten. Het is Gods bedoeling dat de levengevende stralen door de individuele leden van de gemeente, schijnen in de wereld. Zijn volk moet licht ontvangen van de bron van licht en het reflecteren naar anderen. Maar dit kan alleen gedaan worden als de gemeente dicht bij God komt staan, en in nauwe relatie met de Gever van licht en leven leeft. De reinheid en eenvoud van Christus, geopenbaard in het leven van Zijn volgelingen, zal getuigen van de inwoning van ware vroomheid. De gelovige die vervuld is met een ware zendinggeest zal een levende brief zijn, die iedereen kan lezen ...

De Heilige Geest zal leiden en richting geven aan hen die gereed staan om te gaan waar God leidt en de woorden te spreken die Hij hen geeft. De nederige, geduldige, op Christuslijkende werker zal de vruchten van zijn werk kunnen tonen. Iedereen die op pad gaat om zijn best te doen, zal de steun van de Ene ontvangen, die kan voorzien in alle nood. De grote Meester zal hem niet alleen laten.

-RH Mar 2, 1911, al. 3-4,18,20; AA 105-111

Zondag 14/9 (Geroepen om te dienen – Hand 6:3; 2:43,46; 4:32,33; 1Tim 3:8-12)

De aanstelling van de zeven werd door de Heer uitermate gezegend. De gemeente nam toe in aantal en kracht. "En een talrijke schare van de priesters gaf gehoor aan het geloof" (Hand 6:7). Dit succes was het gevolg van zowel de grotere vrijheid die de discipelen kregen om hun werk te doen en door de ijver en de kracht die geopenbaard werden in de zeven diakenen. Het feit dat deze broeders waren ingezegend om een speciale taak uit te voeren, weerhield hen er niet van om het geloof te verspreiden. In tegendeel, zijn waren volledig toegerust om anderen te onderwijzen in de waarheid en zij gingen te werk met grote ijver en hadden groot succes.

Dezelfde orde en manier van werken die nodig was in de dagen van de apostelen, moet toegepast worden in de gemeente van vandaag. De voorspoed van de zaak hangt voor een groot deel ervan af of personen worden aangesteld die geschikt zijn om de verschillende afdelingen besturen. Zij die door God zijn uitgekozen om leiders der waarheid te zijn en die een algemeen inzicht in de geestelijke taken van de gemeente hebben, moeten zoveel mogelijk vrijgesteld worden van alledaagse zorgen en verwarringen. Zij die God heeft geroepen om dienaren te zijn van woord en leer moeten tijd hebben voor meditatie, gebed en studie in het woord van God. Hun heldere geestelijke onderscheidingsvermogen wordt belemmerd als zij zich moeten inlaten met details van minder belang en zich moeten bezighouden met de temperamenten van hen die in de gemeente samenkomen. Alle moeilijke zaken van tijdelijk belang moeten door daartoe aangestelde beambten worden behandeld ...

Alleen door orde en harmonie in handelen kan succes worden bereikt. God verlangt nu niet minder orde en harmonie in het werk als in de dagen van weleer. Hij verlangt dat Zijn werk uitgevoerd wordt met bedachtzaamheid en nauwkeurigheid, zodat Hij daarop Zijn zegel van goedkeuring kan drukken. Christen moet verenigd zijn met christen, gemeente met gemeente, de menselijke instrumenten met de goddelijke, elke dienaar ondergeschikt aan de Heilige Geest en allen samen verenigd om aan de wereld de blijde boodschap van de genade van God te verkondigen.

"Want God is geen *God* van verwarring, maar van vrede, gelijk in al de Gemeenten der heiligen" (SV: 1 Kor 14:33). Er heerste orde in de gemeente toen Christus op aarde was en na Zijn hemelvaart, werd die orde strikt gehandhaafd door de discipelen. De machtigste man op aarde, is de man die in oprechtheid van ziel bidt. Zulke grijpen de arm van oneindige kracht vast.

-RH Feb 16, 1911, al. 4-5,7-8; 3SP 292-294; 13MR 187-190; AA 89-93

Maandag 15/9 (Zendeling in Samaria – Hand 8:1-5)

De onzelfzuchtige arbeid van christenen in het verleden zou een gelijkenis en een inspiratie voor ons moeten zijn. De leden van Gods gemeente moeten ijverig zijn in goede werken, zich afscheiden van wereldse ambitie en wandelen in de voetstappen van Hem die rondging goeddoende. Met harten vol sympathie en medeleven, moeten zij de mensen die hulp nodig hebben, dienen en aan zondaars de kennis van de liefde van de Heiland brengen ...

Niet allen op ingezegende predikanten rust de verantwoordelijkheid om erop uit te gaan en de zendingsoopdracht te vervullen. Iedereen die Christus heeft aangenomen, is geroepen om te werken voor de redding van zijn medemens. "De Geest en de bruid zeggen: Kom. Laat hij die hoort zeggen: Kom." Openb. 22:17. De opdracht om de uitnodiging te doen uitgaan is gegeven aan de hele gemeente. Iedereen die de uitnodiging heeft gehoord, moet een echo van de boodschap van elke heuvel en uit elke vallei rondschallen: "Kom."

Het is een fatale fout te denken dat het werk van het redden van zielen alleen toekomt aan de predikant. De nederige, toegewijde gelovige, op wie de Heer van de wijngaard de last voor zielen heeft gelegd, moet aangemoedigd worden door mannen op wie de Heer grotere verantwoordelijkheden heeft gelegd. Zij die als leiders in de gemeente van God zijn aangesteld moeten beseffen dat de opdracht van de Heiland gegeven is aan allen die in Zijn naam geloven. God zal velen, die niet door het opleggen van handen aan het werk gewijd zijn, in Zijn wijngaard zenden.

Honderden, ja duizenden, die de boodschap van verlossing hebben gehoord, staan werkloos op het marktplein, terwijl ze betrokken hadden kunnen worden in een of andere actieve dienst. Tot hen zegt Christus: "Waarom staat gij hier de gehele dag werkloos?" en Hij voegt eraan toe: "Gaat ook gij in de wijngaard." Matteüs 20:6,7. Waarom is het dat er niet meer gehoor geven aan de oproep? Denken ze dat ze verontschuldigd zijn, omdat ze niet op de kansel staan?

De Heer heeft lang gewacht totdat een geest van dienstbaarheid bezit zou nemen van de hele gemeente, zodat iedereen voor Hem zou werken naar de mogelijkheden die zij hebben. Wanneer de leden van de gemeente van God de hun opgedragen taak zullen uitvoeren in de nooddriftige zendingsvelden hier en in verre landen, zal de hele wereld spoedig zijn gewaarschuwd en de Here Jezus terugkeren naar de aarde met kracht en grote heerlijkheid. "En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn." Matteüs 24:14.

-AA 109-111; 3SP 300-305; AA 106-111

Dinsdag 16/9 (Gelegenheden om te getuigen – Hand 8:26-39)

De Heer nu stuurde Zijn engel naar Filippus en leidde hem ertoe door de woestijn naar Gaza te gaan. "En hij stond op en ging. En zie, een Ethiopiër, een kamerling, een rijksgrote van Kandake, de koningin der Ethiopiërs, haar opperschatbewaarder, was naar Jeruzalem gegaan om te aanbidden; en hij was op de terugweg en las, in zijn wagen gezeten, de profeet Jesaja." (Hand 8:27,28) De eunuch, in zijn blindheid, was verlangend naar licht. Hij geloofde de geschriften, maar kon ze niet ten volle begrijpen. Daarom ondernam hij een reis naar de tempel in Jeruzalem. Hongerend en dorstend naar kennis, legde hij zijn verwarring voor aan de priesters en de Schriftgeleerden, maar hij kwam er nog meer in de war vandaan door hun uitleg van de Schrift. Hij bad intens om licht en kennis en God hoorde zijn gebed en stuurde Zijn engel naar Filippus, om hem te gebieden naar Gaza te gaan met als doel Christus te prediken aan één enkele ziel die hongerde en dorste naar de waarheid.

De eunuch had in Jeruzalem diverse tegenstrijdige berichten gehoord over Jezus van Nazareth. Zijn gedachten waren in de war over het onderwerp. Hij had een kopie van de Schrift bij zich en was ijverig in de profeten de verwijzingen naar de Messias aan het bestuderen, toen Filippus hem ontmoette. Zij waren vreemden van elkaar, maar Filippus werd indachtig gemaakt dat deze man hulp nodig had. Filippus, lopend naast de reiswagen, vroeg de eunuch of hij de profetie die hij aan het lezen was, begreep. Hij antwoordde dat hij uitleg nodig had en nodigde Filippus uit om naast hem plaats te nemen in de wagen.

Het Schriftgedeelte dat hij bestudeerde was Jesaja 53:7. Filippus begreep het verlangen van zijn hart en predikte hem hoe Jezus Christus geopenbaard werd in de profetie en dat Zijn missie op aarde was om zondaars te redden. Hij liet hem de stappen inzien die hij moest nemen in het proces van bekering en belijdenis tegenover God vanwege de overtreding van de wet van de Vader, geloof in Christus als Verlosser der mensen en dat de doop een zinnebeeld was van Zijn dood. Het hart van de eunuch was helemaal bereid op het licht der waarheid te ontvangen en hij aanvaardde met blijdschap het evangelie dat aan hem gepredikt was door Filippus ...

In dit geval hebben wij een voorbeeld van de zorg van God voor Zijn kinderen. Hij riep Filippus weg van zijn succesvolle zending in Samaria, om dwars door de woestijn in Gaza te gaan arbeiden voor een enkele, onderzoekende ziel. De eunuch aanvaardde de waarheid meteen en handelde naar zijn geloof. Hierin ligt een les voor ons. Het is Gods bedoeling dat we meteen gehoor geven in het aanvaarden en belijden van Christus, Hem meteen gehoorzamen en gehoor geven aan de oproep tot de plicht.

-3SP 303-305; RH 7-26-87, 12-11-13, 1-2-79, 12-12-78, 6-6-12; HM 12-1-94;
07; YI 6-8-93; WM 73-74; AA 107-109; 3SP 303-305

PUR 7-18-

Woensdag 17/9 (Genade voor de dienst – Rom 12:6-8; 1 Kor 12:1-11; Hand 8:4-8)

In alle voorzieningen die de Here heeft getroffen is er niets zo mooi als Zijn plan om aan mannen en vrouwen een verscheidenheid aan gaven te geven. De gemeente is Zijn hof, opgesmukt met bomen, planten en bloemen. Hij verwacht niet dat een hysopstruik de afmeting van een pijnboom krijgt, noch dat een olijf tot de statige hoogte van een palm uitgroeit. Velen hebben slechts een beperkte godsdienstige en intellectuele training ontvangen, maar God heeft ook voor hen een werk te doen, als zij maar in nederigheid willen arbeiden en op Hem vertrouwen.

God heeft verschillende manieren waarop Hij werkt en Hij heeft verschillende werkers aan wie Hij verschillende gaven schenkt. De ene werker kan een goed spreker zijn; de andere een goed schrijver; een andere heeft de gave van oprechte, ernstige en intense gebeden; weer een andere heeft de gave van zingen en een andere kan speciale vaardigheden bezitten om het Woord van God helder uit te leggen. Elke gave moet een drijfkracht ten goede zijn, omdat God samen met de werker werkt. Aan de een geeft God het woord der wijsheid en aan de andere kennis, maar allen werken onder hetzelfde Hoofd...

Soms lijkt het alsof het contrast tussen de gave van de ene arbeider en die van een andere te groot is om ze samen te voegen tot een harmonieus geheel. Maar als de arbeiders bedenken dat er verschillende soorten mensen bereikt moeten worden en dat sommigen de waarheid zullen weigeren als het op de ene manier wordt gebracht, maar hun hart open zullen stellen door de manier waarop een andere werker het brengt, dan zullen ze er hoopvol naar streven om in eenheid samen te werken. Hun talenten, hoe verschillend ook, staan alle onder de invloed van dezelfde Geest. In elke woord of daad zal vriendelijkheid en liefde geopenbaard worden en als elke werker getrouw zijn taak vervuld, zal het gebed van Christus om eenheid onder Zijn volgelingen beantwoord worden en de wereld zal weten dat zij Zijn discipelen zijn

Christus verklaarde dat de goddelijke invloed van de Geest bij Zijn volgelingen zou blijven tot het einde. Maar door sommigen wordt deze belofte niet gewaardeerd als het zou moeten. De vervulling ervan wordt niet ervaren als het zou kunnen. Men kan geleerdheid, talenten, welsprekendheid en elke natuurlijke of aangeleerde gave bezitten, maar zonder de aanwezigheid van de Geest van God zal geen enkel hart beroerd en geen enkele zondaar gewonnen worden voor Christus. Als de discipelen verbonden zijn met Christus en wanneer de gave van de Geest in hun is, zal zelfs de armste en de meest onaanzienlijke van hen kracht hebben die harten zal openen.

-ST Mar 8, 1910, al. 4-5,7,9; BTS 4-1-03; PUR 12-29-04

Donderdag 18/9 (Filippus en Simon de Magiër – Hand 8:9-25)

Onder de bekeerlingen in Samaria was ene Simon, die door de kracht van satan door tovenarij grote faam had verworven onder het volk. "En allen, van klein tot groot, hielden zich aan hem en zeiden: Deze is wat genoemd wordt de grote kracht Gods. En zij hielden zich aan hem, omdat hij reeds lange tijd hen door toverijen verbijsterd had (vs 11)." Maar toen hij de grotere kracht zag die de discipelen uitoefenden in het genezen van zieken en het bekeren van zielen tot de waarheid, dacht hij dat hij, door zich met de gelovigen te verenigen, dezelfde wonderen als de apostelen zou kunnen doen. Hij hoopte aldus te kunnen toevoegen aan zijn faam en rijkdom, want hij had een handel van zijn tovenarij en satanische kunsten gemaakt, waarbij hij deed alsof hij de geheimen van de discipelen aan anderen doorgaf.

Zijn verduisterd verstand kon geen onderscheid maken tussen de kracht van de Heilige Geest en die van satan. Hij ging naar Petrus en bood hem geld aan voor de kracht om zieken te genezen en de Heilige Geest uit te delen aan mensen door middel van handoplegging. Petrus was vervuld van afkeer bij zulk een verzoek en streng bestrafte hij het aanmatigend gedrag van Simon. Hij zei: "Uw geld zij met u ten verderve, daar gij gemeend hebt de gave Gods voor geld te kunnen verwerven. Gij hebt part noch deel aan deze zaak, want uw hart is niet recht voor God. Bekeer u van deze uw boosheid en bid de Here, of deze toeleg van uw hart u moge vergeven worden; want ik zie, dat gij gekomen zijt tot een gal van bitterheid en een warnet van ongerechtigheid." (Hand 8:20-23)

De magiër beefde van angst toen zijn zonde zo openlijk aan hem werd gepresenteerd. Hij begon zijn eigen slechtheid in te zien en smeekte Petrus om voor hem te bidden opdat de toorn van God niet over hem zou komen vanwege zijn aanmatigende daad. Petrus had met kracht Simon laten inzien dat hij nog niet was aangeraakt door de genade van God, want als zijn verstand verlicht was geweest zou hij geweten hebben dat de kracht van de Heilige Geest niet voor geld gekocht of verkocht kan worden. Christus heeft met de oneindige prijs in Zichzelf de kracht van de Heilige Geest voor zijn volk verkregen, en heeft bepaald dat deze gegeven zou worden aan de uitverkoren instrumenten, wier leven vrij is van zelfzucht en zonde.

Laat niemand denken dat hij een leven van zelfzucht kan leven en dan, wanneer hij zijn eigen doelen gediend heeft, ingaan tot de vreugde des Heren. Aan de vreugde van onzelfzuchtige liefde kunnen zij geen deel hebben. Zij zouden de reine atmosfeer van liefde die in de hemel heerst, niet kunnen waarderen.

-ChS 104; ST 3-8-10; COL 327-331; 3SP 300-303; GC 624-627; 6BC 1056-1057, 1066

Vrijdag 19/9 (Het aan ons toegewezen werk – Daniel 12:3; Openbaring 22:17)

Er is een constante strijd gaande tussen de twee grote legers, geleid door de Prins des levens en de prins van de machten der duisternis. De duivel, bijgestaan door zijn engelen, is constant verwickeld in een uiterste poging om zielen te vergaderen onder zijn banier, terwijl Jezus Christus en de heilige engelen ijverig aan het werk zijn om de machten der duisternis terug te dringen en zielen te bevrijden uit de greep van satan en hen te vergaderen onder de met bloed besmeurde banier van Prins Emmanuel. Zij, die ware soldaten van het kruis van Christus zijn, zullen geen onverschillige toeschouwers zijn in dit conflict. Zij zullen "gemeenschap aan zijn lijden" hebben en medewerkers met Jezus Christus zijn in het verspreiden van licht en waarheid, om de met het bloed van Christus vrijgekochten te verlossen uit slavernij van de zonde en de dood.

Er is nu eenzelfde roep uitgegaan voor werkers, die zich belangeloos in willen spannen, als toen Christus Zijn opdracht aan Zijn discipelen gaf, voordat Hij in de hemel werd opgenomen. "Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping" Markus 16:15, is de opdracht van de Heer.

Zelfverloochenende arbeid wordt gevraagd in elk deel van het oogstveld. Mannen en vrouwen mogen medewerkers zijn met hun zelfverloochende, zelfopofferende Verlosser. In hun onzelfzuchtige inspanningen om anderen goed te doen, zullen zij Zijn juk dragen en Zijn lasten optillen. Aldus zullen zij pure vreugde vinden en rijke beloningen. Wie de uitnodiging van Christus aanneemt om Zijn juk te dragen en te delen in Zijn lasten, zullen niet alleen ervaren dat Zijn juk zacht is maar ook dat de lasten licht zijn. Rust en vrede worden gevonden in het vergeten van zelf in een oprechte en volhardende poging om zielen te redden uit duisternis en kwaad.

Zij die terugdeinzen voor de verantwoordelijkheden welke Jezus wil dat zij dragen, die een leven kiezen van zelfzuchtig gemak, zullen verstoken zijn van geestelijke vreugde en goddelijke vrede en geen medewerkers van Christus in Zijn heerlijkheid kunnen zijn. Zelfzuchtig plezier zal nooit de vrede geven die deel is van de hogere sferen en edele zending en die God in de ziel van mensen heeft gelegd.

Een gemeente is alleen dan sterk als het een werkende gemeente is. Als haar leden een persoonlijke verantwoordelijkheid voelen om hun deel te doen in het versterken, bemoedigen en opbouwen van de gemeenten met hun persoonlijke inspanningen. Deze werkers zullen hun invloed en arbeid uitbreiden en alles doen wat mogelijk is in elke tak van het werk. De waarheid verspreid zich wanneer levende, actieve werkers in vroomheid en met een schoonheid van ware heiligheid zich persoonlijk inspannen.

-RH Dec 12, 1878, al. 2-4; RH 3-2-11; AA 107-109; ChS 104-105

Citaten uit de les: 3SP 305

Verdere studie: "The Gospel in Samaria," AA 103-111

==== Les 13: 20-26 september - "Hier ben ik, zend mij!": De profeet Jesaja

Een lichtstraal van de heerlijkheid van God, een glimp van de reinheid van Christus, doorboort de ziel en maakt elke vlek van onreinheid pijnlijk zichtbaar en legt de misvormingen en fouten van het menselijke karakter bloot. -RH Oct 16, 1888, al.10

Sabbat 20/9 (We hebben de gloeiende kool nodig; Jesaja 6:8)

Het visioen aan Jesaja presenteert de situatie van Gods volk in de laatste dagen. Ze zijn bevoorrecht om door het geloof het werk te zien, dat voor hen gedaan wordt in het hemelse heiligdom. "En de tempel Gods, die in de hemel is, ging open en de ark van zijn verbond werd zichtbaar in zijn tempel" (Openb 11:19). En terwijl zij door het geloof in het heilige der heilige zien en het werk zien dat Christus doet in het hemelse heiligdom, beseffen ze dat ze een volk van onreine lippen zijn, een volk wiens lippen vaak ijdelheid gesproken hebben en wiens talenten niet geheiligd zijn en aangewend zijn voor de heerlijkheid van God. Ze zijn wanhopig als ze het verschil zien tussen hun eigen zwakheid en onwaardigheid en de reinheid en lieflijkheid van het heerlijke karakter van Christus. Maar als zij, net als Jesaja, de indrukken ontvangen die God op elk hart wil leggen, zullen zij hun zielen in nederigheid voor God brengen en zal er hoop voor hen zijn. De boog van belofte die rondom de troon is en het werk dat voor Jesaja gedaan werd, zal ook in hen plaatsvinden. God zal de verzoeken van een gebroken hart beantwoorden.

Jesaja kreeg een wonderbaarlijk zicht op de heerlijkheid van God. Hij zag de kracht van God en nadat hij de majesteit van God had aanschouwd, kreeg hij een boodschap om te gaan en een bepaald werk te doen. Hij voelde zich totaal ongeschikt voor dat werk. Waardoor achtte hij zichzelf onwaardig? Dacht hij dat hij onwaardig was voordat hij het gezicht zag? – Nee, hij dacht dat hij rechtvaardig voor God stond, maar de heerlijkheid van de Heer der heerscharen werd aan hem geopenbaard en toen hij de onuitsprekelijke majesteit van God aanschouwde, zei hij: "Wee mij, ik ga ten onder, want ik ben een man, onrein van lippen, en woon te midden van een volk, dat onrein van lippen is, – en mijn ogen hebben de Koning, de HERE der heerscharen, gezien. Maar één der serafs vloog naar mij toe met een gloeiende kool, die hij met een tang van het altaar genomen had; hij raakte mijn mond daarmee aan en zeide: Zie, deze heeft uw lippen aangeraakt; nu is uw ongerechtigheid geweken en uw zonde verzoend." Dit is het werk dat aan ons als individuen gedaan moet worden. We hebben de gloeiende kool van het altaar nodig om onze lippen te reinigen. We willen het gesproken woord horen dat tot ons zegt: "Uw ongerechtigheid is geweken en uw zonde verzoend."

-4BC 1139; RH 2-18-96, 10-16-88; PUR 7-17-02; CC 232-234; RC 338; 4BC 1138-1141

Zondag 21/9 (Wee mij! – Jesaja 6:1-6)

We mogen altijd verbaasd en verongelijkt zijn als we de armzalige en sterfelijke uitroep horen: "Ik ben heilig; ik ben zondeloos!" Niet een, aan wie God een wonderbaarlijk uitzicht van Zijn majesteit heeft getoond, heeft woorden als deze geuit. In tegendeel, zij hebben zich diep vernederd gevoeld toen zij de reinheid van God in contrast met hun eigen levenstekortkomingen en karakter zagen. Een straal van de heerlijkheid van God, een glimp van de reinheid van Christus, die de ziel doorboort, maakt elke vuile vlek pijnlijk zichtbaar en legt elke misvorming en fout in het menselijk karakter bloot. Hoe kan dan iemand, die voor de heilige standaard van Gods wet wordt geplaatst, die elk fout motief en onheilige verlangen, elke ontrouw in het hart en onreinheid van lippen duidelijk maakt en het hele leven blootlegt, roemen in heiligheid? Zijn ontrouw in het veronachtzamen van de wet van God, wordt aan het licht gebracht en zijn ziel wordt geraakt en getoetst door de onderzoekende invloeden van de Geest van God. Hij veracht zichzelf als hij de grootheid en de majesteit, het reine en vlekkeloze karakter van Jezus Christus ziet.

... De ziel die aldus wordt geraakt, zal zichzelf nooit wentelen in eigengerechtigheid of een zelfvoorzien kleed der heiligheid, maar zal zijn zelfzucht haten, zijn eigen liefde verafschuwen en door de gerechtigheid van Christus zoeken naar die reinheid van hart, welke in harmonie is met de wet van God en het karakter van Christus. Hij zal dan het karakter van Christus weerspiegelen, de hoop der heerlijkheid. Het zal de grootste mysterie voor hem zijn dat Jezus zulk een groot offer voor zijn verlossing heeft gebracht. Hij zal met een nederige houding en bevende lippen uitroepen: "Hij houdt van mij. Hij gaf zichzelf voor mij. Hij werd arm, opdat ik door Zijn armoede rijk zou zijn. De Man van smarten heeft mij niet afgewezen, maar heeft Zijn onuitputbaar, verlossende liefde uitgegoten, opdat mijn hart gereinigd zou worden. En Hij heeft mij teruggebracht in de trouw en de gehoorzaamheid aan al Zijn geboden. Zijn neerbuigendheid, Zijn vernedering, Zijn kruisiging zijn de kroonjuwelen van de wonderbare manifestatie van het plan der verlossing. Dat de rechtvaardige zou sterven voor onrechtvaardigen, de reine voor de onreinen is boven elke voorstellingsvermogen van menselijke liefde. En dit alles heeft Hij gedaan om aan mij Zijn eigen gerechtigheid toe te delen, opdat ik de wet, die ik overtreden heb, zou kunnen houden. Hierom heb ik Hem lief. Ik zal Hem aan alle zondaars verkondigen. Ik zal uitroepen: 'Zie het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt!'"

-RH Oct 16, 1888, al. 10-11; ST 1-9-93; 4BC 1139-1141; OHC 339

Maandag 22/9 (Uw zonde verzoend – Jesaja 6:1-7)

Wij staan op de drempel van grote en plechtige gebeurtenissen. Profetie gaat rap in vervulling. De Heer staat aan de deur. Spoedig zal er een periode van onweerstaanbaar belang aanbreken voor alle levenden. De strijdpunten uit het verleden zullen herleven en nieuwe strijdpunten zullen opgeworpen worden. Er zullen gebeurtenissen plaatsvinden waarvan niemand nog ooit gedroomd heeft. Satan is aan het werk door menselijke instrumenten. Zij, die zich inspannen om de grondwet te veranderen en zich beijveren voor het opleggen van de zondagsheiliging beseffen niet wat het resultaat daarvan zal zijn. Er is een crisis op handen.

Maar Gods dienstknechten moeten niet op zichzelf vertrouwen in deze grote noodtoestand. In de gezichten die aan Jesaja, Ezechiël en Johannes gegeven zijn, zien we hoe nauw de hemel verbonden is met de gebeurtenissen die op aarde plaatsvinden en hoe groot Gods zorg is voor hen, die Hem trouw zijn. De wereld is niet zonder heerser. Het programma van de komende gebeurtenissen ligt in handen van de Heer. De Majesteit van de hemel heeft het lot van de naties, evenals de zorg voor Zijn gemeente in eigen handen.

We laten toe dat wij ons geheel en al bezorgd, verontrust en in verwarring voelen over het werk van de Heer. Maar sterfelijke mensen worden niet aan hun lot overgelaten om de last van de verantwoordelijkheid alleen te dragen. We moeten in God vertrouwen, in Hem geloven en voorwaarts gaan. De onvermoeibare ijver van de hemelse boodschappers en hun niet aflatbare dienstwerk aan de mensen op aarde laten ons inzien hoe Gods hand het wiel in een wiel bestuurt...

In het visioen van Ezechiël heeft God zijn hand onder de vleugels van de cherubs. Dit is om aan Zijn dienstknechten te tonen dat het Zijn goddelijke kracht is die hen succes verleent. Hij zal samen met hen werken als zij hun ongerechtigheid wegdoen en rein van hart en leven worden ...

Broeders en zusters, er is geen tijd voor wanhoop en treuren, geen tijd om ons over te geven aan twijfel en ongelof. Christus is geen Heiland in het graf van Jozef, afgesloten met een grote steen en verzegeld met het Romeinse zegel. We hebben een opgestane Heer! Hij is Koning, Heer der heerscharen. Hij zit tussen de cherubs en te midden van de strijd en het razen der natiën, beschermt Hij nog steeds Zijn volk. Hij, die in de hemel regeert, is onze Verlosser. Hij meet elke verzoeking af. Hij houdt het vuur dat elke ziel beproeft, nauwlettend in de gaten. Wanneer de vestingen van koningen omvergeworpen zullen worden, wanneer de peilen van Gods toorn het hart van Zijn vijanden zal doorboren, zal Zijn volk veilig zijn in Zijn handen.

-5T 753-754; RH 3-11-15, 8-6-89; 5T 749-754; PK 308-321

Dinsdag 23/9 (Hier ben ik, zend mij – Matteus 28:18-20; Jesaja 6:8)

"Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping" (Markus 16:15). Steeds weer worden deze woorden herhaald, opdat zij hun betekenis niet verliezen. Aan alle schepselen onder de hemel, hoge en lage, rijke en arme, moet het licht van de hemel schijnen in heldere, sterke stralen. De discipelen moesten samenwerken met Hem, hun Verlosser, in het werk van redding van de wereld. Christus verzekerde hen: "Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde." Zij moesten voortgaan in Zijn naam en Hij beloofde hen de bediening van Zijn Geest. Hij heeft hun niet een rechte en makkelijke weg voorgeschoteld.

... Zij moesten hun geloof vestigen op Hem, die de fontein van genade, zegeningen en kracht is. Zij moesten hun verzoeken aan de Vader brengen in Zijn naam en hun gebeden zouden beantwoord worden. Zij moesten dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. De naam van Christus moest hun wachtwoord zijn, hun insigne van onderscheiding, hun band der eenheid, de autoriteit voor hun handelswijze en de bron van hun succes. Niets zou Zijn koninkrijk betreden dat niet Zijn naam en handtekening droeg...

Aan ons heeft Christus, net als aan de discipelen, het werk toevertrouwd om de waarheid aan de wereld te brengen. Maar voordat we het grote en agressieve strijdtoneel betreden, waarvan een eeuwig resultaat afhangt, vraagt Christus iedereen om eerst de kosten te berekenen. Hij verzekert hen dat als zij met een onverdeelde hart aan het werk gaan, als zij Zijn kracht zullen beetpakken, zij vrede met Hem zullen ervaren en bovennatuurlijke kracht zullen ontvangen dat hun in staat zal stellen om in hun zwakheid de taak van de Alomtegenwoordige te doen. Als zij voortgaan in geloof in God, zullen zij niet falen noch ontmoedigd raken, maar de zekerheid hebben van onfeilbaar succes

Het uur komt om de Zoon van God op het kruis te verhogen en het uur is nu om Hem te verheffen voor de wereld. Gedreven en gestimuleerd door de liefde van Christus, zal Gods volk overwinnen door geloof, als zij voortgaan om het werk te doen dat hen is toegewezen. Door geloof mogen zij zelfs engelen in hun rijen aanschouwen, want de overvloedige hulp van de Generaal van de legermachten staat voor hen klaar in elke noodtoestand. Hij leidt hen van overwinning naar overwinning en zij zullen bij elke stap verkondigen: "Ik heb de wereld overwonnen." Uw Leider gaat voort, overwinnend om te overwinnen. Vergeet nooit dat u de strijd van de Heer der heerscharen strijdt, voor het aangezicht van de onzichtbare werelden.

-RH Mar 15, 1898, al. 3,6,16-17; RH 4-11-12, 3-24-10, 7-18-99, 2-4-04; ST 9-20-99; AUCR 12-30-07; BEcho 8-12-01

Woensdag 24/9 (Jesaja's roeping – Jesaja 6:9,10)

De taak van de profeet was helder. Hij moest zijn stem in protest verheffen tegen het kwaad. Maar hij was bevreesd het werk te doen zonder de verzekering van hoop. "Heer, hoe lang?" (vers 11) vroeg hij. Zullen geen van uw uitverkoren volk begrijpen en hun zonden belijden en genezen worden?

Zijn zorg voor de zielen van overtredend Juda was niet zonder reden. Zijn zending was niet geheel zonder resultaat. Maar het kwaad dat zich gedurende generaties vermenigvuldigd had, kon niet in een dag worden uitgeroeid. Gedurende zijn hele leven moest hij een geduldige en moedige leraar zijn. Een profeet die zowel hoop als ondergang moest verkondigen. Het goddelijk doel zou uiteindelijk bereikt worden, de volle wasdom van zijn inspanningen en van de noeste arbeid van al Gods trouwe boodschappers zou geopenbaard worden. Een rest zou behouden worden. Opdat dit bewerkstelligd werd, zei de Heer, moesten de waarschuwingsboodschappen gegeven worden aan het rebellerend volk, "Totdat de steden verwoest zijn, zodat er geen inwoner meer is, en de huizen, zodat er geen mens meer in is, en het bouwland verwoest is tot een wildernis, en de HERE de mensen ver verwijderd heeft en het verlaten gebied in het land groot is" (Jes 6: 11,12).

De zware oordelen die over de onbekeerlijken kwam – oorlog, ballingschap, onderdrukking, het verlies van macht en prestige onder de volkeren – deze allen kwamen opdat zij die er de hand van een toornige God in zagen, tot bekering zouden komen. De tien stammen van het noordelijk rijk zouden weldra verstrooid worden onder de natiën en hun steden zouden verlaten achterblijven. De vernietigende legers van de vijandige volkeren zouden hun land keer op keer geselen. Zelfs Jeruzalem zou tenslotte vallen en Juda zou in gevangenschap weggevoerd worden. Toch zou het Beloofde Land niet totaal verwoest en verlaten achterblijven. De verzekering van de hemelse boodschapper aan Jesaja was: "Is daarin nog een tiende deel, dan zal dit weer verwoest worden. Evenals van een terebint en een eik na het vellen een tronk overblijft, zo zal zijn tronk een heilig zaad zijn." Vs. 13.

Deze verzekering van de uiteindelijke vervulling van Gods doel bracht moed in het hart van Jesaja. Wat konden aardse machten tegen Juda beginnen? Welke tegenstand of verzet zou de boodschapper van de Heer kunnen ontmoeten? Jesaja had de Koning, de Heer der heerscharen gezien. Hij had het lied van de engelen gehoord: "Heilig, heilig, heilig is de HERE der heerscharen, de ganse aarde is van zijn heerlijkheid vol." (vs 3) Hij had de belofte vernomen dat de boodschappen van Jehova aan een afvallig Juda vergezeld zouden gaan met de overtuigende kracht van de Heilige Geest en de profeet werd gesterkt voor het werk dat voor hem lag.

-RH Mar 11, 1915, al.9-12; ST 11-7-92; PK 307-340

Donderdag 25/9 (Een licht voor de heidenen – Jesaja 4:26; 7; 49:6; Openb 14:6)

De profeet werd gegund een blik in de toekomst te werpen en de tijd van het verschijnen van de beloofde Messias te zien. Eerst aanschouwde hij alleen "benauwdheid en duisternis, beangstigende donkerheid." Jes 8:22. Velen die verlangden naar het licht van de waarheid werden door valse leraren geleid in een moeras van filosofie en spiritisme. Anderen stelden hun vertrouwen in een vorm van godsdienstigheid, maar brachten geen echte heiligheid in hun leven in praktijk. De vooruitzichten waren hopeloos, maar spoedig wijzigde het tafereel zich en voor de ogen van de profeet ontvouwde zich een wonderbaarlijk visioen. Hij zag de Zon der Gerechtigheid opgaan met genezing onder haar vleugelen en in verwondering riep hij uit: "Doch er zal geen donkerheid wezen voor het land dat in benauwdheid was. Zoals Hij in het verleden smaadt bracht over het land van Zebulon en over het land van Naftali, zo brengt Hij in de toekomst eer over de weg der zee, de overzijde van de Jordaan, de landstreek der heidenen." (8:23-9:1-2)

Dit heerlijke Licht van de wereld zou verlossing brengen aan elke natie, stam, tong en volk. Van het werk dat voor Hem lag hoorde de profeet de Eeuwige Vader verklaren: "Het is te gering, dat gij Mij tot een knecht zoudt zijn om de stammen van Jakob weder op te richten en de bewaarden van Israël terug te brengen; Ik stel u tot een licht der volken, opdat mijn heil reike tot het einde der aarde.... Ten tijde des welbehagens heb Ik u verhoord, en ten dage des heils heb Ik u geholpen ..." (Jes 49:6-12).

De dagen van bevrijding zijn op handen. "Want des HEREN ogen gaan over de gehele aarde, om krachtig bij te staan hen, wier hart volkomen naar Hem uitgaat." (2 Kron 16:9). Onder alle natiën, stammen en tongen ziet hij mannen en vrouwen die bidden om licht en kennis. Hun zielen zijn niet bevredigd. Te lang hebben ze zich moeten voeden met as. Zie Jes 44:20. De vijand der gerechtigheid heeft hen aan de kant geschoven en zij tasten rond als blinden. Maar zij zijn eerlijk van hart en verlangen ernaar een betere weg te leren kennen. Ofschoon in diepe heidendom, zonder kennis van de geschreven wetten van God of van Zijn Zoon Jezus, hebben zij op velerlei manieren getoond dat de goddelijke kracht werkzaam is in hun gedachten en karakters ...

Het Hemelse plan van verlossing is groot genoeg om de hele wereld te omvatten. God verlangt ernaar om in een afkerige mensheid Zijn adem des levens te blazen. En Hij zal niet toestaan dat één ziel, die oprecht naar iets hogers en edeler reikt dan de wereld hem kan aanbieden, teleurgesteld raakt.

-RH June 24, 1915, al. 1-2,17,19; ST 11-13-01, 11-19-96; AA 9-14; PK 373-378; UL 215

Vrijdag 26/9 (Leven in Geloof – Habakuk 2:3,4)

Het geloof dat Habakuk en al de heiligen en rechtvaardigen sterkte, die leefden in de tijd van diepe beproeving vlak voor de Babylonische ballingschap, is hetzelfde geloof dat Gods volk vandaag ondersteunt. In de donkerste uren, onder de meest ongunstige omstandigheden, mag de ziel van de christen verbonden zijn met de bron van licht en kracht. Dag aan dag, door geloof in God, mag zijn hoop en moed vernieuwd worden. "De rechtvaardige zal door zijn geloof leven." Habakuk 2:4. In de dienst van God behoeft er geen ontmoediging te zijn, geen twijfel en geen angst. De Heer zal de hoogste verwachtingen oneindig meer vervullen voor hen, die hun vertrouwen in Hem stellen. Hij zal hen wijsheid geven in de verschillende noden die hen treffen.

Van de uitbundige voorziening die voor elke beproefde ziel getroffen wordt, geeft de apostel Paulus een prachtig getuigenis. Aan hem werd de goddelijke verzekering gegeven: "Mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid." In dankbaarheid en vertrouwen antwoordt de beproefde dienstknecht van God: "Zeer gaarne zal ik dus in zwakheden nog meer roemen, opdat de kracht van Christus over mij kome. Daarom heb ik een welbehagen in zwakheden, smaadheden, noden, vervolgingen, benauwenissen ter wille van Christus, want als ik zwak ben, dan ben ik machtig." 2 Kor 12:9-10.

We moeten het geloof waar de apostelen en profeten van getuigden, koesteren en beoefenen. Geloof dat beslag legt op de beloften van God en wacht op de verlossing op de door Hem gestelde tijd en manier. Het zekere woord der profetie zal in vervulling gaan bij de heerlijke wederkomst van onze Heer en Heiland Jezus Christus als Koning der koningen en Heer der heren. De tijd van wachten mag dan wel lang lijken; de ziel mag verdrukt worden door ontmoedigende omstandigheden. Velen in wie vertrouwen wordt gesteld, zullen wegvallen, maar de profeet die zich ingespannen heeft om Juda in een periode van onvergelykelijke afval te bemoedigen, roept ons op om in vertrouwen uit te roepen: "Maar de HERE is in zijn heilige tempel. Zwijg voor Hem, gij ganse aarde." Habakuk 2:20. Laten wij deze blijde boodschap in gedachten houden: "Want wel wacht het gezicht nog tot de bestemde tijd, maar het spoedt zich zonder falen naar het einde; als het vertoeft, verbeid het, want komen zal het gewis; uitblijven zal het niet... De rechtvaardige zal door zijn geloof leven." Hab 2:3,4...

-RH July 15, 1915, al. 1-3,5; RH 3-11-15, 3-18-15; AG 72; Mar 32

Citaten uit de les: RH 3-11-15; PK 320

Verdere studie: PK 303-310, "The Call of Isaiah"